ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ. 13-172

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-351
31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ. 720
Ἑξάμηνος » 360
Τρίμηνος » 180
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία £ 2.0.0
Ἑξάμηνος » 1.5.0
Ἀμερικῆς $ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1938
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.40'—Δύσις 7.07"
Τὸ Ἅγιον Πάσχα

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

χα, ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν δοξίας, εἶνε ἡ κατ' ἐξοἡ τῆς εἰρήνης. Ὅταν ὁ ἐνεφανίσθη διὰ πρώτην ετὰ τὴν ἀνάστασίν του ἐκ εἰς τοὺς συνηγμένους εἰς στικὸν κατηφεῖς καὶ τεους μαθητάς του, ὁ πρὸς ασπασμὸς τοῦ Θεανθρώ- εἶχεν ὁλοκληρώσει πλέον ῆς ἀνθρωπίνης του φύ- αι δύο πολυσήμαντοι Εἰρήνη ὑμῖν».

ρήνην ἀφῆκεν ὡς θεῖαν ὑ- εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν ἦλθε διὰ νὰ σώσῃ. Τὴν εἰ- ῆς καρδίας, ποὺ εἶνε ἀπόρ- ῆς εἰρήνης τοῦ πνεύματος, ν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ υχαλήνη ἐὰν τὸ πνεῦμα εἶ- ραγμένον καὶ τὸ πνεῦμα ει μόνον μὲ τὴν βαθεῖαν ιν ποὺ εἶνε ἡ μήτηρ τῆς Καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἔννοια ύνης, τῆς μεγάλης, τῆς ἀ- ος, τῆς καθολικῆς, τῆς ἀ- χριστιανικῆς Ἀγάπης, τῆς κάθε ἄλλη ἀγάπη εἶνε ἀ- ομερὴς καὶ ἀτελὴς ἐκδή- εἶνε ἀρρήκτως συνδεδεμέ- τὴν ἔννοιαν τῆς εἰρήνης. Καὶ μὸς τοῦ Πάσχα — τὸ ὡ- αὐτὸ ἔθιμον τῆς Ὀρθοδοξί- εἶνε κρῖμα, ὅτι ἐξαλείφε- ηδὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅ- ατέρες μας τὸ ἐτήρουν μὲ ικὴν εὐλάβειαν — εἶνε ἀ- ς εἰρήνης, ἀσπασμὸς συμ- σεως, ἀσπασμὸς ἀμοιβαίας ης, ἀδελφοσύνης ἀσπα-

αμβάνομεν συχνὰ ἀπὸ ν, ὅτι ὁ λεγόμενος Δυτι- ισμός, ὁ πολιτισμός μας, ὁποῖον τόσον σεμνυνόμεθα, θεμελιωδῶς πολιτισμὸς χρι- ικός, φέρει, δηλαδή, ἔκδηλον φραγῖδα τοῦ χριστιανικοῦ ματος. Θὰ ἦτο εὐτύχημα διὰ ἀνθρωπότητα, ἂν ἡ βεβαίωσις ἦτο ἀκριβής. Ὁ περίφημος ς πολιτισμός μας θὰ εἶχεν, ὴν πραγματικότητα, πολλὰ κερδίσῃ ἐὰν ἦτο δυνατὸν ν' ἀ- οποιηθῇ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς δι- καλίας τοῦ Ναζωραίου, τῆς δι- καλίας αὐτῆς ποὺ τὴν χαρα- ρίζει μία θεία ἀλήθεια ἁπλό- ς, τῆς διδασκαλίας ποὺ ὁ Θεάν- ωπος ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς τα- ούς, τοὺς ἁλιεῖς τῆς Γεννησα- ρέτ, τοὺς τελώνας, τοὺς «πτωχοὺς τῷ πνεύματι», τοὺς ἁπλοϊκοὺς ἀν- θρώπους τῆς Ἰουδαίας καὶ δι' αὐτῶν πρὸς ὅλας τῶν ἀνθρώπων τὰς γενεάς, πρὸς τὴν Ἀνθρωπότητα. Πόσον ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης ἔχει ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ πνεῦμα αὐτό, ἠθέλησε κάποτε νὰ παραστήσῃ ἐντυπωσιακῶς μία μεγάλη ἀγγλικὴ ἐφημερὶς — οἱ «Τάϊμς». Καί, πρὸ ἐτῶν ἀρκετῶν, τὴν ἐπιούσαν μιᾶς Μεγάλης Παρασκευῆς, ἐδημοσίευσαν ἄρθρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξήταζαν τί θὰ συνέβαινεν εἰς τὴν ἐποχήν μας ἐὰν ὁ Ἰησοῦς ἐνεφανίζετο εἰς τὸν κόσμον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας καὶ ἔπραττεν, εἰς μίαν βρεταννικὴν κτῆσιν, ὅ,τι ἀκριβῶς, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν Εὐαγγελιστῶν, ἔπραξεν εἰς τὴν Παλαιστίνην πρὸ δισχιλίων περίπου ἐτῶν, ἐὰν ἐκήρυττεν ὅσα ἐκεῖ ἐκήρυξεν, ἐὰν τὸν ἠκολούθουν ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ἀπὸ κώμης εἰς κώμην, ἀπὸ πολίχνης εἰς πόλιν, ὅπως τότε. Καὶ ὁ Ἄγγλος ἀρθρογράφος, χωρὶς καμμίαν ἀπολύτως διάθεσιν παραδοξολογίας, παραθέτων, ἄρθρα τῆς ἰσχυούσης βρεταννικῆς νομοθεσίας, κατέληγεν εἰς τὸ ἀπογοητευτικὸν συμπέρασμα, ὅτι αἱ βρεταννικαὶ ἀρχαί, ἐφαρμόζουσαι τοὺς νόμους, δὲν θὰ ἐφέροντο πολὺ διαφορετικὰ πρὸς τὸν Διδάσκαλον τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Εἰρήνης, τὸν Κύριον τῆς Συγγνώμης, τὸν θεῖον κήρυκα τῆς ἀνθρωπίνης ἀδελφότητος, ἀφ' ὅ,τι τοῦ συμπεριεφέρθησαν αἱ ρωμαϊκαὶ ἀρχαὶ τῆς τετραρχίας τῆς Ἰουδαίας.

Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τῆς γενικῆς χαρᾶς διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, ποὺ συμβολίζει τὴν δυνατότητα τῆς ἀνθρωπίνης ἀπολυτρώσεως, εἶνε χρήσιμος ἡ εἰλικρινὴς ἐπισκόπησις τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ κόσμου, εἰς τὸν ὁποῖον ζῇ καὶ κινεῖται ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης. Δὲν θὰ ἐδικαιούμεθα νὰ λεγώμεθα Χριστιανοί, ἐὰν δὲν ἐτείναμεν μὲ πᾶσαν εἰλικρίνειαν καὶ μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις πρὸς τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς ἀληθινὰ χριστιανικῆς νοοτροπίας καὶ ψυχικῆς διαθέσεως. Καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ καμμία ἀμφιβολία, καμμία ἀμφισβήτησις, κανεὶς δισταγμὸς περὶ τοῦ τί εἶνε πνεῦμα χριστιανικόν. Ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, ὅπως περιέχεται εἰς τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια, εἶνε σαφὴς καὶ ἀντιληπτὴ ἀπὸ τὸν καθένα. Ἡ οὐσία της εἶνε ἡ ἀγάπη, ἡ πραότης, ἡ ἀδελφικὴ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων διάθεσις, ἡ δικαιοσύνη, ἡ συγγνώμη, ἡ γενικὴ ἀλληλεγγύη. Καὶ Χριστιανοὶ ἀληθινοὶ εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι αἰσθάνονται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλλουν κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὸν καθημερινόν μας βίον, εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἐθνῶν, τὸ πνεῦμα τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς θρησκείας τῆς Ἀγάπης.

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν λειτουργίαν τῆς σημερινῆς μεγάλης ἑορτῆς, τὴν λεγομένην τελετὴν τῆς ἀγάπης —καθιερώθη ἀπὸ τὴν Ὀρθοδοξίαν ν' ἀναγινώσκεται τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλας τὰς γλώσσας, εἰς ὅσας γλώσσας θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀναγνωσθῇ. Μὲ τὴν πληθὺν αὐτὴν τῶν ἀνθρωπίνων γλωσσῶν, ὁ Χριστιανισμὸς καλεῖ εἰς ἑνότητα τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη — εἰς τὴν ἑνότητα τῆς ἀνθρωπίνης ἀδελφοσύνης. Ἂς μὴ τὸ λησμονῶμεν ὅταν σήμερον προσαγορεύωμεν ἀλλήλους μὲ τὸν πασχαλινὸν παιᾶνα «Χριστὸς Ἀνέστη!»

Πασχαλινὸ

Πασχαλινὸ γεῦμα, ἀρνὶ τῆς σούβλας, κοκορέτσι, γιαούρτι, αὐγὰ κόκκινα, ὅλη ἡ ἱεροτελεστία τοῦ τραπεζιοῦ ποὺ ἐπιβάλλει ἡ παράδοσι γίνεται ἐν τάξει.. Εἶνε ἡ μόνη παράδοση ποὺ δὲν ἐξασθενεῖ ποτέ, ποὺ δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ ἐξασθενήσῃ ποτέ, ποὺ δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ ποτὲ μπροστὰ στὸν μοντερνισμό. Τὰ πάντα ἠμπορεῖ νὰ μοντερνοποιηθοῦν, τὰ πάντα ν' ἀλλάξουν, δὲν εἶνε ἀπίθανον ν' ἀρχίσουν νὰ βάζουν ρούζ στὰ χείλη καὶ οἱ χωριατοποῦλες τοῦ Παρνασσοῦ, ἀλλὰ τὸ πασχαλινὸ γεῦμα θὰ μείνῃ ἐσαεὶ τὸ ἴδιο. Εἶνε τόσο βαθειὰ ριζωμένη μέσα στὴν ψυχή μας ἡ καθιερωμένη παράδοση ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ λησμονηθῇ. Ἐφ' ᾧ καὶ τὸ ψήσιμο τοῦ ἀρνιοῦ, ὄχι βέβαια ἐδῶ στὴν Ἀθήνα ποὺ ἐπικρατεῖ πάντα κάποιος κοσμοπολιτισμός, ἀλλὰ στὴν ἐπαρχία, στὴν ὕπαιθρο χώρα, ἐκεῖ ποὺ διατηρεῖται γνησία ἡ παράδοση, γίνεται πάντα σὰν μιὰ σωστὴ ἱεροτελεστία, μὲ ὅλο τὸ τυπικὸ ἐν τάξει, ἔτσι καθὼς τὸ εἶχαν καθιερώσει οἱ παλιοὶ Ἕλληνες ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Εἴκοσι Ἕνα.

Αὐτὴ εἶνε ἄλλωστε καὶ ὅλη ἡ ἀξία τοῦ πασχαλινοῦ γεύματος, αὐτὲς οἱ πατροπαράδοτες λεπτομέρειες, τὸ τσούγκρισμα τῶν αὐγῶν, οἱ ἐνθουσιώδεις πασχαλιές, ἡ κνῖσα τοῦ ψημένου ἀρνιοῦ, ἡ σούβλα μὲ τὸ κοκορέτσι καὶ ἡ τσαντήλα μὲ τὸ ἄσπρο τυρί. Τὸ γεῦμα εἶνε πολὺ περισσότερο θέαμα, αἴσθημα, ψυχολογία, παρὰ πραγματικότης. Βέβαια τὸ ἀρνὶ καὶ μάλιστα ὅταν εἶνε καλοψημένο κατασπαράσσεται πολὺ γρήγορα ἀπὸ τὰ δόντια ποὺ ἔχει ἀκονίσει ἡ νηστεία τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας, τὸ κοκορέτσι ἐξαφανίζεται συνοδευόμενον ἀπὸ σπονδὲς ρετσίνας, τὰ κόκκινα τσόφλια τῶν αὐγῶν γεμίζουν τὰ πιάτα. Ἀλλὰ αὐτὰ ὅλα τὰ φαγώσιμα παίρνουν μιὰν ἰδιαίτερη ἀξία τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα. Εἶνε ἡ ποίηση τῆς Λαμπρῆς ποὺ τὰ νοστιμίζει καὶ τὰ ἐξωραΐζει. Ἀρνὶ τῆς σούβλας μπορεῖτε νὰ φᾶτε καὶ ὁποιανδήποτε ἄλλη μέρα τοῦ χρόνου. Ἀλλὰ δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ συγκριθῇ μὲ τὸ ἀρνὶ τῆς Λαμπρῆς. Ἡ σούβλα τοῦ πασχαλινοῦ ἀρνιοῦ εἶνε κι' αὐτὴ ἕνα σύμβολον, ποὺ ἔχει περίπου τὴν ἀξία ὅση καὶ τὸ ἄσπρο κεράκι τῆς Ἀναστάσεως.

Πολλοὶ συμβαίνει ν' ἀποροῦν γιατὶ στὰ βόρεια μέρη δὲν ἑορτάζεται τὸ Πάσχα μὲ τόσην ἐπισημότητα, γιατὶ δὲν εἶνε καὶ ἐκεῖ ἐπάνω ἡ κυριώτερα ἑορτή, γιατὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐνθουσιάζονται ἀληθινὰ τὰ μεσάνυχτα τοῦ Σαββάτου ὅταν ἀρχίζουν νὰ κτυποῦν οἱ καμπάνες. Ἀλλὰ κάθε λαὸς ἔχει στενὰ συνδεθῆ μὲ τὸ φυσικόν του περιβάλλον. Ἄνθρωποι καὶ δένδρα, ζῶα, ρεματιές, βουνά, ἔθη, ἔχουν μαζὶ μιὰ κοινὴ ὑπόσταση. Ἐκεῖ ἐπάνω στὰ βόρεια μέρη ὁ χειμώνας κυριαρχεῖ μὲ τὶς χιονιές του καὶ αὐτὸς εἶνε ποὺ δίνει τὸν ἰδιαίτερο χαρακτῆρα στὸν τόπο. Ἐμεῖς ἐδῶ κάτω θέλομε ἥλιο. Στὰ φιόρντ τῆς Νορβηγίας ἡ ἐμφάνισι τοῦ ἥλιου εἶνε ἐπεισόδιον ἀξιοσημείωτον. Ἐδῶ ἡ λιακάδα εἶνε ἡ ζωή μας.

Ὁ ἥλιος, αὐτὸς εἶνε τὸ πᾶν. Τί εἶνε ὁ χειμώνας γιὰ τὰ νότια μέρη; Μιὰ δυσάρεστη παρένθεση ποὺ ἀνυπομονοῦμε πότε νὰ τελειώσῃ. Πότε νὰ ἐγκατασταθῇ ὁ ἥλιος στὸν οὐρανὸ ὁριστικά. Νὰ μείνῃ ἐκεῖ ἐπάνω μῆνες καὶ μῆνες. Νὰ μὴ φύγῃ ποτέ. Ὅλη ἡ ποίηση γιὰ μᾶς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἥλιο, ἀπὸ τὸ ἄφθονο, ὁλόχρυσο φῶς, ἀπὸ τὴν θαλπωρή, τὴν γαλήνη τῆς αἰθρίας ἡμέρας. Βροχή, ὡραῖος καιρός, λέγουν οἱ Ἄγγλοι. Τί ἀκατανόητα πράγματα! Ὁ χειμώνας ὁλόκληρος περνάει γιὰ μᾶς μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀνοίξεως. Λιακάδα, χαρὰ Θεοῦ, εὐλογία Κυρίου ἐπὶ γῆς. Ἡ Λαμπρὴ λοιπὸν εἶνε ἡ ἑορτὴ τῆς λιακάδας.

Μέσα στὴν ἴδια ἑορτὴ ὑπάρχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ χρειάζονται γιὰ νὰ τὴν ἐξωραΐσουν περισσότερο. Τὸ φυσιολατρικὸ στοιχεῖο, ἡ θρησκευτικὴ παράδοση, οἱ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς σκλαβιᾶς καὶ τοῦ Ἀγῶνος ποὺ τὴν ἐτερμάτισε, αὐτὰ ὅλα μαζὶ εἶνε τὸ Πάσχα. Τὸ κερὶ τῆς Ἀναστάσεως, οἱ καμπάνες, οἱ κουμποῦρες μὲ τὴν ἀσημένια λαβή, τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, τὰ κόκκινα αὐγά, ὁ ἥλιος, οἱ πασχαλιές. Καὶ ἀπάνω ἀπ' ὅλα ἡ κνῖσα τῶν ψημένων ἀρνιῶν. Αὐτὴ εἶνε ἡ Λαμπρή, πολυσύνθετη ἑορτή, ὅπου τὸ αἴσθημα, οἱ ἀναμνήσεις, ἡ ἐπιβολὴ τῆς θρησκείας, τὸ πασχαλινὸ τραπέζι, ἡ Ἄνοιξη, ὅλα μαζὶ ταιριάζουν σ' ἕνα ἁρμονικὸ σύνολο. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχῃ Ρωμέϊκο, θὰ νοιώθουμε μέσα μας βαθειὰ τὴν ποίηση τῆς Λαμπρῆς. Εἶνε τὸ μόνο ποὺ δὲν μπορεῖ ν' ἀπειλήσῃ ὁ μοντερνισμός. Ἡ σούβλα εἶνε ἕνα σύμβολο ποὺ δὲν θὰ καταλυθῇ ποτέ.

SER

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἀθ. Πρακτ.) — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βασιγκτῶνος ἐπῆλθε συμφωνία μεταξὺ τῶν γερουσιαστῶν τῶν Κεντρικῶν Πολιτειῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται φορολογία ἐπὶ τῶν ἀδιανεμήτων κερδῶν. Διὰ τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας ὁρίζεται ὅπως ὁ φόρος κυμαίνεται ἀπὸ 16 1)2—19 % διὰ εἰσοδήματα ἄνω τῶν 25.000 δολλαρίων.

* * *

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἀθ. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Βιργινίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὅτι πεντήκοντα ἐργάται τῶν ἐκεῖ ἀνθρακωρυχείων ἐφονεύθησαν συνεπείᾳ ἐκρήξεως ἥτις συνέβη εἴς τινα ἐκ τῶν στοῶν ὅπου εἰργάζοντο. Ἐννέα πτώματα ἀνεσύρθησαν ἤδη.

* * *

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἀθ. Πρακτ.) — Αἱ πρωϊναὶ ἐφημερίδες ἐκφράζουν τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὴν κατ' ἀρχὴν συμφωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν κατέληξαν αἱ βρεταννοϊρλανδικαὶ συνομιλίαι καὶ ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο ὡς μέλλουσα νὰ διευκολύνῃ τὴν προσεχῆ γενικωτέραν συμφωνίαν μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

* * *

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23. (Ἀθ. Πρακτ.). —Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐκ Παρισίων, ὅτι κατὰ τηλεγραφήματα ληφθέντα ἐκ Μόσχας, οἱ πρεσβευταὶ τῶν Σοβιὲτ ἐν Παρισίοις, Λονδίνῳ καὶ Πράγᾳ διετάχθησαν ἐπειγόντως νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν σοβιετικὴν πρωτεύουσαν.

Καλλιτεχνικὰ καὶ φιλολογικὰ ζητήματα

Τέχνη καὶ ἠθικὴ

Στὴν ἐφημερίδα «Ἀκρόπολη» τῆς 17 τοῦ Μάρτη 1896 (παραμονὲς τῶν πρώτων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων) διαβάζουμε τὴν ἀκόλουθην εἴδηση: «Αὔριον θὰ στηθῶσιν εἰς τὸ Στάδιον καὶ οἱ ἀνακαλυφθέντες δύο Ἑρμαῖ, ἑκατέρωθεν τῆς σφενδόνης, ἐκεῖ ὅπου ἄρχονται τὰ τόξα αὐτῆς. Τὰ κάτω μέρη τῶν Ἑρμῶν, τὰ ὁποῖα δὲν συνάδουσι πρὸς τὰ σημερινὰ ἤθη, θὰ καλυφθῶσι δι' ὑφασμάτων κυανολεύκων».

Τί ἤτανε αὐτοὶ οἱ «Ἑρμαῖ» ἢ Ἑρμῆδες τοῦ Σταδίου; Δυὸ τετράγωνες στῆλες μαρμάρινες μὲ δυὸ κεφάλια στὴν κορφή τους, τοῦ Ἑρμῆ καὶ τοῦ Διόνυσου, κολλημένα σβέρκο μὲ σβέρκο. Στὴν μπροστικὴ καὶ στὴν πισινὴ φάτσα αὐτῶν τῶν στηλῶν ὁ ἀρχαῖος μαρμαρᾶς εἶχε σκαλίσει πολὺ «ἔκτυπα» τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ φύλου τῶν δυὸ θεῶν.

Σ' αὐτοὺς τοὺς Ἑρμῆδες (καὶ ἤτανε πολλῶν λογιῶν: μονοκέφαλοι, διπλοκέφαλοι, τρικέφαλοι καθὼς καὶ διαφόρων θεῶν, ἀκόμα καὶ θηλυκῶν, ὅπως τῆς Ἀφροδίτης, τῆς Ὑγείας κτλ.) συνειθίζανε οἱ ἀρχαῖοι νὰ προσφέρουνε σῦκα καὶ ἄλλα φροῦτα καὶ νὰ τοὺς περνᾶνε στὸ λαιμὸ κορδέλλες καὶ γιρλάντες, ἀπὸ λουλούδια ὄχι γιὰ νὰ σκεπάζουνε τὴ γυμνότητά τους ἀπὸ σεμνοτυφία, μὰ γιὰ νὰ τοὺς στολίζουνε καὶ τοὺς τιμᾶνε ἀπὸ λόγους λατρευτικούς. Ἡ γυμνότητά τους ἤτανε στοιχεῖο θρησκευτικὸ κ' οἱ ἀρχαῖοι μαρμαρογλύφοι τὴνε σημειώνανε, ὅπως λέγει καθαρὰ ὁ Ἡρόδοτος «κατὰ λόγον ἱερόν».

Εἶνε γνωστό, πὼς τὸ γυμνό, φυσικὸ καὶ καλλιτεχνικό, δὲν τρόμαζε τοὺς προγόνους μας. «Συνῆδε πρὸς τὰ ἀρχαῖα ἤθη». Μὰ στὴν περίπτωση τῶν Ἑρμῆδων ὑπῆρχε κ' ἕνας λόγος παραπάνω: ἡ θρησκεία.

Ὅταν ὅμως οἱ ἀπόγονοι βρήκανε μέσα στὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο τοὺς δύο Ἑρμῆδες κι' ἀποφασίσανε νὰ τοὺς ἀφήσουνε στὴ θέση τους, θεωρήσανε φρόνιμο νὰ τοὺς καλύψουν μὲ ὑφάσματα. Ἄλλοι καιροὶ ἄλλα ἤθη. Σύγκρουση δυὸ διαφορετικῶν πολιτισμῶν. Τὴν ἐπιδειξιομανία τῶν ἀρχαίων οἱ νεώτεροι τὴν βρήκανε ἀνήθικη, τὸ σκέπασμά της ἀπὸ τοὺς νεώτερους οἱ ἀρχαῖοι θὰ τὸ βρίσκανε ἱεροσυλία. Σ' αὐτὲς τὶς δυὸ ἀντίθετες «κρίσεις ἀξίας» λογαριάστηκε ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ θρησκεία, δὲ λογαριάστηκε ἡ Τέχνη. Κι' ὅμως αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε τὸ κύριο ζήτημα. Εἶνε καλλιτεχνικὰ ὡραῖοι οἱ Ἑρμῆδες αὐτοὶ ἢ ὄχι; Καὶ παίζει κανένα ρόλο ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἡ ἠθικὴ κρίση στὴν καλαισθητικὴ ἐπιδοκιμασία ἢ ἀποδοκιμασία τῶν ἔργων; Κανένα.

Ἡ θρησκευτικὴ τέχνη στὸν Μεσαίωνα εἶχε κάποιαν ἀναλογία μὲ τὴν ἀρχαία. Δὲ φοβότανε ὄχι μονάχα τὸ γυμνό, μὰ καὶ τὸ ἄσεμνο. Πολλὲς γκαρκούγιες, culs de lampe, ἀνάγλυφα, ἀγάλματα ἀδιαφοροῦνε γιὰ τὴν ἠθικότητα καὶ ἐνδιαφέρονται μονάχα γιὰ τὸ ὡραῖο, ἔτσι ὅπως τὸ ἤθελε τὸ «αἰσθητικὸ πρόσταγμα» τοῦ καιροῦ. Ἄρχοντες, λαὸς καὶ καλλιτέχνες ἤτανε πειὸ φυσικοὶ καὶ πειὸ ἁπλοῖ σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα, λιγώτερο σχολαστικοί, ἀντίθετα μὲ τὴ γνώμη πὼς ὁ Μεσαίωνας εἶνε ἡ ἐποχὴ τοῦ σχολαστικισμοῦ.

Στὴν Ἀναγέννηση ὅμως, τὸν καιρὸ ἴσα-ἴσα, ποὺ τὰ ἤθη τῶν ἀστῶν καθὼς καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀρχόντων, δὲν ἤτανε καθόλου ἀσκητικά, ἀρχίσανε νὰ καμουφλάρουνε τὴ γύμνια τῶν ἀγαλμάτων μὲ φύλλα συκῆς ἢ νὰ τοὺς φοροῦνε πανταλονάκια. Ἡ Ντροπὴ δὲν εἶνε πάντοτε σύμπτωμα αὐστηρῶν ἠθῶν. Μὰ καὶ πάλι ἡ Τέχνη ἄνοιγε ρήγματα μεγαλειώδη σ' αὐτὴν τὴ θεληματικὴ σεμνοτυφία. Ὁ πάπας Ἰούλιος Β' ἀνάγκασε μὲ τὸ ζόρι τὸ Μιχαηλάγγελο νὰ διακοσμήσῃ τὴν Καπέλλα Σιξτίνα. Τί φρίκη ἔνοιωσε ὁ καρδινάλιος ἐκεῖνος, ποὺ εἶδε γιὰ πρώτη φορὰ τὴ φορτούνα τῶν γυμνῶν τῆς «Δεύτερης Παρουσίας»! Καὶ βρῆκε αὐτὴν τὴ μεγαλοφυέστερη ζωγραφικὴ σύνθεση ὅλων τῶν αἰώνων κατάλληλη μονάχα γιὰ σάλλα λουτροῦ. Γιατὶ τὴν «ἔκρινε» ὄχι σὰν τεχνοκρίτης μὰ σὰν ἐκκλησιαστικὸς ἀξιωματοῦχος.

Κάτι τέτοια παραδείγματα δείχνουν ἀρκετὰ καθαρά, πόσο ἡ αἰσθητικὴ συνείδηση εἶνε διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἠθικὴ καὶ τὴν θρησκευτική. Καὶ ὅταν ἀκόμα ἡ Τέχνη ἐξυπηρετεῖ τοὺς σκοποὺς τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ἠθικῆς (δυὸ ἰσότιμων «ἀξιῶν») δὲ ζητάει νὰ καταστήσῃ τὸ περιεχόμενό της ἀντικείμενο γνώσης, μὰ αἰσθητικῆς χαρᾶς πρῶτ' ἀπ' ὅλα.

* * *

Δὲ θέλουμε νὰ ὑποστηρίξουμε, πὼς ἡ Τέχνη εἶνε ἀπὸ φυσικό της ἀνήθικη. Εἶνε μονάχα, ἀπὸ φυσικό της, πρᾶγμα διαφορετικὸ ἀπὸ τὴν ἠθική. Φτάνει νὰ ρίξῃ κανεὶς μιὰ ματιὰ στὴν ἱστορία τῆς Τέχνης καὶ τῆς Λογοτεχνίας ὅλων τῶν καιρῶν καὶ τῶν λαῶν γιὰ νὰ πεισθῇ.

Ὁ ἔρωτας καὶ τὸ γυμνὸ σῶμα εἶνε ἡ πειὸ ἀγαπημένη ὕλη τῶν τεχνῶν. Ἡ τέχνη καὶ ἡ ποίηση τῶν πρωτογόνων λαῶν τὸν ἀγνοεῖ. Ὅμως στὴν ἱστορία τῶν πολιτισμένων λαῶν ὑπήρξανε ἐποχές, ποὺ ὁ ἔρωτας ἀποτελοῦσε τὸν κύριο ἄξονα τῆς ζωῆς. Στὸ Μεσαίωνα τὸν ταυτίζανε μὲ τὸ Θεὸ καὶ μὲ τὸν ἱπποτικὸ ἡρωϊσμό. Στὴν Ἀναγέννηση τὸν εἴχανε κάνει εἶδος πολιτικῆς. Καὶ στὰ χρόνια τοῦ ἀστικισμοῦ κατάντησε κοινωνικὸς θεσμός.

Μὰ ὁ ἔρωτας ἀπὸ φυσικό του εἶνε ἀνήθικος. Γιατὶ παντοῦ καὶ πάντα παρουσιάζεται σὰν ἕνα ἐξωοικογενειακὸ φαινόμενο. Εἶνε ἄρα ἀθέμιτος. Μήπως ὅμως γι' αὐτὸν τὸ λόγο ἡ ἐρωτικὴ τέχνη γεννᾷ τὴν ἀνηθικότητα; Εἶνε χρόνια, ποὺ κάποιος δικός μας κριτικὸς διαλάλησε ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς ἐφημερίδας του, πὼς ὁ ἐρωτικὸς ἡδονισμὸς στὴν σύγχρονη ποίησή μας εἶνε ξεπεσμὸς τῆς ποίησης κι' ἀποτελεῖ δημόσιο κίνδυνο. Κ' ἔκαμνε ἔκκληση στοὺς «νοικοκυραίους» νὰ προφυλάξουνε τὰ κορίτσια τους ἀπ' αὐτὸν τὸν κίνδυνο.

Ἡ αἰσθητικὴ ἡδονὴ εἶνε κάτι πολὺ διαφορετικὸ ἀπὸ τὴν αἰσθητηριακή. Ἡ τέχνη (ἐννοῶ ἡ ἀληθινὴ τέχνη) δὲν ἀποτείνεται στὰ αἰσθητήριά μας. Ὅσο κι' ἂν παίρνῃ τὴν ὕλη της ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῶν ἐνστίχτων, δὲν μᾶς δένει μ' αὐτά. Χάρη στὴν ἐπέμβαση τῆς τεχνικῆς καὶ τῶν τεχνικῶν συναισθημάτων μᾶς ἀλλάζει «σημεῖα ὁράσεως τοῦ κόσμου» κι' ἔτσι μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

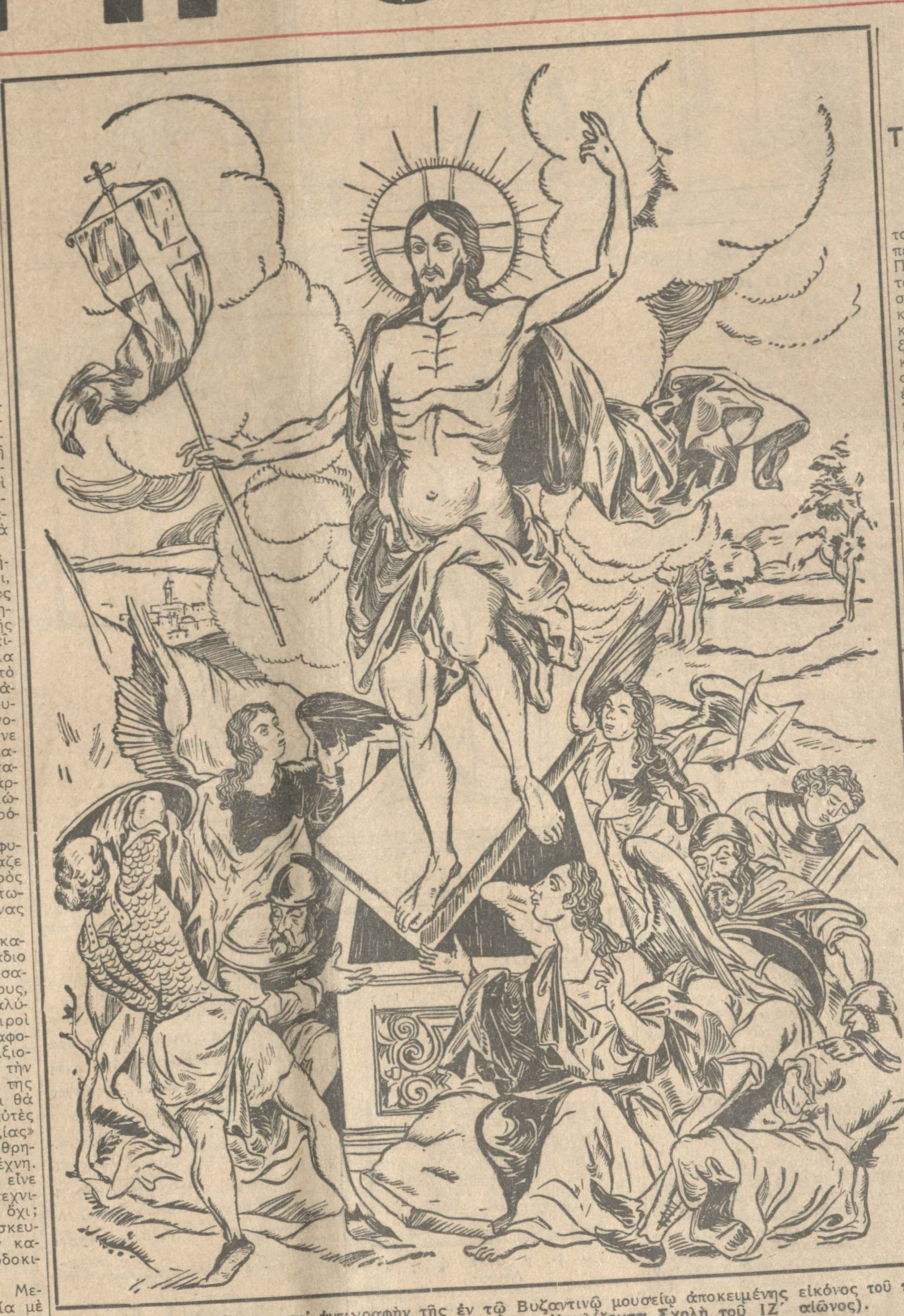

Εἰκὼν τῆς Ἀναστάσεως κατ' ἀντιγραφὴν τῆς ἐν τῷ Βυζαντινῷ μουσείῳ ἀποκειμένης εἰκόνος τοῦ περιφήμου εἰκονογράφου Μόσχου (Ἐπτανησιακὴ Ἰταλίζουσα Σχολὴ τοῦ ΙΖ' αἰῶνος).

Μία ἱστορικὴ ἐπισκόπησις

Ὁ ναὸς τῆς Ἀναστάσεως

Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου

Τὸ ἐφετεινὸν Πάσχα θὰ διέλθουν οἱ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εὑρισκόμενοι Χριστιανοὶ μὲ θλῖψιν καὶ στενοχωρίαν, διότι ὁ Ναὸς τῆς Ἀναστάσεως, παθὼν ἐκ τοῦ τελευταίου σεισμοῦ κατέστη ἑτοιμόρροπος. Καὶ ἐπετράπη μὲν ἡ εἴσοδος εἰς αὐτὸν τῶν προσκυνητῶν κατὰ ὁμάδας, ὑπὸ ἰδίαν των εὐθύνην, ἀπηγορεύθησαν ὅμως αἱ ἐν αὐτῷ τελεταί, αἵτινες προσλαμβάνουν ἰδιαιτέραν μεγαλοπρέπειαν, τελούμεναι ἐπὶ τόπου, καὶ ἰδιαιτέραν προξενοῦν συγκίνησιν εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας αὐτάς.

Ὁ Ναὸς τῆς Ἀναστάσεως εἶνε συγκρότημα ναῶν, τοῦ κυρίως Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἢ τοῦ Ἁγίου Τάφου, τῆς ἔναντι αὐτοῦ Βασιλικῆς ἤτοι τοῦ λεγομένου «Καθολικοῦ», τοῦ Ναοῦ τοῦ Γολγοθᾶ, τοῦ Ναοῦ τῆς εὑρέσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τινων παρεκκλησίων. Ἀρχικῶς ἐπὶ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἐπιστατούσης τῆς ἁγίας μητρός του Ἑλένης, ἐκτίσθησαν κεχωρισμένοι οἱ Ναοί, ἡ ἕνωσις δὲ αὐτῶν εἰς ἕνα ἀπέραντον Ναὸν συνετελέσθη βραδύτερο.ν Κατὰ τὸν Ζ' αἰῶνα οἱ Πέρσαι κατέστρεψαν τοὺς Ναούς, ἀλλ' ὁ τοποτηρητὴς τοῦ αἰχμαλωτισθέντος ὑπ' αὐτῶν Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ζαχαρίας Μόδιστος κατώρθωσε ν' ἀνοικοδομήσῃ αὐτούς, μέγα δ' εὐτύχημα ὑπῆρξε τὸ ὅτι οἱ Ἄραβες κατακτηταὶ ἀρχικῶς ἀφῆκαν αὐτοὺς εἰς τὴν χριστιανικὴν λατρείαν. Κατὰ τὸν Ι' αἰῶνα κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν Ἀράβων οἱ Ναοί, ἀλλ' ἀνῳκοδομήθησαν, τῇ συνδρομῇ τῶν Ἑλλήνων αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου. Ἐν ἀρχῇ τοῦ ΙΑ' αἰῶνος ὁ χαλίφης τῆς Αἰγύπτου Ἀλ Χάκημ καὶ πάλιν μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ἐρείπια, ἀλλ' ἐκ νέου συνέδραμον τὴν ἀνοικοδόμησιν οἱ αὐτοκράτορες Ρωμανὸς Γ' ὁ Ἀργυρὸς (1028—1034) ὁ Μιχαὴλ Δ' (1034—1042) καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Ι' ὁ Μονομάχος (1042—1054), εὗρον δὲ οἱ μετά τινα ἔτη ἐπελθόντες Σταυροφόροι τοὺς Ναοὺς ἐν ἀρίστῃ καταστάσει. Εἰς τὰς γενομένας ὑπ' αὐτῶν ἐπισκευὰς ἰδίως τοῦ Ναοῦ τῆς Βηθλεέμ, συνέδραμε γενναιοδώρως ὁ Ἕλλην αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Μανουὴλ Κομνηνὸς (1143—1180). Ἐπὶ τῶν Σταυροφόρων συνηνώθησαν οἱ Ναοὶ τοῦ Ἁγ. Τάφου, τοῦ Γολγοθᾶ, τῆς Εὑρέσεως τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς παρεκκλησίων εἰς ἕνα Ναόν, γενικῶς καλούμενον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐπὶ τῶν Σταυροφόρων, οἱ Ἕλληνες μοναχοί, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἁγιοταφιτικὴν Ἀδελφότητα, ὑφισταμένην ἀπ' αὐτῆς τῆς ἱδρύσεως τῶν Ναῶν, κατέλαβον δευτερεύουσαν θέσιν, ἀνέκτησαν δὲ τὰ δικαιώματα αὐτῶν πλήρη μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Σταυροφόρων. Ἀλλ' οἱ Μαμλοῦκοι, νέοι κατακτηταὶ τῆς Παλαιστίνης, κατεπίεσαν δεινῶς τοὺς Ἕλληνας, διηυκόλυναν δὲ τὴν εἰς τὰ προσκυνήματα εἴσοδον Κοπτῶν Ἀβυσσηνῶν, Ἀρμενίων, Γεωργιανῶν. Κατὰ τὸν ΙΔ' αἰῶνα ἐπανῆλθον καὶ Λατῖνοι μοναχοὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰσδύσαντες βραδύτερον καὶ εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως. Ἔκτοτε ἤρξατο δεινὸς ἀγὼν περὶ κατοχῆς τῶν προσκυνημάτων. Οἱ Ἕλληνες μοναχοί, μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ἔχουν σοβαρὰς ἐνισχύσεις, παρὰ τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, ἤρξαντο μειονεκτοῦντες ἔναντι τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ἀλλ' εὐτυχῶς παρουσιάσθησαν ἕτεροι ὀρθόδοξοι, οἱ Γεωργιανοί, ὕστερον δὲ καὶ οἱ Σέρβοι, ἐνισχύσαντες αὐτοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἑτεροδόξων. Οἱ Γεωργιανοὶ καὶ οἱ Σέρβοι παρακμάσαντες ἀντικατεστάθησαν πάλιν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἀνέκτησαν νέας δυνάμεις μετὰ τὴν τουρκικὴν κατάκτησιν τῆς Παλαιστίνης κατὰ τὸν ΙΣΤ' αἰῶνα.

Κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἔκτοτε διεξάγεται σκληρός, ἐνίοτε δὲ καὶ αἱματηρός, δυστυχῶς ἀγών, ἐκ μέρους τῶν Λατίνων, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐπεμβαίνουν τὰ λατινικὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη παρὰ τῇ τουρκικῇ κυβερνήσει. Ἐν τέλει τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος οἱ Λατῖνοι κατώρθωσαν νὰ καταλάβουν τὸν Γολγοθᾶν, ἐδέησε δὲ νὰ ἐπιστρατευθοῦν ὅλαι αἱ δυνάμεις τοῦ ὑποδούλου ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅπως ἀποκατασταθῶσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων προσκυνημάτων. Ὁ ἐν Κων)πόλει πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας Ντὲ Νουαντὲλ καὶ αὐτοπροσώπως μετέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς ἐπανάκτησιν τῶν προσκυνημάτων ὑπὸ τῶν Λατίνων, θλιβεραὶ δὲ συγκρούσεις προεκλήθησαν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Λατίνων, καὶ τότε μὲν οἱ Ἕλληνες ἐπέτυχον, ἀλλὰ τῷ 1689 ἡ Γαλλία μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Βενετίας κατώρθωσαν νὰ ἐκτοπίσουν τοὺς Ἕλληνας μοναχοὺς ἐκ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσουν τοὺς Λατίνους. Μάτην ὁ μέγας Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δοσίθεος β' († 1707) ἐπεκαλέσθη τὴν ἐπέμβασιν τῶν Ρώσων ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας. Οἱ Ἕλληνες μόνοι παλαίοντες κατὰ τῶν πολυδυνάμων Λατίνων, κατώρθωσαν νὰ κρατήσουν ὡρισμένα μέρη τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καὶ μάλιστα νὰ ἐπισκευάσουν αὐτὰ ἐπὶ πατριάρχου Χρυσάνθου Νοταρᾶ († 1731), τότε δὲ ἤρχισαν ἐπεμβαίνοντες καὶ οἱ Ἀρμένιοι, ἔχοντες ἰσχυροὺς προστάτας ἐν τῇ σουλτανικῇ Αὐλῇ. Ὁ Χρύσανθος ἠναγκάσθη νὰ συμβιβασθῇ μετ' αὐτῶν καὶ τέλος ἐπὶ Πατριάρχου Παρθενίου τοῦ Ἀθηναίου († 1766) τῇ συνδρομῇ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους κατέστη δυνατὴ ἡ πλήρης ἀνάκτησις τῶν δικαιωμάτων τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Δυστυχῶς, μετὰ πάροδον τεσσαρακονταετίας περίπου, ἤτοι κατὰ τὸ 1808, ὁ Ναὸς κατεστράφη ἐκ πυρκαϊᾶς. Διεδόθη ὅτι τὸν ἔκαυσαν οἱ Ἀρμένιοι ὅπως διὰ τῶν ἐν τῇ Σουλτανικῇ Αὐλῇ ἰσχυρῶν μέσων ἀποκτήσουν τὸ δικαίωμα τῆς ἀνοικοδομήσεως. Ἡ διάδοσις δὲν ἀπεδείχθη, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀρμένιοι καὶ οἱ Λατῖνοι κατέβαλον λυσσώδεις προσπαθείας, ὅπως ἀποκτήσουν τὸ δικαίωμα τῆς ἀνοικοδομήσεως. Ἤρχισε δραματικὸς ἀγών, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐθριάμβευσε καὶ πάλιν ἡ εὐφυΐα, ἡ δραστηριότης καὶ ἡ γενναιοδωρία τῶν Ἑλλήνων. Ὑπῆρξαν ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι, αἵτινες ἐπώλησαν καὶ αὐτὰ τὰ οἰκιακὰ των σκεύη διὰ νὰ συνδράμουν εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως! Ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων ἐκινήθη εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον καὶ πάλιν ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος. Οἱ Λατῖνοι καὶ οἱ Ἀρμένιοι ἐτέθησαν ὡσαύτως εἰς κίνησιν. Ἐν Κων)πόλει κατηρτίσθησαν μεγάλαι ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πρωτοφανοῦς ἐκείνου ἀγῶνος. Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ὥρισεν ἀντιπροσώπους τῆς πρὸς συζήτησιν μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τέλος μετὰ μακρὰν ἐξέτασιν ἀπεδείχθη ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Ναοῦ ἀνήκει εἰς τοὺς Ἕλληνας. Τῷ 1809 ἐξεδόθη Σουλτανικὸν διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπετράπη εἰς αὐτοὺς ν' ἀνοικοδομήσουν τὸν Ναόν.

Ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ χαρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ὁ ἐκ Μυτιλήνης ἀρχιτέκτων Κομνηνὸς ἀνέλαβε νὰ ἐπιστατήσῃ δωρεὰν εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν, τάχιστα δὲ παρασκευάσας τὸ ὑλικὸν καὶ τοὺς ἐργάτας μετέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῇ 19 Ἰουλίου 1809 ἤρχισαν αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι τῆς ἀνοικοδομήσεως. Καίτοι οἱ Ἀρμένιοι, συμπράττοντες μετὰ τῶν Λατίνων, προυκάλεσαν μεγάλας ταραχὰς πρὸς παρεμπόδισιν τῆς ἀνοικοδομήσεως, ἐξεγείραντες κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τὸν μουσουλμανικὸν ὄχλον τῆς Ἱερουσαλήμ, αἱ ἐργασίαι ἐξηκολούθησαν ἀνενδότως. Οἱ Ἕλληνες ἐργάται εἰργάζοντο πολλάκις τὴν νύκτα. Μὴ δυνηθέντες οἱ Ἀρμένιοι καὶ οἱ Λατῖνοι νὰ παρακωλύσουν τὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας ἐπιτοπίως, ἐνήργησαν παρὰ τῇ τουρκικῇ κυβερνήσει τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς ἀναστολὴν τῆς ἀνοικοδομήσεως, κατὰ διαταγὴν δὲ τοῦ Σουλτάνου κατηρτίσθησαν μεγάλαι ἐπιτροπαὶ ἐξ Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων, αἵτινες μετὰ Τούρκων ὑπαλλήλων συνεζήτησαν τὰ προβληθέντα ζητήματα. Ἐζήτουν κυρίως οἱ Ἀρμένιοι ν' ἀποδείξουν ὅτι ὁ ναὸς τῆς Ἀναστάσεως δὲν ἀνήκει εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἑπομένως ἔπρεπε ν' ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν τὸ δικαίωμα τῆς ἀνοικοδομήσεως, νὰ δοθῇ δὲ εἰς αὐτούς. Μὴ ἐπιτυχόντες νὰ λάβουν τὸ δικαίωμα ὅπως μόνοι ἀνοικοδομήσουν τὸν Ναόν, ἐζήτησαν ὕστερον νὰ μετάσχουν τῆς ἀνοικοδομήσεως ἢ νὰ κτίσουν τὰ μέρη τοῦ Ναοῦ, τὰ ὁποῖα κατεῖχον πρὸ τῆς πυρπολήσεώς του. Τὰς αὐτὰς ἀξιώσεις προέβαλον καὶ οἱ Λατῖνοι. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Ἕλληνες ἐργάται ὑφίσταντο τὰ πάνδεινα ἐκ μέρους τῶν Ἀρμενίων καὶ Λατίνων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐπιδιωκόν-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Παρισινὰ γράμματα

Αἱ τύψεις τῆς Σιμόνης

Ἡ Μαίρη Πίκφορδ...

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἀπρίλιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Χαριτωμένη κοπέλλα καὶ μὲ... παρελθὸν ἡ Σιμόνη Πινό, ἡλικίας μόλις εἰκοσιενὸς ἐτῶν — ὡραῖα χρόνια! — ἔχει ἤδη στὸ ἐνεργητικό της, ἕναν ἐμπρησμὸ καὶ μιὰ φαρμακεία. Θὰ εἶχε ἀκόμη καὶ μέλλον, ἂν δὲν κατελαμβάνετο ξαφνικὰ ἀπὸ τύψεις συνειδήσεως καὶ δὲν ἐπαρουσιάζετο αὐθορμήτως στὴν ἀστυνομία νὰ καταθέσῃ ὅτι διέπραξε τὰ δυὸ αὐτὰ ἐγκλήματα. Ὑπάλληλος καταστήματος τροφίμων, ἡ νεαρὰ Σιμόνη, εὕρισκε τὴ ζωή της μονότονη. Καὶ σὲ ἡλικία, ποὺ ἄλλες χαριτωμένες κοπέλλες ὀνειρεύονται μιὰ καλὴ ἀποκατάσταση στοὺς δεσμοὺς ἑνὸς συμπαθητικοῦ ὑμεναίου, ἢ ταξίδι πρὸς τὸ Χόλλυγουντ ἀπάνω στὶς φτεροῦγες τῆς δόξης, αὐτὴ ἔπληττε στὸ μπακάλικο τῆς κυρᾶς της καὶ μολονότι δὲν εἶχε κανένα παράπονο ἀπὸ τὴν κ. Φρεσάρ, τὴν παραμονὴ τοῦ Πάσχα, ἀφοῦ ἐζήτησε ἄδεια νὰ πάῃ στὸ χωριό της, ποὺ ἄλλωστε τῆς παρεχωρήθη, ἀνέβηκε στὴν κάμαρά της, ἐμάζεψε παλιὲς ἐφημερίδες καὶ κουρέλια καὶ ἔβαλε φωτιά. Κατόπιν αὐτοῦ, ἀνεχώρησε γιὰ τὸ χωριό της, στὰ Βόσγια. Ὅταν ἐγύρισε ὕστερα ἀπὸ δυὸ ἡμέρες, ἔμαθε ὅτι ἡ πυρκαϊὰ ποὺ εἶχε προκαλέσει, ἔγινε ἀντιληπτὴ καὶ κατεσβέσθη, ἀφοῦ ἐπροκάλεσε ἀρκετὲς ζημίες στὸ δωμάτιό της, χωρὶς νὰ καταστρέψῃ ὅλο τὸ μπακάλικο. Τότε τὴν ἐκυρίευσαν οἱ τύψεις συνειδήσεως καὶ ἡ ὡραία Σιμόνη κατηυθύνθη στὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα τῆς συνοικίας της, ἐζήτησε νὰ παρουσιασθῇ στὸν ἀξιωματικὸ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ διηγήθη τὸ κατόρθωμά της. Σὲ ἐρώτηση τοῦ ἀστυνόμου «γιατὶ τὸ ἔκανε αὐτὸ κι' ἂν εἶχε κανένα παράπονο ἀπὸ τὴν κυρία Φρεσάρ», ἡ Σιμόνη ἀπήντησε: «Ὄχι, κύριε ἀστυνόμε, ἀλλὰ ἡ μητέρα τῆς κυρίας Φρεσάρ, ἡ κυρία Φισέρ, ποὺ πέθανε τὸ Γενάρη τοῦ 1937, μὲ κακομεταχειριζότανε...». «Κι' ἀπὸ τί πέθανε ἡ κυρία Φισέρ;» ἐρώτησε ὁ περίεργος ἀστυνόμος τὴ Σιμόνη, ἀλλὰ ἡ Σιμόνη δὲν ἀπήντησε ἀμέσως κι' ὅταν ὁ ἀστυνόμος ἐπέμεινε, ἡ Σιμόνη ἀπεκάλυψε ὅτι αὐτὴ εἶχε προκαλέσει τὸ θάνατο τῆς κυρίας Φισέρ, ἀδειάζοντας στὸ ποτῆρι τῆς ἄρρωστης — γιατὶ ἦταν ἄρρωστη «πρὶν πεθάνῃ» ἡ κυρία Φισέρ — ὁλόκληρο τὸ μπουκαλάκι τῆς «ντιζιταλίνης» στὸ ποτῆρι μὲ τὸ ζαχαρόνερο, ἀντὶ νὰ ρίξῃ σ' αὐτὸ πέντ' - ἕξη σταγόνες, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ γιατρός. «Δὲν ἤθελα ὅμως νὰ τὴν κάνω νὰ πεθάνῃ», ἐξήγησε ἡ Σιμόνη Πινό. Μόνο ἐπειδὴ μὲ κατσάδιαζε διαρκῶς καὶ μὲ βασάνιζε μὲ τὶς ἰδιοτροπίες της, ἤθελα νὰ τὴν κάνω πειὸ ἄρρωστη ἀκόμα γιὰ νὰ μὲ ἀφήσῃ ἥσυχη... Ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἄλλο... Ὅταν ἐπῆρε τὸ φάρμακο, ἄρχισε ἀμέσως νὰ βογγάῃ καὶ νὰ παραπονιέται γιὰ φοβεροὺς πόνους στὸ στομάχι. Ἡ κόρη της, ἡ κυρία Φρεσάρ, μ' ἔστειλε νὰ φωνάξω τὸ γιατρό, μὰ ὅταν ἦρθε ὁ γιατρός, ἡ κυρὰ Φισὲρ δὲν εἶχε πειὰ τὴν ἀνάγκη του. Εἶχε ἡσυχάσει κι' αὐτὴ κ' ἐγώ...».

Αὐτὰ εἶπε ἡ νεαρὰ Σιμόνη Πινὸ στὸν ἀστυνόμο. Τὰ ἴδια ἐπανέλαβε καὶ στὸν ἀνακριτή. Ἐπειδὴ ὅμως «κάτι» σ' ὅλο της τὸ φέρσιμο ἐπρόδιδε ὅτι τὸ κορίτσι δὲν ἦταν ἐντελῶς στὰ καλά του — μολονότι ὅσα εἶχε πεῖ ἦταν ἀληθινὰ — παρεπέμφθη σὲ φρενολογικὴν ἐξέταση καὶ ἐτέθη ὑπὸ παρατήρηση σ' ἕνα ψυχιατρεῖο....

* * *

Ἀσφαλῶς, ἂν ἡ ἐνημερότης μου ὡς ἀνταποκριτοῦ ἐπρόκειτο νὰ κριθῇ ἀπὸ τὴν παρακολούθηση τῶν «ἀστέρων» τοῦ κινηματογράφου, ποὺ περνοῦν κάθε τόσο ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἡ βαθμολογία μου δὲν θὰ ἦταν καλή. Νὰ ποὺ πληροφοροῦμαι ὅτι βρισκόταν ἐδῶ ἡ περίφημη Μαίρη Πίκφορδ, πρώην σύζυγος τοῦ Ντούγκλας Φαίρμπανκς — εἶχε περάσει κάποτε μὲ τὸν τότε σύζυγόν της ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἂν δὲν ἀπατῶμαι! — ἀπὸ τὴν εἴδηση τῆς ἀναχωρήσεώς της. Ἀφοῦ φεύγει, θὰ πῇ ὅτι ἦταν ἐδῶ. Διάβολε! Πῶς τὴν ἔχασα; Ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ τὴν καταδιώξω μέχρι τῆς Χάβρης, ἀπ' ὅπου θὰ ἐπιβιβασθῇ γιὰ τὴν Ἀμερική, γιὰ νὰ τὴν ἰδῶ καὶ νὰ ζητήσω τὶς πολύτιμες γνῶμες της ἐπὶ τῆς παγκοσμίου καταστάσεως. Κι' ἂν κάνω κουβέντα γι' αὐτήν, εἶνε γιὰ ν' ἀναφέρω μιὰ δήλωσή της σχετικὴ μὲ τὶς τωρινὲς ἀπασχολήσεις της. Ὅταν οἱ Παρισινοὶ δημοσιογράφοι ἐπῆγαν νὰ τῆς πάρουν τὴν κλασσικὴ συνέντευξη, ποὺ θεωροῦν ὑποχρέωσή τους νὰ πάρουν ἀπ' ὅλους τοὺς ἀστέρας «α» ἢ «ω» μεγέθους, ἡ Μαίρη Πίκφορδ τοὺς ὑπεδέχθη μὲ τὴ δήλωση: Τί θέλετε νὰ σᾶς πῶ; Δὲν ἔχω τίποτα νὰ δηλώσω, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἑξῆς: Δὲν πρόκειται νὰ σᾶς δώσω συνέντευξη, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ σᾶς πάρω. Γιατί; Δὲν τὸ ξέρετε λοιπόν, ὅτι ἀπὸ τότε ποὺ δὲν παίζω πειὰ στὸν κινηματογράφο, εἶμαι κ' ἐγὼ δημοσιογράφος, στὴν Ἀμερική;...

Κ' ἔτσι ἐξηγεῖται γιατί ὑπάρχει τόση κρίσι στὸ ἐπάγγελμά μας. Γιατί, καλὰ ἡ Μαίρη Πίκφορδ. Ἔγινε δημοσιογράφος, ἀφοῦ ἔπαψε νὰ εἶνε «ἀστὴρ» κινηματογραφικός! Τί νὰ ποῦμε ὅμως γιὰ τοὺς ἄλλους συναδέλφους μας κινηματογραφικοὺς ἀστέρας, πού, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ στούντιο καὶ τὴν ὀθόνη, κατακλύζουν μὲ τὰ ἄρθρα τους, τὰ ἀπομνημονεύματά τους καὶ τὶς εἰκόνες τους, τὶς στῆλες τῶν ἐφημερίδων; Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ὁποιαν ἐφημερίδα κι' ἂν ἀνοίξῃ κανείς, θὰ διαβάσῃ ἀναμνήσεις τοῦ Μπουμπούλ, ἄρθρα τῆς Ἀνναμπέλας, περιγραφὲς ταξιδιῶν τοῦ Ζὰν Μυρά...

Ἄχ, γιατί νὰ μὴν εἶμαι «φωτογενής!» Μπορεῖ ὅμως καὶ νὰ εἶμαι! Ποιὸς ξέρει!...

X.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἄγει αὔριον τὴν ὀνομαστικήν ἑορτήν του ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος. Φερώνυμος τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ἐθνικῆς Δυναστείας, υἱὸς τοῦ λατρευθέντος ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν στρατηλάτου-ἐλευθερωτοῦ Κωνσταντίνου, ὁ Ἕλλην Βασιλεὺς ὑπῆρξε πάντοτε προσφιλὴς εἰς τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος τὸν εἶδε ἀνδρούμενον, συμμετέχοντα τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἐνδόξου Πατρός του, ἐνσαρκοῦντα τὰς παραδόσεις τοῦ Οἴκου του, τοῦ ἔχοντος ὡς ἔμβλημα τὸ «ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ». Γύρω ἀπὸ τὸν θρόνον του συγκεντρώνει σήμερον τοὺς Ἕλληνας, ἡνωμένους ψυχικῶς, ἡνωμένους εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς κοινῆς προσπαθείας διὰ νὰ καταστῇ ἡ ἑλληνικὴ Πατρὶς ἀξία τοῦ ὑψηλοῦ της εἰς τὸν κόσμον προορισμοῦ. Καὶ γνωρίζει ὁ Βασιλεὺς ὅτι διάπυροι ἀναδίδονται ἐπὶ τῇ ἑορτῇ του τῶν Ἑλλήνων αἱ εὐχαὶ διὰ τὴν μακροημέρευσιν καὶ τὴν εὐτυχίαν του, τὴν ἀρρήκτως συνυφασμένην μὲ τὴν εὐτυχῆ πρόοδον τῆς χώρας.

* * *

Ἡ ἑορτὴ τοῦ πρίγκιπος Ἑορτάζει αὔριον ἐπίσης ἡ Α.Β.Υ. ὁ πρίγκιψ Γεώργιος ὁ σεπτὸς θεῖος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως. Ἀπὸ τῶν παιδικῶν του χρόνων ἀκόμη ὑπῆρξε δημοφιλὴς ὁ βασιλόπαις, ὁ ὁποῖος ἠγάπησε μὲ πάθος τὸ ναυτικόν, ὁ γενναιόψυχος καὶ ἀνοικτόκαρδος Ἕλλην πρίγκιψ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπευθύνονται θερμαὶ αἱ εὐχαὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

* * *

Εἰς τὴν Παλαιστίνην Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῶν μεγάλων Χριστιανικῶν ἑορτῶν, ἡ Παλαιστίνη ἐξακολουθεῖ νὰ συνταράσσεται ἀπὸ τὴν συνεχιζομένην ἐξέγερσιν τῶν Ἀράβων κατὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ἑβραϊκῶν πληθυσμῶν. Ἡ ἐξέγερσις αὐτή, ὑποθαλπομένη ἔξωθεν, σημειώνει ἑκάστοτε αὐξομοιώσεις. Ἐπὶ χρονικόν τι διάστημα ἐφαίνετο κατευνασθεῖσα κάπως, ἀπό τινος, ὅμως ἀπέβη καὶ πάλιν ὀξυτάτη καὶ συχναὶ εἶνε αἱ τρομοκρατικαὶ ἐπιθέσεις τῶν Ἀράβων φανατικῶν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων καὶ Βρεταννῶν στρατιωτικῶν. Κατὰ τὸ ἀγγλικὸν σχέδιον, ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τῆς Παλαιστίνης θὰ ἐπιδιωχθῇ διὰ τῆς τριχοτομήσεως τοῦ προτεκτοράτου. Τὸ τμῆμα, εἰς τὸ ὁποῖον πλειοψηφοῦν οἱ Ἄραβες, θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὸ καθαρῶς Ἀραβικὸν προτεκτοράτον τῆς Ὑπεριορδανίας, τὸ δὲ ἄλλο, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων εἶνε ἑβραϊκή, θὰ ἀπαρτίσῃ ἰδιαίτερον κρατίδιον, καθαρῶς ἑβραϊκόν, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Βρεταννικῆς ἐντολῆς διὰ τὴν Παλαιστίνην. Ἐκεῖνο, ὅμως, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὴν Χριστιανοσύνην, εἶνε ἡ δημιουργία καὶ τρίτου κρατιδίου περιλαμβάνοντος τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τοὺς πέριξ αὐτῆς Ἁγίους Τόπους καὶ συγκοινωνοῦντος δι' ἐδαφικοῦ διαδρόμου μὲ τὴν Ἰόππην ἐπὶ τῆς Μεσογείου. Ἡ Ἱερουσαλὴμ εἶνε πόλις ἱερὰ διὰ τρεῖς θρησκείας —τὴν Χριστιανικήν, τὴν Μωαμεθανικήν, τὴν Ἑβραϊκήν. Αἱ θρησκεῖαι αὐταὶ θὰ δικαιοῦνται νὰ συντηροῦν τὰ ἐκεῖ ἱερά των καὶ θὰ ἐξασφαλίζεται ἀπὸ τὴν ἐντολοδόχον Δύναμιν ἡ ἀνενόχλητος ἐλευθερία τῆς λατρείας των. Ὅταν λείψουν αἱ μεταξὺ Ἀράβων καὶ Ἑβραίων καὶ Βρεταννῶν πολιτικαὶ προστριβαί, ἡ Ἱερουσαλὴμ θὰ παραμείνῃ ἔξω τῶν φυλετικῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν ἀντιθέσεων, τόπος λατρείας θρησκευτικῆς.

* * *

Οἱ ναοὶ τῶν Ἀθηνῶν Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λεχθῇ ὅτι αἱ Ἀθῆναι στεροῦνται ναῶν. Τοὐναντίον, ἔχουν περσσοτέρους, ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸν πληθυσμόν των, ἀπὸ ἄλλας πόλεις. Οἱ περισσότεροι ὅμως εἶνε μικρᾶς χωρητικότητος, εἴτε χρονολογούμενοι ἀπὸ αἰώνων ὁλοκλήρων, εἴτε ἀνεγερθέντες ὅταν ἡ πρωτεύουσα ἠρίθμει ὀλίγας δεκάδας χιλιάδων κατοίκους. Οἱ εὐρύχωροι ναοὶ εἶνε σχετικῶς ὀλίγοι, οἱ δὲ ἀνεγειρόμενοι νέοι εἶνε ἀκόμη ἡμιτελεῖς, ὅπως ὁ Ἅγιος Παντελεήμων, ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ ἄλλοι. Διὰ τοῦτο, κατὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν Παθῶν οἱ ναοὶ ὑπερπληροῦνται καὶ καταδεικνύεται ἡ ἀνεπάρκειά των διὰ τὸν πληθυσμὸν τῆς πρωτευούσης, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς εἶνε φιλακόλουθος. Οἱ ναοὶ μιᾶς πρωτευούσης θὰ ἔπρεπεν, ἐν τούτοις, νὰ εἶνε καὶ χαρακτηριστικὰ ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα. Εἴμεθα κληρονόμοι μιᾶς μεγάλης βυζαντινῆς παραδόσεως εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό, ἡ παράδοσις, ὅμως, αὐτὴ παρημελήθη. Κανεὶς ἀπὸ τοὺς νεωτέρους ἀθηναϊκοὺς ναοὺς δὲν ἀποτελεῖ πραγματικῶς ἀξιόλογον μνημεῖον ἀπὸ ἀρχιτεκτονικῆς ἀπόψεως, οἱ περισσότεροι, μάλιστα, στεροῦνται ἀρχιτεκτονικοῦ χαρακτῆρος. Καὶ θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ μὴ ἀφήνεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν ὁ ρυθμὸς τῶν ἀνεγειρομένων ναῶν.

* * *

Ἡ ἐπάρκεια τῆς ἀγορᾶς Ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως πλήρης ἡ ἐπάρκεια τῆς ἀθηναϊκῆς ἀγορᾶς κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς. Καὶ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰς πληθυνθείσας ἐσχάτως συνοικιακὰς καὶ εἰς τὰ ὠοδιμοπωλεῖα καὶ τὰ κρεοπωλεῖα καὶ τὰ ὀπωροπωλεῖα παρετηρήθη ἀφθονία τροφίμων καὶ εἰς τιμὰς λογικάς. Θὰ ἠμποροῦσαν, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ λείψουν τὰ αἵματα καὶ τὸ θέαμα τῶν ἀκαθαρίστων σφαγίων ἀπὸ τὰ συνοικιακὰ κρεοπωλεῖα. Ἀκόμη πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ μερικὰ νέα καὶ πραγματικῶς εὐπρόσωπα, κεντρικὰ δέ, κρεοπωλεῖα, ἡ εἰς τοὺς τοίχους παράταξις τῶν τσιγγελιῶν καὶ ἡ εἰς μέρος καταφανὲς ἀνάρτησις τῶν διαφόρων μαχαιρῶν. Εἶνε, βέβαια, αὐτὰ ἀναγκαιότατα εἰς ἕνα κρεοπωλεῖον, ἠμποροῦν, ὅμως, νὰ εἶνε ἀθέατα, εἰς τὸ βάθος τοῦ καταστήματος, ὀπίσω ἀπὸ κάποιο διαχώρισμα, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν ἀναλόγου χωρητικότητος ψυγεῖα.

Θεάματα

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟΝ
(Ἀπογευματιναὶ — Ἑσπεριναί)
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 5.30 καὶ 10 μ.μ. «Ζακυνθινὴ σερενάτα».
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Ἱσπανικὴ μυῖγα».
ΑΛΙΚΗΣ. «Τὸ Κουρέλι».
ΙΝΤΕΑΛ. «Πέρδικα—κλῶσσα».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ἡ Ἀρζεντίνα».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἕκτον πάτωμα».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Αἱ δύο ὀρφαναί».
ΟΛΥΜΠΙΑ (Ἑλλην. Μελόδραμα). Αὔριον 7 μ. μ. «Ριγολέττος».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Τὸ τελευταῖον φυλάκιον».
ΚΡΟΝΟΣ. «Τὸ παιδὶ τῆς ζούγκλας».
ΟΡΦΕΥΣ. «Ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας».
ΠΑΛΛΑΣ (Μετ.). «Ἡ παλιὰ φιλία» καὶ τζὰζ ρεδὺ Γκρεγκόρ.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἀπὸ τὴ Γῆ στὴ Σελήνη».
ΡΕΞ. «Κοῦκλες τῆς Κολάσεως» (Γκρὰν Γκινιόλ).
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ταρζάν».
ΣΙΝΕΑΚ. Ἐπίκαιρα κλπ. ἀπὸ 10 π.μ.
ΣΙΝΕΜΟΝΤ. Νέα καὶ ἐπίκαιρα.
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ὅταν ὁ σύζυγος ταξιδεύῃ».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἀλγεινὲς νύκτες».
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ. «Ρόδα τ' Ἀπρίλη».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «Νοσταλγία».
ΙΡΙΣ. «Ἄνθρωπος ὑπὸ τὴν γέφυραν».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Ταχυδρόμος τῆς Λυών».
ΟΥΦΑ. «Ταγκὸ Νοττοῦρνο».
ΑΡΗΣ. «Μποέμ».
ΑΤΘΙΣ. «Ρόδα τ' Ἀπρίλη».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ὁ μυστηριώδης καβαλλάρης».
ΕΛΛΑΣ. «Τὸ αἴνιγμα τῆς νήσου Χαργουέ».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Γιοσιβάρα».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Μόνο γιὰ σένα».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ἡ νῆσος τῆς κολάσεως».
ΟΡΦΕΥΣ (Βουλ.). «Δουλειὲς μὲ φοῦντες».
ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρ.). «Ἀρραβὼν μετ' ἐμποδίων».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Τὸ ρομάντζο ἑνὸς Σπαῆ».

Πειραιῶς καὶ Προαστίων

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. «Ἡ πολυγαμία». Αὔριον «Τρόϊκα».
ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Πέτρος ὁ Μέγας».
ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ. «Κατηγορουμένη ἐγέρθητι».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Τὸ ὑποβρύχιον».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ὁ μικρούλης τοῦ παρθεναγωγείου».
ΡΕΞ. «Θάλασσες τῆς Κίνας».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Καταιγίς».
ΦΟΙΒΟΣ. «Ἐπικίνδυνος ἀποστολή».
ΧΑΪ-ΛΑΪΦ. «Τὸ ἄλλοθι».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκκ.). «Κρυφὸς ἔρως».
ΕΚΛΑΙΡ (Κοκ.). «Νέμεσις».
ΟΡΦΕΥΣ (Κοκ.). «Οὐράνιες μελωδίες».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Χαρ.). «Τὰ μυστικὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης».
ΕΤΟΥΑΛ (Καλ.). «Ταγκὸ Νοττοῦρνο».
ΓΚΡΕΚΑ (Ν. Φαλ.). «Ὀργανοπαίκτρια τῶν Παρισίων».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Μεθύμνης — Μοσχονησίων 19

ΣΙΝΕ
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ
Ὁδὸς Ἴωνος — Ὁμόνοια
ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΑΣΧΑ
ΠΙΕΡ ΜΠΛΑΝΣΑΡ
ΝΤΙΤΑ ΠΑΡΛΟ
ΖΑΚ ΚΟΠΩ
ΣΑΡΛ ΝΤΥΛΕΝ
Τῆς «Κομεντὶ Φρανσαὶζ» στὸ κοσμοδιαβασμένο μυθιστόρημα
Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ
ΤΗΣ ΛΥΩΝ
Ἡ μεγαλυτέρα δικαστικὴ πλάνη τῶν αἰώνων.
ΤΙΜΑΙ δρχ. 10—12
ΣΗΜΕΡΟΝ καὶ ΑΥΡΙΟΝ
ΠΡΩΪΝΗ 10 π. μ.
«ΙΔΕΑ»

ΜΑΘΗΜΑΤΑ γαλλικῆς μετὰ περιπάτου καὶ κουβερσασιὸν παραδίδονται παρὰ δεσποινίδος ἐκ Παρισίων. Τιμαὶ λογικαί. Γράψατε: Β. Σ. Ἐφημερὶς «Πρωΐα».

ΤΑ ΝΕΑ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΣΙΝΕΜΟΝΤ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
μὲ πρόγραμμα ἐξαιρετικὰ ἐκλεκτὸ
Η ΠΑΛΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ
Ἀριστουργηματικὴ ταινία ποὺ δείχνει πῶς γίνεται ἡ ὑλοτομία εἰς τὴν Ἀμερική. Δάση τεράστια — Καταρράκτες γιγαντώδεις —Σκηνὲς ποὺ προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸ καὶ τὴν κατάπληξι.— Ἕνα θέαμα μεγαλειῶδες.
Η ΣΠΑΣΜΕΝΗ ΠΛΑΚΑ
Τὸ πρωτοτυπώτερο, ὡραιότερο καὶ τελειότερο μουσικὸ σὸρτ ποὺ εἶδαν ἕως τώρα οἱ φίλοι τοῦ Σινεμόντ.— Νούμερα ἀφάνταστα ποὺ θὰ μείνουν ἀξέχαστα.
ΠΡΙΝ ΒΓΗ ΑΠ' Τ' ΑΥΓΟ
Ὑπέροχο χρωματιστὸ Σίλλυ - Σύμφωνυ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΣΙΝΕΜΟΝΤ
Ο ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΑΡΛΩ
Μισὴ ὥρα γέλιο συνεχὲς
ΠΕΡΙΕΡΓΑ — ΕΠΙΚΑΙΡΑ Καὶ ὅλα τὰ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ
Ἡ τελειοτέρα ἑβδομὰς τοῦ
ΣΙΝΕΜΟΝΤ
ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς του
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ
θὰ μείνουν ὀρθάνοικτα ἀπὸ θαυμασμό....
Θὰ ΔΟΥΝ πράγματα ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἀντικρύζουν μάτια ἀνθρώπου.
ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ
(ELEPHANT BOY)
Τὸ πολύκροτο περιπετειῶδες ἔργο τοῦ μεγάλου συγγραφέως
ΡΟΥΝΤΓΙΑΡ ΚΙΠΛΙΓΚ
ἐγυρίσθη στὴν καρδιὰ τῆς ἀνεξερεύνητης Ἰνδικῆς Ζούγκλας ἀπὸ τὸν δαιμόνιο σκηνοθέτη
ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΚΟΡΝΤΑ
2 ὁλόκληρα ἔτη ἀπῄτησε τὸ γύρισμά του, ὁ Μαχαραγιᾶς τῆς Μυζὼρ διέθεσε τὰ ὀνειρώδη ἀνάκτορά του, τὰς ἀγέλας τῶν ἐλεφάντων του καὶ τοὺς ἰθαγενεῖς κυνηγούς του.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ
Γιὰ πρώτη φορὰ σὲ ταινία λαμβάνουν μέρος χιλιάδες ἐλέφαντες ἥμεροι καὶ ἄγριοι ἐκ τοῦ φυσικοῦ, καὶ ἀναπαριστάνεται κυνήγιον καὶ αἰχμαλωσία ἀγρίων ἐλεφάντων. Ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας σκηνὰς τοῦ ἔργου ἡ ἐπίθεσις τῆς ἀνθρωποφάγου τίγρεως.
ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΑΣΧΑ
ΚΡΟΝΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ καὶ ΑΥΡΙΟΝ
ἔναρξις 10 π.μ.
«ΙΔΕΑ»

IRIDA
ΜΕΝΤΩΡ
ΒΑΦΑΙ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ
ΓΕΝ. ΑΝΤ.
Γ. ΒΑΣΙΛΟΥΝΗΣ & Αφοὶ ΘΩΜΑΚΟΥ
ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 19 - ΤΗΛ. 27-551

ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΟΣ ἀρχιλογιστὴς διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διευθυντὴς λογιστηρίων μεγάλων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ μὲ τραπεζιτικὴν πεῖραν, διαθέτει ὥρας διὰ τὴν τήρησιν βιβλίων. Γράψατε: Θ. Β. ἐφημερίδα «Πρωΐαν».

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ -18- ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΟΥ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΥ

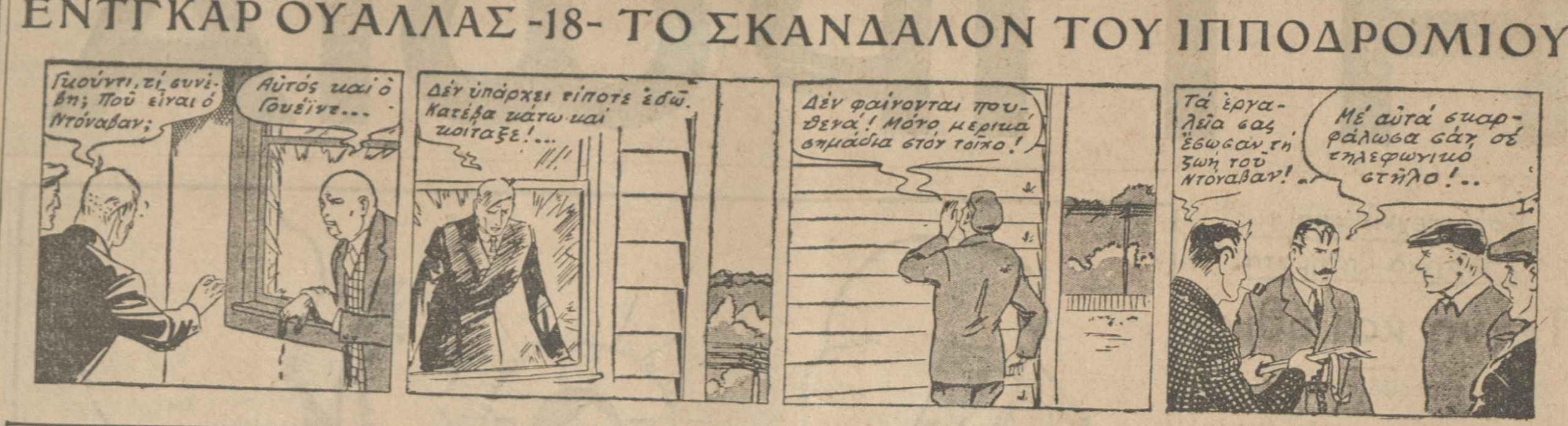
Γιούντι, τί συνέβη; Ποῦ εἶναι ὁ Ντόναβαν;
Αὐτὸς καὶ ὁ Γουέϊνε...
Δὲν ὑπάρχει τίποτε ἐδῶ. Κατέβα κάτω καὶ κοίταξε!...
Δὲν φαίνονται πουθενά! Μόνο μερικὰ σημάδια στὸν τοῖχο!
Τὰ ἐργαλεῖα σας ἔσωσαν τὴ ζωὴ τοῦ Ντόναβαν!
Μὲ αὐτὰ σκαρφάλωσα σ' ἕνα τηλεφωνικὸ στῦλο!..

Τὸ καλαντάρι τοῦ στομάχου

Ὄξω στὸ περιβόλι, σ' ἕνα μέρος γυμνό, ποὺ δὲν φύτρωνε ποτέ του τίποτε, γιατὶ τὸ ἤσκιαζαν οἱ ψηλοὶ τοῖχοι τῶν γύρω σπιτιῶν καὶ τὸ χειμῶνα σχηματιζόταν πράσινη γλύτσα ἀπὸ τὰ λιμνασμένα νερά, γινόταν κάθε χρονιὰ ὁ λάκκος γιὰ τὸ ψήσιμο τ' ἀρνιοῦ...

Γιατί, ὅλα κι' ὅλα!... Στὸ σπιτικὸ ἐκεῖνο, ποὺ δὲν εἶχε κανέναν εἱρμὸ πειά, κι' οἱ ἄνθρωποι ἐζοῦσαν φυτικὰ τὸν καιρό, νοιώθοντας τὸ κρύο τοῦ χειμῶνα, ἢ τὴν ζέστα τοῦ καλοκαιριοῦ, καὶ τὴν ἐναλλαγὴ τῶν ἐποχῶν, μὲ τὶς ὑποσυνείδητες φροντίδες γιὰ τὸν ἑαυτό τους, οἱ γιορτὲς ἐτηροῦνταν πάντα μὲ ἀκρίβεια, ἀπὸ τὶς ὀνομαστικὲς γιορτὲς καὶ τὰ γεννέθλια, ἴσα μὲ τὶς θρησκευτικὲς ἑορτὲς τὶς μεγάλες... Τὸ θρησκευτικὸ ἢ τὸ συναισθηματικὸ αἴσθημα, ἔπαιζε πολὺ μικρότερο ρόλο, ἀφ' ὅ,τι κυρίως ἔπαιζε τὸ αἴσθημα τοῦ στομαχιοῦ καὶ τῆς καλοφαγίας... Μποροῦσαν νὰ ξεχάσουν ἴσως νὰ ποῦν «χρόνια πολλὰ» ὁ ἕνας στὸν ἄλλον,, μποροῦσαν ἴσως οἱ νεώτεροι, ποὺ δὲν λογάριαζαν ἀκόμα τὸν θάνατο ἢ τὴν ἀνάγκη προστασίας τοῦ θείου, νὰ μὴν πᾶνε στὴν ἐκκλησιά, μὰ δὲν ξεχνοῦσαν ποτὲ ὅτι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τοῦ Λαζάρου, θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ τοὐλάχιστον μιὰ μεγάλη συναγρίδα ἢ ἄλλο χοντρὸ ψάρι σκορδαλιά, τὰ Χριστούγεννα καὶ τὴν Πρωτοχρονιὰ ἕνας πελώριος γάλλος, δυὸ-τρεῖς κόττες, ἕνα μπούτι χοιρινὸ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα τὰ συμπληρώματα καὶ ἐπακόλουθα, τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τὸ ἐκλεκτὸ τραπέζι μὲ κάθε λογῆς λιχουδιὲς καὶ γλυκύσματα καὶ τὸ Πάσχα, ἕνα ὁλόκληρο ἀρνὶ γιὰ ψητό, στὴ σούβλα, κι' ἕνα μισὸ γιὰ τὴν μαγειρίτσα, τὸ φρικασσὲ καὶ τ' ἄλλα μεζελίκια... Ἀκόμα κι' ἡ Σαρακοστὴ ἢ κάθε Σαρακοστή, εἶχε κι' αὐτὴ τὴν γαστρονομικὴ της ὑποδήλωση καὶ ὁ νοικοκύρης, δὲν ἔλειπε ποτὲ νὰ τὴν τονώνῃ μὲ χαβιάρια, αὐγοτάραχα, ἐκλεκτὰ θαλασσινά, ἀστακοὺς καὶ τὰ τοιαῦτα... Εἰς τὸ οἰκογενειακὸν ἡμερολόγιον, ἠμποροῦσαν ἀξιόλογα ν' ἀντικατασταθοῦν οἱ ὀνομασίες τῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν, μὲ τὸ «μενοῦ» τῶν γευμάτων, ἀκόμη καὶ τῶν μηνῶν, μὲ τὰ «πριμαρόλια»... Οἱ πρῶτες φράουλες, τὰ πρῶτα κεράσια, τὰ πρῶτα μούσμουλα, τὰ πρῶτα ἀγγουράκια... Οἱ πρῶτες ἀγκινάρες καὶ τὰ κουκάκια, τὰ πρῶτα μπιζελάκια, τὰ πρῶτα σπαράγγια, μὰ ἀκόμη καὶ τὸ πρῶτο ἀρνάκι τοῦ γάλακτος, καὶ τὸ πρῶτο κυνήγι, τσίχλες, ὀρτύκια, μπεκάτσες, λαγοὶ ἀγριοπερίστερα, τρυγόνια, ὅλα ἐσήμαιναν κάποιαν ὡρισμένην χρονολογία. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ γαστρονομικὸν ἡμερολόγιον, ὑπῆρχαν ἄξαφνα καὶ κάτι ἔκτακτες χρονολογίες, ὅπως στὰ χρονικὰ τῶν ἄλλων ἡμερολογίων, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι ἕνας σεισμός, μιὰ καταστροφή, ἕνα βόρειον σέλας, ἕνας κομήτης.. Ἦταν χρονολογία παραδείγματος χάριν, τὸ κασσονάκι μὲ τὸ «μαντολάτο» ἢ τὸ «μπαμπουρλὲ» ἀπὸ τὴ Ζάκυνθο,—ποὺ ἐπανελαμβάνετο περιοδικά— τὸ πελώριο χοιρομέρι ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, ποὺ ἔγινε ἀνάγκη νὰ ἐπιστρατευθῇ κάποιος ξένος πελώριος τέντζερης γιὰ νὰ βράσῃ μὲ κρασὶ καὶ ἄλλα μυρωδικά, ἢ ἀκόμη τὸ περίφημο ἐκεῖνο ἀγριογούρουνο !...

Αὐτὸ ἦταν μιὰν ὁλόκληρη περιπέτεια ἀλήθεια. Εἶχαν φέρει στὴν ἀγορὰ ἕνα ἀγριογούρουνο, καὶ ὁ νοικοκύρης εἶχε ἐξαιρετικὰ σκανδαλιστῇ!... Διότι τὸ ὀψολογικὸν αὐτὸ «περίεργον», ἔφθανε σὲ μιὰν ἡμέρα, ὅπου τὸ μᾶλλον ἰσχνὸν βαλάντιον ἦτο ἰσχνότερον τοῦ συνήθους. Τέλος, ὁ πειρασμὸς ὑπερίσχυσε. Ἐδανείσθηκε ἕνα εἰκοσιπεντάρικο — τῆς ἐποχῆς ἐκείνης — καὶ ἔσπευσε ν' ἀγοράσῃ τὸ «ἀγριογούρουνο», ἕνα τετάρτι δηλαδή, ποὺ ὁ Μπάρμπα Βασίλης, ὁ μάγειρος καὶ Θεία Πρόνοια τοῦ σπιτιοῦ, ἀνέλαβε νὰ μαγειρεύσῃ... Ἐπὶ χρόνια ὁλόκληρα, τὸ ἀγριογούρουνο, ἐπανήρχετο κατὰ τὶς φιλικὲς εὐχὲς — διότι οἱ «πελάτες», φίλοι τοῦ νοικοκύρη, δὲν ἔλειπαν ποτὲ ἀπὸ τὰ τραπέζια — ὡς παράδειγμα ἐξωτικοῦ ἐδέσματος, μαζὶ μὲ τὴν «κρεατόπηττα» τὴν Κεφαλλωνίτικη, ποὺ ἦρθε ἐπίτηδες μετακληθεῖσα, καὶ ἔφτειαξε ἡ θεία ἡ Κιάρα...

Ἡ «κρεατόπηττα» αὐτή, ἐγίνηκε ὅταν ἐβαφτίστηκε τὸ μικρότερο παιδὶ τοῦ σπιτιοῦ, στὰ τελευταῖα χρόνια, καὶ θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ πῇ ὅτι αὐτὴ ἀποτελοῦσε τὸ χρονικὸν προσδιοριστικόν, παρὰ τὰ «βαφτίσια τῆς Ἀννέττας»!... Ἄλλωστε, πρὶν ἀπὸ τὰ βαφτίσια τοῦ παιδιοῦ, εἶχαν προηγηθῆ τὰ «βαφτίσια» τῆς κατασκευαστρίας, ἐξαιρετικῆς εἰς τὴν λιχούδικην μαγειρικήν, ἀλλὰ καθαριότητος λίαν ἀμφιβόλου. Δι' ὃ καὶ ὁσάκις ἐκαλεῖτο νὰ προσφέρῃ τὰς γαστρονομικάς της ὑπηρεσίας, προηγεῖτο γενικὸ μπουγάδιασμά της, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι... μέσης τοὐλάχιστον!...

Ἡ ἱστορία ὅμως τοῦ πασχαλινοῦ ψησίματος, ἦταν ὁλόκληρη ἱεροτελεστία, ἔπρεπε νὰ βρεθοῦν κάρβουνα, κληματόβεργες, σκόνη, νὰ στηθοῦν τοῦβλα στὰ πλάγια τοῦ λάκκου καὶ κυρίως νὰ βρεθῇ ἐκεῖνος ποὺ θὰ τὸ ἔψηνε, καπαρωμένος ἀπὸ ἑβδομάδες γι' αὐτὸ καὶ καλοπληρωμένος ἐπίσης... Ὅλα, ὅ,τι ἔπρεπε νὰ γίνῃ εἶχε γίνει κι' ἐκείνη τὴ φορά... Ἡ φωτιὰ εἶχε στηθῆ ἀπὸ νωρίς, ὁ Γιώργης, ὁ λοῦστρος εἶχε ἀρχίσει τὸ γύρισμα, ὅταν ἄνοιξαν οἱ καταρράκτες τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, ἐπὶ ἀμνοὺς καὶ σφαγεῖς, νηστεύσαντας καὶ μὴ νηστεύσαντας....Ἡ φωτιὰ ἔσβησε κάτω ἀπὸ τὴν νεροποντή, τὸ ἀρνὶ ἐτραβήχθηκε μισοψημένο ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ ἐστάλθηκε νὰ ἀποψηθῇ στὸ φοῦρνο... Μαῦρο ψήσιμο!...

Κι' ἔτσι στὸ οἰκογενειακὸ καλαντάρι τοῦ στομάχου, ἐπροστέθηκε κι' ἄλλη μιὰ ἀξιομνημόνευτη χρονολογία.... «Τὸ Πάσχα τοῦ μισοψημένου ἀρνιοῦ»!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΙΔΗ & ΔΕΙΓΜΑΤΑ

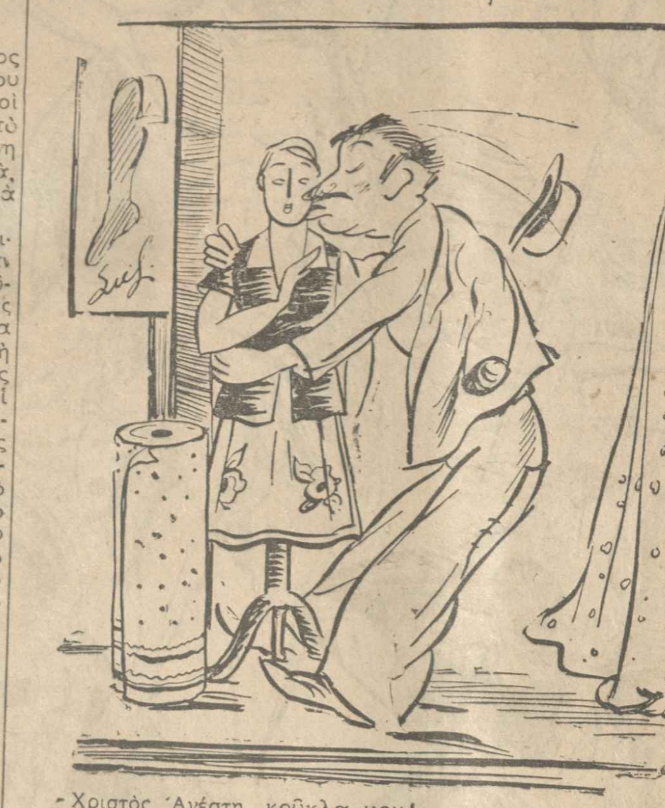

- Χριστὸς Ἀνέστη, κοῦκλα μου! ...

(Τοῦ κ. Κ. Μπέζου)

Προβλήματα ζατρικίου

182
Ὑπὸ G. Laws
Μαῦρα

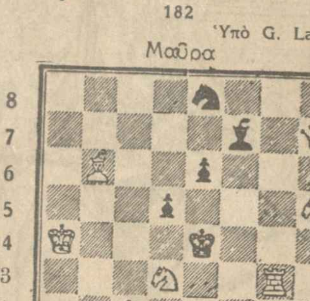

Λευκά

Τὰ Λευκὰ παίζουν καὶ κάμνουν μὰτ εἰς δύο κινήσεις. Ἕνα πρόβλημα μὲ ὡραιοτάτην κλεῖδα. Ἡ λύσις μεθαύριον.

Ι. Χ.

Τὸ θέατρον τῶν ἐργαζομένων

Μεθαύριον Τρίτην καὶ ὥραν 7 μ.μ. ἄρχεται ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἀλίκης ἡ λειτουργία τοῦ θεάτρου, τὸ ὁποῖον ἵδρυσεν ἡ Ἐργατικὴ Ἑστία χάριν τῶν ἐργαζομένων, μὲ εἰσιτήριον μόνον δραχμῶν 6. Θὰ παιχθῇ τὸ σύγχρονον ἔργον τοῦ κ. Ν. Μαράκη «Μιὰ ζωὴ ξαναρχίζει», παρμένο ἀπὸ τὴ ζωὴ μιᾶς ἐργατικῆς οἰκογενείας.

Τὸ ἐργατικὸν θέατρον θὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς παραστάσεις του, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶνε ἀπογευματιναὶ (7 μ.μ.) καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκθέσεως μὲ τὸ ἑξῆς πρόγραμμα: 27, 28 καὶ 29 Ἀπριλίου «Μιὰ ζωὴ ξαναρχίζει», 30 Ἀπριλίου, 1, 4 καὶ 6 Μαΐου «Τὰ τίμια χέρια», 7, 8 καὶ 10 Μαΐου «Ἡ παλιὰ γειτονιά». 12, 14 καὶ 15 Μαΐου «Μετὰ τὴν ἀνατολή».

Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου (ὁδὸς Ἐδουάρδου Λῶ) καὶ εἰς τὰ Ἐργατικὰ Κέντρα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τὸν Σύλλογον Ἐμποροϋπαλλήλων καὶ τὸ Κέντρον Ἐργαζομένων γυναικῶν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη τὸ νέον φύλλον τῆς φιλολογικῆς ἐπιθεωρήσεως «Νεοελληνικὰ Γράμματα» μὲ ἐκλεκτὴν καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὕλην.

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος τοῦ Ἀπριλίου τῆς εἰκονογραφημένης φυσιολατρικῆς ἐκδόσεως «Ὕπαιθρο», περιέχον μεταξὺ ἄλλων ἐνδιαφέρουσαν μελέτην τοῦ κ. Εὐμ. Παράσχου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὀργανουμένης ἐνταῦθα διεθνοῦς ἐκθέσεως «Χαρὰ καὶ Ἐργασία»: «Οἱ ἐργατικὲς ἐκδρομὲς στὴν πράξη καὶ στὴ θεωρία», ἄρθρον τοῦ ζωγράφου κ. Σπ. Βασιλείου: «Τὸ ὕπαιθρο καὶ ἡ νεοελληνικὴ ζωγραφική» κλπ.

— Ἐξεδόθη τὸ 3ον τεῦχος τοῦ μηνιαίου Δελτίου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν μὲ ἐπιμεμελημένην καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὕλην διὰ τὸν ἐμποροβιομηχανικὸν κόσμον.

Βιβλιογραφία

Νικοδήμου: Κυριακοδρόμιον, τ. 4.
Ζαμπάκης Α. Ἱπποκράτους 5, τηλ. 29-272.

Ἱπποδρομίαι

Αἱ προβλέψεις διὰ τὰς σημερινὰς καὶ αὐριανὰς ἱπποδρομίας ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Κυριακή:
1η Ἱπποδρομία: Πρωτεύς, Ρένα, Σμύρνη.
2α Ἱπποδρομία: Ντιβανοὺρ, Σομπεράνο, Μπικορί.
3η Ἱπποδρομία: Μυτιλήνη, Τρισεύγενη, Κωπαΐς.
4η Ἱπποδρομία: Μπάσσεκ ἢ Κισμέτ, Τσίτα.
5η Ἱπποδρομία: Οὐαζίρ, Σουκὲμπ, Σάρκι.
6η Ἱπποδρομία: Σαπφώ, Κόδρος, Μάξ.
Δευτέρα:
1η Ἱπποδρομία: Κομήτης ἢ Λούης, Τίτος.
2α Ἱπποδρομία: Ντεντάσλι, Νταβέλης, Ναζίχ.
3η Ἱπποδρομία: Ἀκρίτας, Κάτια, Ἀμερικάνα.
4η Ἱπποδρομία: Ἀλ Χάσνα, Φαχίμ, Νάζεχ.
5η Ἱπποδρομία: Ἔντυ, Ζεύς, Νηρεύς.
6η Ἱπποδρομία: Σίδνεϋ, πριγκίπισσα, Ποππαία.

Μουσικοφιλολογικὸ δειλινὸ εἰς τὸ Παλ. Φάληρον

Αὔριον 5.30 μ.μ. εἰς τὸ «Φαληρικὸν» τοῦ Π. Φαλήρου θὰ γίνῃ τὸ μουσικοφιλολογικὸν «δειλινόν», τὸ ὁποῖον διοργανώνει ἡ «Φαληρικὴ Ἕνωσις». Κατ' αὐτὸ θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Δημ. Καραχάλιος μὲ θέμα: «Ποιον τὸ ἰσχυρότερον καὶ βαθύτερον αἴσθημα τῶν Ἑλλήνων». Θὰ τραγουδήσουν δὲ οἱ κ. κ. Ἰγν. Μαγουλᾶς, Στυλ. Γεραλέξης καὶ αἱ δίδες Ἐλπὶς Εὐθυμιάδου καὶ Α. Τζανέττου. Ἐπίσης θὰ τραγουδήσουν καὶ τὰ παιδιὰ τῆς νυκτερινῆς Σχολῆς Π. Φαλήρου, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ δίδεται ἡ ἐν λόγῳ προεσπερίς.

Συναυλίαι

Τὴν προσεχῆ Παρασκευήν, 30ὴν Ἀπριλίου, ὥραν 6.30 μ.μ. δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» συναυλία ἔργων τῆς συνθέτιδος κ. Α. Ἀθανασιάδου. Εἰς τὴν συναυλίαν θὰ λάβουν μέρος ὁ βαρύτονος Ε. Μαγκλιβέρας, ἡ ὑψίφωνος δ. Μαρία Δρακάτου, ἡ δ. Ἠλέκτρα Ἀργυροπούλου (βιολί) καὶ ἡ κ. Σ. Λάσκαρη (πιάνο).

— Τὴν μεταπροσεχῆ Τετάρτην 7 μ.μ. γίνεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν συναυλία τραγουδιοῦ τῆς κυρίας Μάρως Οἰκονόμου. Εἰς τὸ πιάνο θὰ τὴν συνοδεύσῃ ἡ δ. Ἠλ. Παπαδοπούλου.

Ρεσιτάλ

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 7 μ.μ. δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, τὸ ρεσιτὰλ πιάνου τῆς Λέλας Ἐμμανουήλ. Εἰς τὸ πρόγραμμα συμπεριλαμβάνονται ἔργα Μπάχ, Μπετόβεν, Βέμπο, Σοπέν, Σοῦμαν, Ντεμπυσσύ, Λ. Ἐμμανουήλ.

Τὸ «Κουρέλλι»

Στὸ θέατρον Ἀλίκης σήμερον καὶ αὔριον ἀπόγευμα - βράδυ δίδεται σὲ 4 παραστάσεις ἡ κωμῳδία τοῦ Ντ. Νικοντέμι «Τὸ Κουρέλλι» μὲ τὴν νεαρὰν καλλιτέχνιδα Νανὰν Σκιαδᾶ καὶ μὲ ἄλλους ἠθοποιοὺς τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου.

Ἡ «Πρωΐα» αὔριον

Ἡ «Πρωΐα», ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι πρωϊναὶ ἐφημερίδες, δὲν θὰ ἐκδοθῇ αὔριον, λόγῳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα.

Ἡ μόδα

Τί ἐξοδεύουν αἱ ἀμερικανίδες διὰ τὴν καλλονήν των

Οἱ ξένοι κολακεύουν τὶς Ἀμερικανίδες, λέγοντας ὅτι «ἡ φύσις τὶς ἔκανε ὡραῖες». Αὐτὸ δὲν φαίνεται σωστὸ ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψει μας ὅτι οἱ Ἀμερικανίδες γίνονται τεχνητὰ ὡραῖες, καί, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὶς στατιστικές, ξοδεύουν κάθε χρόνο σὲ λοῦσα 261.000.000 δολλάρια! Μὲ τὴ βοήθεια τῆς τέχνης τοῦ ντυσίματος καὶ τῆς ὅλης ἐμφανίσεως, οἱ γυναῖκες τῆς Ἀμερικῆς δὲν γηράζουν, ὅπως λένε, ἀλλὰ μόνον μεγαλώνουν! Ἡ Ἀμερικανίδα περιποιεῖται σὲ ἀφάνταστο βαθμὸ τὸ σῶμα της καὶ εἰδικὰ τὸ πρόσωπό της καὶ γι' αὐτὸ ἔχει πάντοτε «πέραση» καὶ στὰ 40 καὶ στὰ 50 της χρόνια. Στὴν Ἀμερικὴ ὑπάρχουν περισσότερα ἀπὸ ἑκατὸ χιλιάδες καταστήματα καλλονῆς. Καὶ ἡ Ἀμερικανίδα μπαίνει στὰ καταστήματα αὐτὰ μὲ χρήματα στὴν τσάντα της καὶ ἐμπιστοσύνη στὰ μάτια της. Οἱ ἑκατὸ χιλιάδες καταστήματα κατανέμονται σὲ διάφορες κατηγορίες. Ὑπάρχουν ἀριστοκρατικὰ πανάκριβα καὶ λαϊκὰ μὲ πάμφθηνες τιμές. Μία Ἀμερικανίδα ἐργάτρια μπορεῖ νὰ κάνῃ μανικιοὺρ καὶ νὰ πληρώσῃ 25 σέντς, δηλαδὴ 25 δρχ. Σὲ ἄλλο κατάστημα πολυτελείας γιὰ τὴν ἴδια δουλειὰ θὰ πληρώσῃ 3 δολλάρια καὶ 50 σέντς, δηλαδὴ 350 δρχ.

Μπορεῖ ἐπίσης νὰ κάμῃ μία περμανὰντ ποὺ θὰ τῆς κοστίσῃ 3½ δολλάρια, καὶ γιὰ τὴν ἴδια περμανὰντ ἀπὸ ἕναν περίφημο «κουαφὲρ» νὰ πληρώσῃ πενῆντα δολλάρια. Τὰ 261.000.000 ποὺ ξοδεύουν οἱ Ἀμερικανίδες τὸ χρόνο γιὰ τὴν καλλονὴ τους κατανέμονται ὡς ἑξῆς: 92.000.000 γιὰ τὸ πρόσωπο, ἤτοι: 34 ἑκατομ. γιὰ κρέμες πρὶν ἀρχίσῃ ἡ βαφὴ καὶ 30 ἑκατ. γιὰ λοσιὸν προσώπου, 26 ἑκατομ. γιὰ πούδρες, 600.000 γιὰ κόκκινα γιὰ τὰ μάγουλα καὶ 11.000.000 γιὰ τὸ ροὺζ τῶν χειλιῶν. Τέλος ἀναλογοῦν 2 ἑκατομμύρια δολλάρια γιὰ τὰ κραγιὸν τῶν ματιῶν, 24 ἑκατομ. γιὰ ἀρώματα, κολώνιες καὶ διάφορα ἀρωματισμένα νερά. Γιὰ τὴν τουαλέττα 31 ἑκατομ. γιὰ τὴν περιποίησιν τῶν χεριῶν καὶ τῶν ποδιῶν σὲ λάδια, κρέμες, βερνίκια κλπ. 35 ἑκατομ. Γιὰ τὰ δόντια της (ἡ Ἀμερικανίδα θέλει νὰ ἔχῃ πάντα ὡραιότατα δόντια) ξοδεύει μόνον σὲ ὀδοντόπαστες 25 ἑκατ. δολλάρια καὶ σὲ ὀδοντόβουρτσες 22 ἑκατομ. Γιὰ τὰ μαλλιά τους ξοδεύουν 10 ἑκατομ. δολλάρια. Γιὰ τὶς κομμώσεις εἰς περμανὰντ κλπ. 10 ἑκατομ. ἐτησίως καὶ ἄλλες 500.000 διὰ τὴν βαφὴν τῶν μαλλιῶν.

Ὅσο γιὰ τὸ δωμάτιο τοῦ λουτροῦ στὴν Ἀμερικὴ ἔχει καταντήσει νὰ εἶνε τὸ πολυτελέστερον δωμάτιον τοῦ σπιτιοῦ. Οἱ ξένοι μένουν περισσότερον ἔκπληκτοι ἀπὸ τὰ ἀμερικανικὰ μπάνια, παρὰ ἀπὸ τοὺς οὐρανοξύστες. Οἱ Ἀμερικανοὶ παίρνουν τὰ περισσότερα μπάνια ἀπὸ κάθε ἄλλο λαό. Γιὰ τὰ σαπούνια, ἁλάτια καὶ ἀρώματα τοῦ λουτροῦ οἱ Ἀμερικανίδες ξοδεύουν τὸ χρόνο 32 ἑκατομ. δολλάρια.

Ἀρχαιοελληνικῆς ἐμπνεύσεως τουαλέττα ἀμερικανικοῦ οἴκου ἀπὸ λευκὸν ζέρσεϋ

Ἡ κ. Ἔντα Τόμας

Ἡ ἀναμενομένη Ἀμερικανὶς καλλιτέχνις τοῦ τραγουδιοῦ κ. Ἔντα Τόμας, δίδει ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Ε. τῆς συζύγου τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀμερικῆς ἓν καὶ μόνον ρεσιτὰλ τὴν προσεχῆ Πέμπτην 6.30 μ.μ. εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια». Τὸ ρεσιτὰλ δίδεται πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ὀρφανοτροφείου ἡ «Ἐθνικὴ Στέγη». Τὴν καλλιτέχνιδα θὰ συνοδεύῃ εἰς τὸ πιάνο ἡ κ. Ἀλίκη Λυκούδη.

Τὸ ρεσιτὰλ τοῦ κ. Κώστα Πέρση

Τὴν 9ην Μαΐου 7 μ.μ. δίδεται εἰς τὰ «Ὀλύμπια» τὸ ρεσιτὰλ τοῦ βαθυφώνου κ. Κώστα Πέρση. Εἰς τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνονται ἔργα τῶν Σοῦμπερτ, Βέρντι, Σοῦμαν, Γκουμπιτόσσι, Ψαρούδα, Καλομοίρη, Σκλάβου, κ. ἄ. Εἰς τὸ πιάνο θὰ συνοδεύῃ ὁ καθηγητὴς κ. Ἀντ. Σκόκος.

Ὁ «Ριγολέττος»

Αὔριον εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὁ βαρύτονος κ. Ἀπόστολος Πρεδάρης, θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν Ριγολέττον.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΥΔΡΑΝ

Τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ὑδραϊκοῦ Συνδέσμου. Αὔριον Δευτέραν τοῦ Πάσχα.

Ἡ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ὑδραϊκοῦ Συνδέσμου ὀργανουμένη ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς τὴν Ὕδραν τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα, ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐφέτος μὲ τὸ θαλαμηγὸν «Ὕδρα». Ἡ ἐγκάρδιος ὑποδοχὴ τῶν κατοίκων τοῦ ἡρωϊκοῦ νησιοῦ, οἱ χαιρετιστήριοι κανονιοβολισμοὶ τοῦ Κάστρου, οἱ καμπάνες τοῦ Μοναστηρίου, τὰ πυροτεχνήματα κλπ. ἀφήνουν εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς ζωηρὰν καὶ ἀλησμόνητον ἀνάμνησιν καὶ καθιστοῦν πλέον εὐχάριστον καὶ γοητευτικὸν τὸ ἡμερήσιον αὐτὸ ταξιδάκι. Δεδομένου ὅμως ὅτι αἱ θέσεις εἶνε ἀπολύτως ὡρισμέναι, παρακαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μετάσχουν εἰς τὴν ἐκδρομήν, νὰ προμηθευθοῦν ἐγκαίρως τὰ εἰσιτήριά των πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων. Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς 8η πρωϊνὴ ἀκριβῶς, ἐξ Ὕδρας 8ην βραδυνήν. Τιμὴ εἰσιτηρίων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν λεμβουχικῶν Ὕδρας, Α' θέσις μετ' ἐπανόδου δρχ. 125, Γ' θέσις μετ' ἐπανόδου δρχ. 70.

Πληροφορίαι καὶ εἰσιτήρια: Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Ἀνδρ. Μπογδάνῳ, Περικλέους 46. Ἐν Πειραιεῖ τηλέφωνα: 42-654 — 42-086 — 43-377.

Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

ΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΕΙΣ

Αἱ τελευταῖαι φορολογικαὶ ἀνακουφίσεις, τὰς ὁποίας ἀπεφάσισε νὰ ἐφαρμόσῃ ἀπὸ τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους ἡ Κυβέρνησις, ἀποσκοποῦν στὸ νὰ ἐλαφρύνουν σημαντικῶς τὴν ζωὴν τῶν μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν.

Αἱ ἐπιτακτικαὶ ἀνάγκαι, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει σήμερον ἡ Ἑλλὰς ὡς εἶνε ἡ στρατιωτικὴ της ἀναδιοργάνωσις, τὰ παραγωγικὰ ἔργα, ἡ κοινωνικὴ πρόνοια δὲν ἠμπόδισαν τὴν προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιτύχῃ ὅσον θὰ ἦτο δυνατὸν τὴν φορολογικὴν ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ.

Αἱ φορολογικαὶ ἀνακουφίσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε ἄλλο τι ἐν τῇ οὐσίᾳ παρὰ οὐσιαστικαὶ καταργήσεις φόρων ἐνδιαφέρουν εἴτε ὁλόκληρα γεωργικὰ τμήματα τῆς χώρας, εἴτε μεγάλας παραγωγικὰς τάξεις, εἴτε γενικὰς καταργήσεις φορολογιῶν.

Οὕτω: 1) Καταργεῖται ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων σύκων. Ἡ κατάργησις τῆς φορολογίας αὐτῆς θὰ ἀνακουφίσῃ ὁλοκλήρους γεωργικὰς περιφερείας.

2) Καταργεῖται ὁ φόρος ἐπὶ τῶν κτηνοτροφικῶν καὶ ἰχθυοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων. Δι' ἀμφοτέρας τὰς κατηγορίας ἡ κατάργησις αὐτὴ θὰ ἐνισχύσῃ καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν δύο σημαντικωτάτων κλάδων τῆς ἐθνικῆς μας παραγωγῆς.

3) Καταργεῖται ὁ πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ οἴνου εἰς φιάλας. Διὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ θὰ ἐπιτευχθῇ αὔξησις τῆς καταναλώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ οἴνου καὶ καλυτέρευσις τῆς ποιότητος αὐτοῦ.

4) Καταργεῖται ὁ πρόσθετος φόρος τοῦ εἰσαγομένου εἰς Κέρκυραν ἀραβοσίτου.

5) Καταργεῖται ὁ δεκάλεπτος φόρος ἐπὶ τῶν διδακτικῶν βιβλίων.

6) Καταργεῖται ὁ φόρος τοῦ ἐπιτηδεύματος τῶν αὐτοκινητιστῶν καὶ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ὡς εἶνε τὰ ἀγοραῖα καὶ τὰ ταξί. Διὰ τῆς καταργήσεως τῆς φορολογίας αὐτῆς χιλιάδες αὐτοκινητισταὶ δὲν θὰ πληρώνουν οὐδένα φόρον εἰς τὸ μέλλον.

7) Ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας αἱ ὑπὲρ τῆς ἀεροπορίας προσφοραί.

8) Εἰς ἐλάφρυνσιν τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας αὐξάνεται τὸ ποσοστὸν συντηρήσεως διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἀπὸ 15 % εἰς 17 %. Ἀποτελεῖ τοῦτο μείωσιν τῆς φορολογίας τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἐφ' ὅσον ὁ φόρος τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς φορολογίας αὐτῆς θὰ μειωθῇ κατὰ 15.000.000 ἐτησίως.

Εἶνε φανερὸν ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω μέτρων ἐπέρχεται μεγάλη ἀνακούφισις εἰς τὸν φορολογούμενον λαόν, ἐνῷ παραλλήλως ὑποστηρίζονται ὡρισμένοι κλάδοι τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας.

Ἕνα θέαμα ποὺ καὶ ἡ πειὸ τολμηρὴ ἀνθρώπινη φαντασία ἀδυνατεῖ νὰ τὸ συλλάβῃ! Ἕνα φὶλμ ποὺ ὅμοιό του δὲν ἔχουν ἰδῆ τὰ μάτια σας ἕως τώρα!
Συγκλονιστικό!
Ἀγωνιῶδες!
Μεγαλοπρεπές!
Συναρπαστικό!
Καταπληκτικό!
Περιπετειῶδες!
ΑΠΟ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΛΗΝΗΝ
Ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸ πασίγνωστο ἔργο τοῦ
ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΜΙΑ ΟΥΤΟΠΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ. Ἕνα ἀληθινὸ τεχνικὸ θαῦμα, διὰ τὸ «γύρισμα» τοῦ ὁποίου ἀπῃτήθη πολυετὴς ἐργασία, ἐδαπανήθησαν ἑκατομμύρια δολλαρίων, διετέθησαν τεράστια τεχνικὰ μέσα, ἠλεκτρομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις πρωτοφανεῖς καὶ ἐχρησιμοποιήθησαν αἱ πλέον πρόσφατοι εἰδικοὶ ἐφευρέσεις, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν μεγάλων ἐπιστημόνων.
Η ΠΕΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΑΠΟΛΑΥΣΙΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ καὶ ΑΥΡΙΟΝ
ἔναρξις 10 π.μ.
«ΙΔΕΑ»

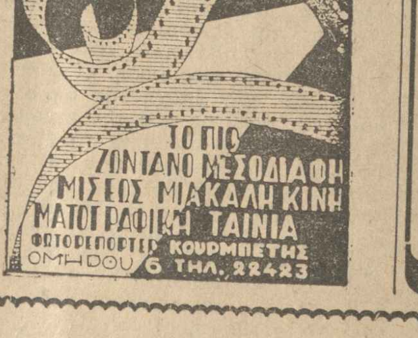
ΤΟ ΠΙΟ ΖΩΝΤΑΝΟ [illegible] ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ
ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡ ΚΟΥΡΜΠΕΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ 6 ΤΗΛ. 22423

Κοινωνικ

Ἑορταὶ

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα κ. Γ
ρίσην, ἰατρόν, εὔχομαι χρόνια

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα
μου κ. Ἀναστάσιον Κ
κητὴν 4ου ἀστυνομικοῦ
χρόνια πολλά.
— Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας
κούς μου φίλους κ. κ. Γεώ
ώργιον Παρασκευόπουλον
κὸν εὔχομαι χρόνια πολλὰ

— Ὁ Γιῶργος ὁ Σ
τάσῃ κι' ἐφέτος.
— Ὁ κ. Γεώργιος Ρ
ζων, δὲν θὰ ἑορτάσῃ.
— Δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Γ. Α
λος, σιδηρέμπορος.
— Αὔριον ἑορτὴν Ἁγίου Γ
ἑορτάζει, οὔτε δέχεται ἐπισ
γιος Δούσμανης.
— Ὁ κ. Γεώργιος Π. Ρ
ορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέ
θους.

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Γεώργιος Μ. Π
τρολόγος μηχανικός, καὶ ἡ
la Käufler ἠρραβωνίσθησαν
— Ὁ κ. Κώστας Σ.
κὸς μηχανικός, καὶ ἡ δεσποι
Κατσαΐτου ἠρραβωνίσθησαν.
— Ἀγαμέμνων Κ. Δρ
κὸς μηχανικός, Ἄλκηστις Μ
κα, ἠρραβωνίσθησαν.
— Ὁ κ. Παν. Παπα
πεζικοῦ καὶ ἡ δ. Μαρία
σαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν
συγχαρητήρια καὶ ταχεῖαν

ΘΡΙΑΜΒΟΣ
ἄνευ προηγουμένου
ΔΙ' 7ην ΕΒΔΟΜΑΔΑ
συνεχίζεται τὸ
ΤΑΓΚΟ— ΝΟΤΤΟΥΡΝΟ
εἰς τὸν Κινηματογράφον
ΚΥΒΕΛΗΣ-ΟΥΦΑ
Σήμερον καὶ Αὔριον
ἀπὸ 10ης πρωϊνῆς

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΟ ΠΑΣΧΑ
Ο ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ καὶ ΧΕΛΜΗΣ
στὴν ἐκκαρδιστικὴ
ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΜΥΙΓΑ
ΓΕΛΙΑ ΑΚΡΑΤΗΤΑ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΛΙΚΗΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟΝ
ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΒΡΑΔΥ
Ἡ περίφημη κωμῳδία
ΝΤΑΡΙΟ ΝΙΚΟΝΤΕΜΙ
ΤΟ ΚΟΥΡΕΛΙ
Μιὰ τεράστια δημιουργία τῆς ΝΑΝΑΣ ΣΚΙΑΔΑ θὰ συγκινηθῆτε καὶ θὰ γελάσετε ὅσον ποτὲ στὴ ζωή σας. Εἰσιτήρια καὶ διὰ τὰς 4 παραστάσεις ἀπὸ σήμερον εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου.
Τηλ. 27-248

ΣΙΝΕΑΚ
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ νέον ἐξαιρετικὸν πρόγραμμα
ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ
Μία περίφημη ταινία ποὺ μᾶς παρουσιάζει τὰ μικρὰ τῶν διαφόρων ζώων, στὶς πειὸ χαρακτηριστικὰς ἐκδηλώσεις των.
ΤΟ ΣΚΙ, ΣΠΟΡ ΤΗΣ ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΑΣ
Τὸ σκί, ὅπως ἐκτελεῖται στὶς Σκανδιναυϊκὲς χῶρες, ὅπου θεωρεῖται πραγματικὴ τέχνη!
ΜΙΟΥΖΙΚ ΧΩΛΛ
Γυμνασμένα σκυλιὰ καὶ ἄλογα καὶ διάφορα ἀκροβατικὰ νούμερα.
ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΑΥΓΑ
Ἕνα χαριτωμένον πασχαλινὸν ἔγχρωμον Χάππυ-Χάρμονυ
ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
Πάντοτε κατάλληλο διὰ παιδιά.

ΣΙΝΕΑΚ
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Πᾶσα ἀπόδειξις διὰ νὰ εἶνε ἔγκυρος, δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Ν. Μίχα καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ της κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Περπινιᾶ, καθὼς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐφημερίδος.

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1938
Τὸ Ἅγιον Πάσχα

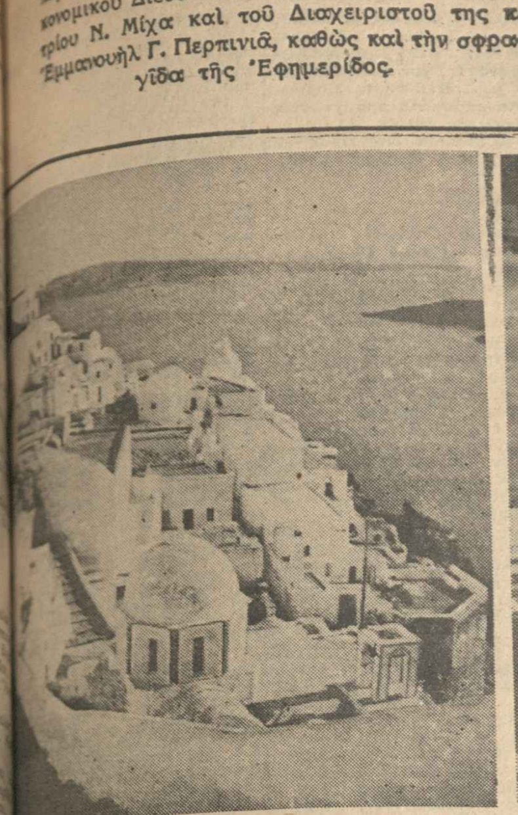

λλὰς εἶνε γεμάτη θέλγητρα, ποὺ δὲν συναντᾷ εὔκολα καὶ τόσον ἀθρόα εἰς ἄλλους τόπους. καὶ ἂν ρίψῃ κανεὶς τὸ βλέμμα του θὰ ἰδῇ μοὺς φύσεως, ἱστορίας καὶ τέχνης, ποὺ προ- εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ταξιδιώτου μοναδικὰς σεις. Ἕνα μικρὸ δεῖγμα ἡ ἀνωτέρω ὡραιοτάτη φωτογραφία τῆς Σαντορίνης.

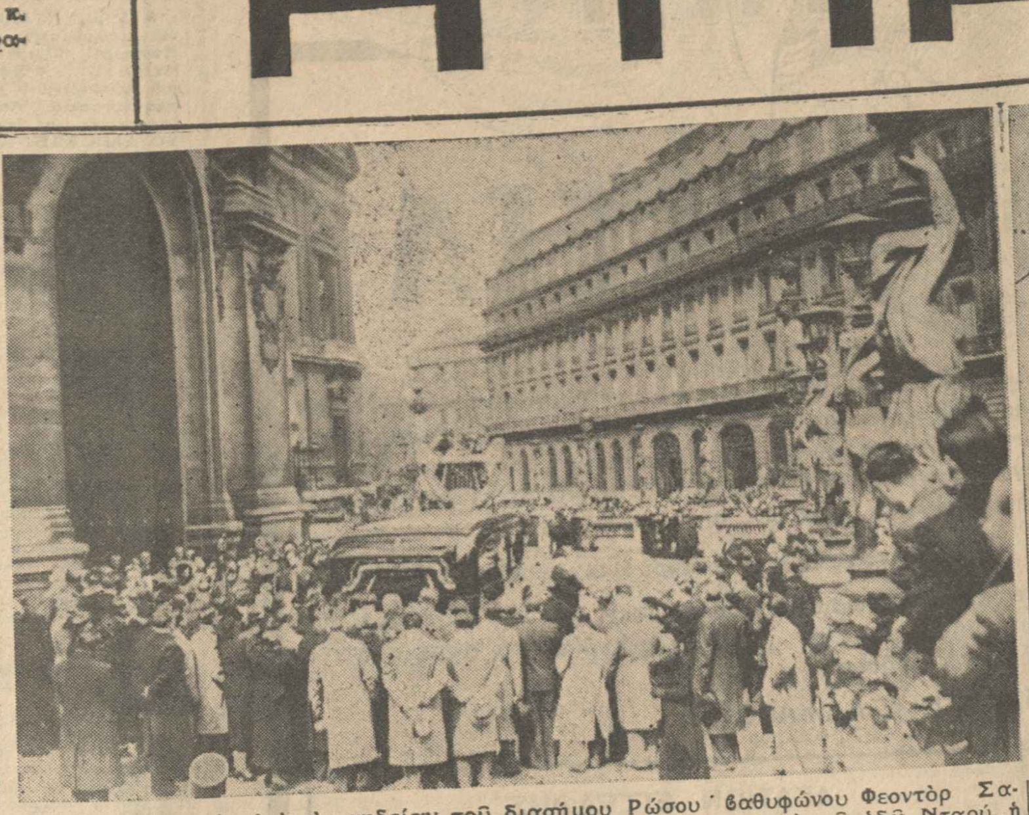

Μία φωτογραφία ἀπὸ τὴν κηδείαν τοῦ διασήμου Ρώσου βαθυφώνου Φεοντὸρ Σαλιάπιν. Μετὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν εἰς τὸν ρωσικὸν ναὸν ἐν τῇ ὁδῷ Νταρύ, ἡ ἐπικήδειος πομπὴ κατηυθύνθη εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὄπερας, ὅπου εἷς Ρῶσος ἀοιδὸς ἑρμηνευτὴς τῶν σλαυϊκῶν μελῳδιῶν, ἀπέδωσε τὰς τελευταίας τιμὰς εἰς τὸν ἐκλιπόντα μέγαν καλλιτέχνην. Τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ τοῦ διασήμου βαθυφώνου ἠκολούθησε σύσσωμος ὁ καλλιτεχνικὸς κόσμος τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης.

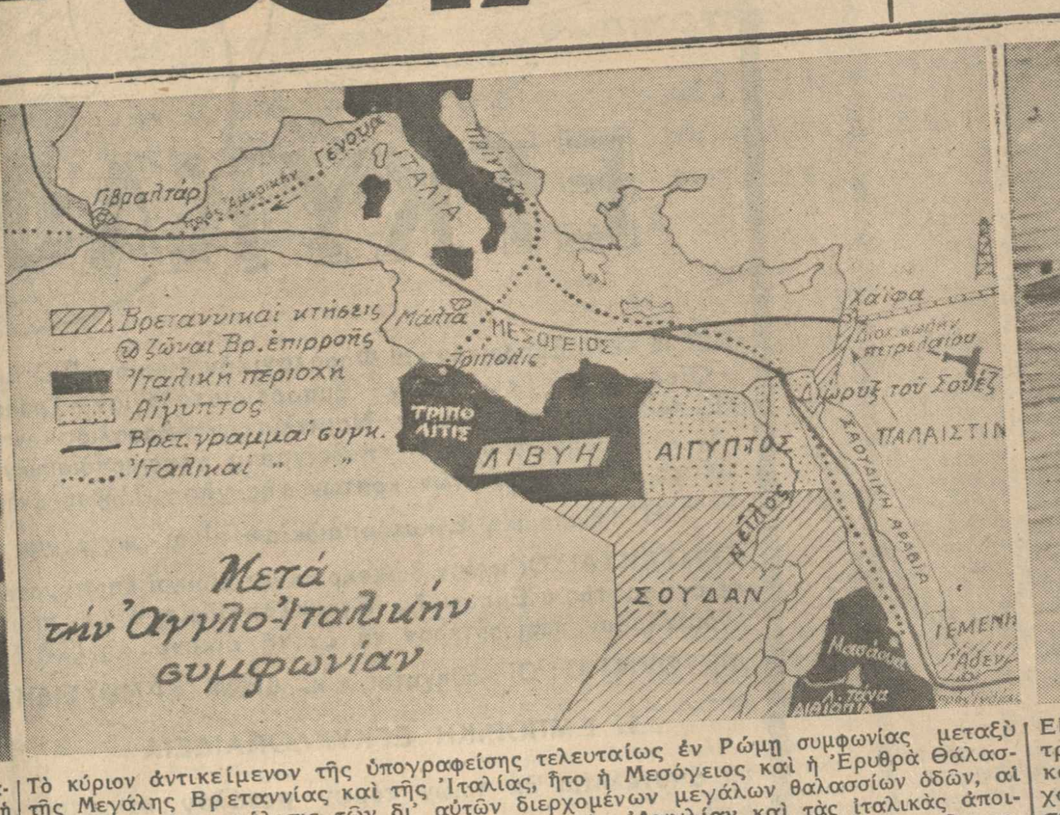

Τὸ κύριον ἀντικείμενον τῆς ὑπογραφείσης τελευταίως ἐν Ρώμῃ συμφωνίας μεταξὺ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Ἰταλίας, ἦτο ἡ Μεσόγειος καὶ ἡ Ἐρυθρὰ Θάλασσα καὶ ἡ κατασφάλισις τῶν δι' αὐτῶν διερχομένων μεγάλων θαλασσίων ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι συνδέουν τὰς βρεταννικὰς κτήσεις μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς ἰταλικὰς ἀποικίας μὲ τὴν Ἰταλίαν. Ὁ ἀνωτέρω παραστατικὸς χάρτης δίδει μίαν ἰδέαν τῆς σημασίας, ἣν ἡ περίφημος αὐτὴ κλειστὴ θάλασσα ἔχει διὰ τὰ δύο μεγάλα αὐτὰ κράτη.

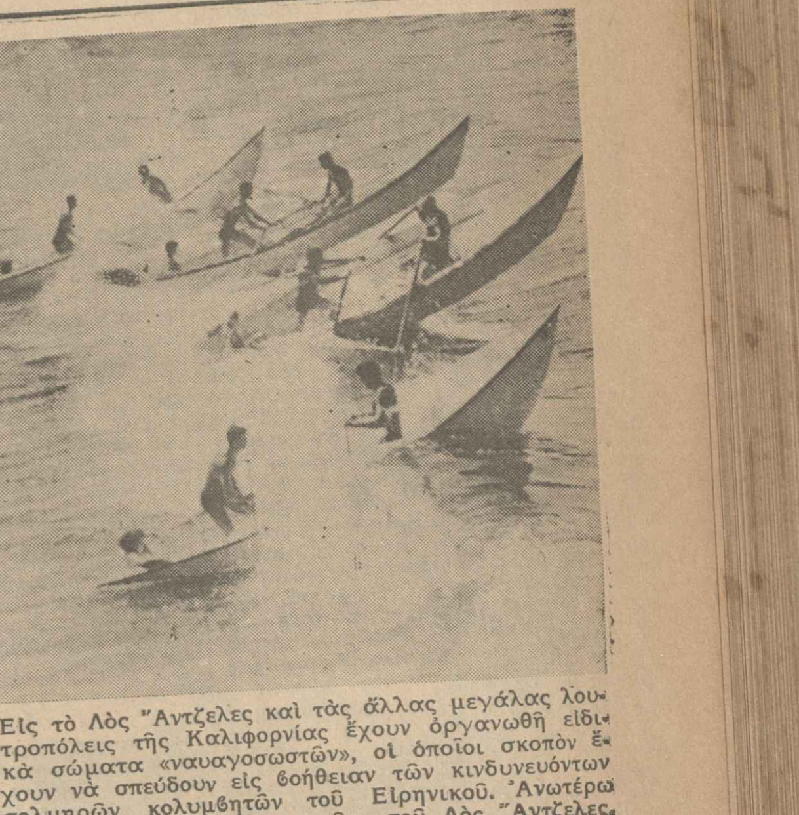

Εἰς τὸ Λὸς Ἄντζελες καὶ τὰς ἄλλας μεγάλας λουτροπόλεις τῆς Καλιφορνίας ἔχουν ὀργανωθῆ εἰδικὰ σώματα «ναυαγοσωστῶν», οἱ ὁποῖοι σκοπὸν ἔχουν νὰ σπεύδουν εἰς βοήθειαν τῶν κινδυνευόντων τολμηρῶν κολυμβητῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ. Ἀνωτέρω μία ἐπίδειξις «ναυαγοσωστῶν» τοῦ Λὸς Ἄντζελες.

ΔΥΟ ΩΡΕΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΑ ΘΗΡΙΑ
ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΓΡΙΑ ΖΟΥΓΚΛΑ
Μέσα στὰ παρθένα δάση τῆς Γουατεμάλας, μέσα στὴν πειὸ ἀπάτητη ΖΟΥΓΚΛΑ, ποὺ κάθε δέντρο τῆς κρύβει μιὰ παγίδα, ἐκεῖ μέσα στὴν πειὸ γοητευτικὴ πρωτόγονη ἐκτυλίσσεται ἡ πειὸ ἀφάνταστη, ἡ πειὸ θρυλικὴ περιπέτεια ποὺ εἶδε ποτὲ ὁ Κινηματογράφος.
ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ 1938

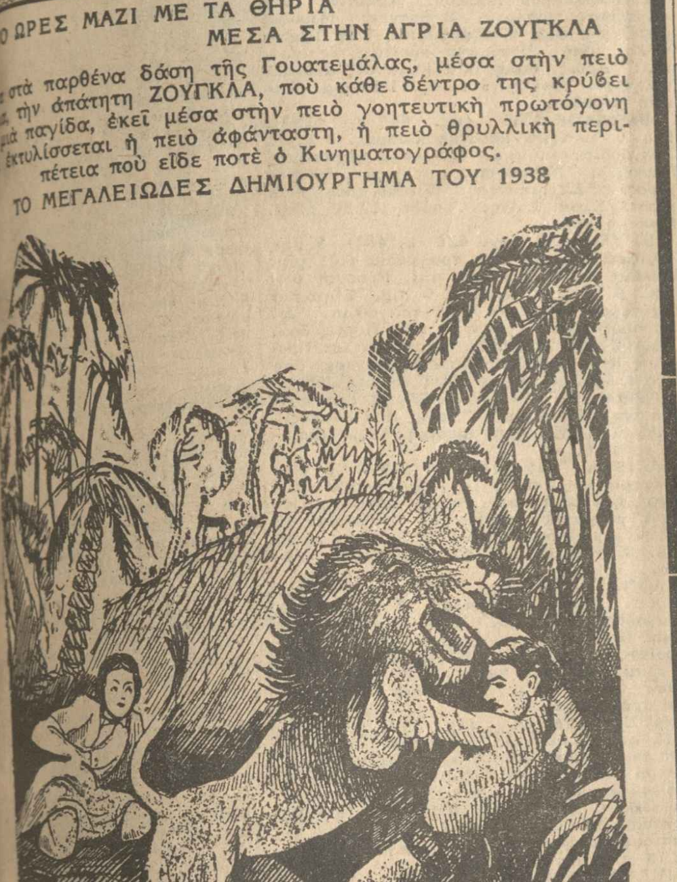

Ο ΤΑΡΖΑΝ ΚΑΙ Η ΘΕΑ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ
μὲ τὸν τελειότερον ἀθλητὴ καὶ μεγαλύτερο κολυμβητὴ τοῦ κόσμου, τὸν ΧΕΡΜΑΝ ΜΠΡΙΞ
Ἕνα μεγαλούργημα γεμᾶτο ἀγωνία καὶ συγκίνησι, μὲ σκηνὲς μεγαλειώδους θεαματικότητος
Η ΠΑΛΗ ΜΕ ΛΕΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΥΣ. — Η ΠΤΩΣΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗ. — ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΕΝΟΣ ΠΛΟΙΟΥ κλπ. εἶνε σκηναὶ ποὺ προκαλοῦν τὴν κατάπληξι καὶ τὸν θαυμασμό!
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Ἔναρξις ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς.
Τὸ Ἔργον ἐκρίθη ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΚΑΙ ΔΙ' ΑΝΗΛΙΚΟΥΣ
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

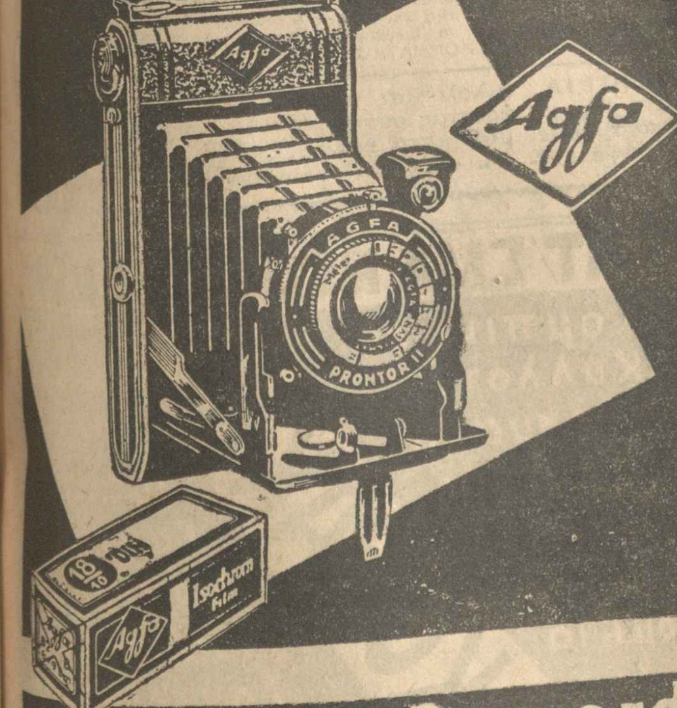

Agfa-Billy-Record
Κομψοτάτη καὶ ἀκριβὴς μέχρι τῆς τελευταίας λεπτομερείας. Ἵσταται εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ εἴδους της. Πρὶν ἀγοράσετε μίαν μηχανὴν ζητήσατε νὰ σᾶς δείξουν μίαν ΜΠΙΛΥ ΡΕΚΟΡ μὲ τὴν ὁποίαν εἴσθε πάντοτε ἀσφαλὴς — Καὶ διὰ φὶλμ προτιμᾶτε μόνον ΑΓΦΑ ΙΣΟΧΡΩΜ
Φωτογραφίζετε μὲ Agfa

Πασχαλινὸν παράδοξον

Τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου, δηλαδὴ τὴν ἐπαύριον τοῦ Πάσχα τῶν Ὀρθοδόξων, ὁ αἰγυπτιακὸς λαός, πολὺ φιλέορτος, πανηγυρίζει τὸ Σὰμ ἐλ Νεσσίμ. Δημόσια γραφεῖα, σχολεῖα, Τράπεζαι ἀργοῦν. Ὅλοι εἶνε διακεχυμένοι εἰς τὰς ἐξοχάς. Φυσικὰ πολλοὶ διερωτῶνται πῶς συμβαίνει λαὸς μουσουλμανικὸς νὰ πανηγυρίζῃ μίαν τοῦ ἔτους τὴν ἐπὶ τῇ βάσει χριστιανικῆς ἡμερομηνίας καὶ μάλιστα κινητῆς. Διότι οἱ Αἰγύπτιοι ἐξεμουσουλμάνισαν περὶ τὰ μέσα τοῦ Ζ' αἰῶνος μετὰ Χριστόν, ἡ δὲ ἐπαύριον τοῦ ὀρθοδόξου Πάσχα εἶνε κινητὴ ἡμερομηνία. Εἰς τὸ παράδοξον τοῦτο κοινωνικὸν φαινόμενον, λίαν ὅμως χαρακτηριστικὸν τῆς ἐπιβιώσεως τῶν λαϊκῶν ἐθίμων, νομίζομεν ὅτι ἐδώκαμεν ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν εἰς μίαν μας ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸ Αἰγυπτιακὸν Ἰνστιτοῦτον.

Ὡς γνωστὸν ὁ αἰγυπτιακὸς λαὸς εἶνε ἀποκλειστικῶς γεωργικός. Ὁ ἥλιος μὲ τὰ φαινόμενα τῆς ἡμερησίας του καὶ ἐτησίας κινήσεως εὑρίσκεται ὅμως πάντοτε εἰς τὴν βάσιν τῆς φαραωνικῆς Θεολογίας καὶ τελετουργίας. Αἱ κυριώτεραι τῶν ἑορτῶν τῶν παλαιῶν Αἰγυπτίων ἀνεφέροντο εἰς τὰ κύρια σημεῖα τῆς ἐκλειπτικῆς ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὰς φάσεις τῆς βλαστήσεως καὶ τὰ πλημμυρικὰ φαινόμενα τοῦ Νείλου. Καὶ λοιπὸν τὸ σπουδαιότερον ὅλων εἶνε ἡ ἰσημερία τῆς ἀνοίξεως, τὸ σημεῖον τοῦ Ἰσημερινοῦ, τὸ ὁποῖον διέρχεται ὁ ἥλιος ὅταν ἀπὸ τοῦ νοτίου μεταβαίνῃ εἰς τὸ βορειοημισφαίριον. Τότε ἡ φυσικὴ ἡμέρα ἀρχίζει νὰ ὑπερτερῇ τῆς νυκτός, τὸ φῶς νικᾷ τὰ σκότη, ἡ φύσις πᾶσα ἀναγεννᾶται καὶ σφρίγος δονεῖ τὴν ζωήν. Φυτὰ καὶ ζῶα πανηγυρίζουν. Λαὸς λοιπὸν ἐξόχως γεωργικός, διαιτώμενος εἰς τὸ ὕπαιθρον, ὅπως ὁ αἰγυπτιακός, ἐξ ἐνδομύχου ἀνάγκης ἐπανηγύριζε τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν δι' ἀγροτικῶν διαχύσεων.

Αἱ πολιτικαὶ ἀναστατώσεις καὶ αἱ θρησκευτικαὶ ἐπαναστάσεις ἠμποροῦν νὰ ἐξαφανίσουν ἑορτὰς καὶ τελετουργίας ἐκτελουμένας ἐντὸς τῶν ναῶν ἢ ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων, ἀλλὰ δὲν ἐκριζώνουν λαϊκὰς τοῦ ὑπαίθρου συνηθείας. Αὐταὶ ἠμπορεῖ ν' ἀλλάξουν ἔννοιαν, περιεχόμενον, συμβολισμὸν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν νέων ἰδεῶν, ἢ νέων καταστάσεων, ἀλλὰ μένουν ἀναλλοίωτοι κατὰ τὴν ἐξωτερικήν των μορφήν. Οἱ κάτοικοι τῆς κοιλάδος τοῦ Νείλου, ἀνέκαθεν στενότατα προσκείμενοι εἰς τὴν γῆν των καὶ τὰς προγονικὰς των ἕξεις, διετήρησαν τὴν πανήγυριν τοῦ «ἔαρος» τῆς ὁποίας ὁ καιρὸς εἶνε τρόπον τινὰ χαραγμένος εἰς τὸν αἰωνίως ἀνέφελον τῶν οὐρανὸν καὶ τὸν ὑπενθυμίζει κατ' ἔτος ἡ θαυμασία κόσμησις τῶν ἀγρῶν των.

Κατὰ τὴν ἐξ Αἰγύπτου ἔξοδόν των οἱ Ἑβραῖοι συναπήγαγον καί τινας ἰθαγενεῖς συνηθείας, τὰς ὁποίας μοιραίως ἀπέκτησαν κατὰ τὴν μακραίωνα των διαμονὴν εἰς τὴν χώραν. Καὶ ἀληθινὰ πλῆθος ἰδεῶν, ἐθίμων, ἀντικειμένων αἰγυπτιακῆς ἀρχῆς διετηρήθησαν παρ' αὐτῶν εἰς τε τὴν ἰδιωτικὴν καὶ τὴν δημοσίαν των δίαιταν. Διετήρησαν λοιπόν, μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν ἑορτὴν τῆς «διαβάσεως τοῦ Ἡλίου» —Πεσάχ— κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ ἔτους στιγμὴν ἀλλ' ἀντικατέστησαν τὴν φυσιολατρικὴν τῆς ἔννοιαν διὰ τῆς ἀναμνήσεως τῆς «διαβάσεως» τῶν διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. Ἂν δὲν τὴν ἑορτάζουν τὴν ἡμέραν τῆς ἰσημερίας ἀλλὰ τὴν ἀμέσως ἀκολουθοῦσαν πανσέληνον, ὁ λόγος εἶνε προφανῶς ὅτι τὸ ἡμερολόγιόν των ἦτο ἀνέκαθεν σεληνιακόν, ἐνῷ τὸ αἰγυπτιακὸν ἦτο καθαρῶς ἡλιακόν. Κάτι ἀνάλογον συμβαίνει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου οἱ ναυτικοὶ καὶ οἱ γεωργοὶ κανονίζουν τὰς ἐπαγγελματικὰς των ἐργασίας μὲ τὴν σελήνην καὶ τὸ ἑορτολόγιον, ἐπειδὴ αὐτῆς αἱ φάσεις κάμνουν εἰς αὐτοὺς ἐντύπωσιν.

Ὅταν ὁ Χριστιανισμὸς ἀνέθαλεν ἀπὸ τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος, οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ διετήρησαν ἀκεραίαν τὴν ἑβραϊκὴν τῶν τελετουργίαν. Πρὶν ἢ ὁ Παῦλος ἀναστατώσῃ τὴν νέαν διδασκαλίαν, ἐκηρύσσοντο ζηλωταὶ τηρηταὶ τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου. Δὲν διέφερον ἀπὸ τῶν ὁμοφύλων των παρὰ μόνον κατὰ τὴν «μεσσιανικότητα» τοῦ Σωτῆρος. Ὁ Πέτρος περιεφρόνει τοὺς ζῶντας ἔξω τῆς Συναγωγῆς καὶ ἐκήρυττεν ὅτι ὁ ἀρνούμενος τὸ κῦρος τοῦ Νόμου ἦτο αἱρετικός. Αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ διὰ νὰ ἑορτάσῃ μὲ τοὺς ἰδικούς του τὸ νομικὸν Πάσχα.

Συνέβη λοιπὸν καὶ εἰς τὸ Πάσχα τῶν Χριστιανῶν ὅ,τι εἶχε συμβῆ καὶ εἰς τὸ αἰγυπτιακὸν Πάσχα ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ, δηλαδὴ οἱ Χριστιανοὶ διετήρησαν τὴν ἑορτὴν ἀλλ' ἀντικατέστησαν τὴν ἔννοιάν της. Δὲν ἑορτάζουν πλέον τὴν «διάβασιν» διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς ἀλλὰ τὴν «διάβασιν» ἀπὸ τῆς σαρκικῆς, τῆς ἐπιγεί-

(Συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

Βυζαντινοὶ ἀντίλαλοι

Ὁ καθαρμὸς τῆς Μαγναύρας

Τόση αὐθάδεια δὲν εἶχε μιάνει ποτὲ τοὺς θόλους τῆς σχολῆς τῆς Μαγναύρας, ποὺ βρισκότανε κάτω ἀπὸ τὴν στέγη τῆς πλευρᾶς τοῦ ἱεροῦ Παλατίου μὲ τὸ ἴδιο τὄνομα. Κι' ὅμως ἦταν ὁ αὐθάδης ἀνάμεσα σ' ὅλους τοὺς νέους ποὺ ἐσπούδαζαν, ὁ Σέργιος ὁ μοναχός. Αὐτὴ τὴ φορὰ εἶχε τολμήσει νὰ πάρῃ στὰ βέβηλα χείλη του τὄνομα τὸ σεβάσμιο τοῦ πατριάρχη—ταπεινὸς αὐτὸς μοναχὸς καὶ σπουδαστὴς στὸ Πανδιδακτήριον τῆς οἰκουμένης, ὅπου ἡ εὐλάβεια ἦταν ἡ πρώτη διδαχή.

Ἐκεῖνο τὸ πρωῒ εἶχε φθάσει, κατὰ τὴ συνήθειά του, ὁ πατριάρχης Φώτιος, γιὰ νὰ παρασταθῇ στὴ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας ἀπὸ τὸν Κομητᾶ. Πολλὲς φορές, πρὶν ν' ἀνεβῇ στὸν πατριαρχικὸ θρόνο, ἐπήγαινε στὴ σχολὴ τῆς Μαγναύρας. Ἡ ἑλληνομάθειά του ἦταν ἀπέραντη καὶ ὁ Κομητᾶς τὸν ἄφηνε νὰ μιλῇ στοὺς σπουδαστές. Εἶχε ὁ Φώτιος μιὰ ξεχωριστὴ γοητεία καὶ μιλοῦσε τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ σὰν νἄτανε τοῦ Πλάτωνος μαθητής. Οἱ σπουδαστὲς τὸν ἀγαποῦσαν γι' αὐτό. Ὅμως, ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἔγινε πατριάρχης, ἄλλες ἔγνοιες τὸν ἐμπόδιζαν νὰ πηγαίνῃ τακτικά, ὅπως πρῶτα, στὴ σχολή. Ὅταν, ὡστόσο, παρουσιαζότανε γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ εἴτε τὸν Κομητᾶ, εἴτε τὸ Θεοδήγιο, ποὺ ἐδίδασκε τὴν ἀστρονομία, εἴτε τὸ Θεόδωρο ποὺ ἐμυοῦσε τοὺς νέους στὴ γεωμετρία, ἡ μέρα ἐκείνη ἦτανε γιὰ τὴ σχολὴ τῆς Μαγναύρας ἀληθινὴ γιορτή. Ἔτσι κι' ἐκεῖνο τὸ ἀνοιξιάτικο πρωΐ, ὅταν ὁ Φώτιος ἐπαρουσιάστηκε, ὁ Θεόδωρος καὶ ὁ Θεοδήγιος παρατήσανε τὴ διδασκαλία τους καὶ μὲ τοὺς μαθητές τους μαζευτήκανε στὴ μεγάλη τὴ σάλλα, ὅπου ἄλλοι σπουδαστές, μαζὶ μὲ τὸν καθηγητή τους τὸν Κομητᾶ, εἴχανε δεχτῆ τὸν πατριάρχη. Ἀνάμεσά τους ἤτανε καὶ ὁ Σέργιος, ὁ μοναχός.

Ὅταν ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐπροσκυνήσανε τὸ Φώτιο, ὁ μόνος ποὺ δὲν εἶχε σκύψει ὅπως ὥριζε τὸ χρέος, ἦταν ὁ ψηλόλιγνος αὐτὸς μοναχός, μὲ τὰ νεόβγαλτα μαῦρα γενάκια καὶ τὰ μάτια ποὺ ἐσπιθίζαν.

Ὁ Μητροφάνης, ὁ συμμαθητής του, νέος λαϊκός, ξανθὸς καὶ γεμάτος, ποὺ ἐπροσκυνοῦσε στοὺς δασκάλους κι' ἐπροσκυνοῦσε μὲ τὴν πρεπούμενη ταπεινοσύνη ὅλους τοὺς προεστούς, ἀκόμα καὶ τοὺς νέους σπαθαροκανδιδάτους, ποὺ ὅλοι ἐγνώριζαν μέσα στὴν Πόλη πόσο εἶχαν ἀγοράσει τὸ ἀξίωμά τους, δὲν ἐχώνευε τὸ Σέργιο γιὰ τὴν τόλμη του. Ἐκαμώθηκε πὼς ἐπαραξενεύτηκε.

— Γιατί, Σέργιε ἀδελφέ,—τὸν ἐρώτησε σιγανά— δὲν προσκυνᾷς ὅπως πρέπει τὸν ἁγιώτατο δεσπότη;

— Τὸν ἐπροσκύνησα, Μητροφάνη, —ἀποκρίθηκε κάπως δυνατώτερα ὁ Σέργιος— τὸν ἐπροσκύνησα ὅπως ταιριάζει σ' ἕναν σοφὸ ποὺ τὸν σέβομαι. Μὰ γιατὶ τὸν εἶπες ἁγιώτατο; Κοσμικὸς δὲν ἦταν ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια; Πρωτοσπαθάριος καὶ πρωτασηκρήτης ἦτανε στὸ Παλάτι. Σ' ἕξη μέρες ἐγίνηκε πατριάρχης: μοναχὸς τὴν πρώτη, ἀναγνώστης τὴ δεύτερη, ὑποδιάκονος τὴν τρίτη, διάκονος τὴν τέταρτη, πρεσβύτερος τὴν πέμπτη, ἐπίσκοπος καὶ πατριάρχης τὴν ἕκτη. Δὲν τὸ θυμᾶσαι;

— Καὶ τί μ' αὐτό;—τὸν ἔκοψε ὁ Μητροφάνης— μήπως δὲν ἦταν ἄξιος;

— Ὑπεράξιος σοῦ λέω ἐγώ. Καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς δύσκολους καιρούς, ὁ μοναδικὸς γιὰ νὰ βάλῃ στὴ θέση του τὸν πάπα τῆς πρεσβυτέρης Ρώμης. Γιὰ μένα, ὡστόσο, εἶνε ὁ σοφὸς ποὺ λάμπει μέσα στὴν ἁρματωσιὰ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας. Δὲν εἶνε ἀπὸ τοὺς «ἁγιωτάτους» ποὺ ξέρεις.

Αὐτὰ τὰ λόγια τὰ ἐπρόφερε κάπως δυνατώτερα, μὲ τόνο θερμό, ὅπως ἐσυνήθιζε ὅταν ὑποστήριζε κάτι. Καμπόσοι ἀπὸ τοὺς σπουδαστές, ποὺ ἴσα μὲ κείνη τὴ στιγμή, ὄρθιοι καὶ μὲ τὰ χέρια σταυρωτὰ στὸ στῆθος, παρακολουθούσανε τὶς ὁμιλίες τοῦ πατριάρχη μὲ τὸν Κομητᾶ καὶ τοὺς ἄλλους καθηγητές, ἐταράχτηκαν στὸ ἄκουσμά τους. Μαζεύτηκαν γύρω ἀπὸ τὸ Σέργιο. Ἕνας δυὸ τοῦ εἶπανε κάποια λόγια σκληρά, μαλλώνοντάς τον γιὰ τὴν ἀσέβειά του. Οἱ καθηγητὲς καὶ ὁ πατριάρχης εἶδαν αὐτὴ τὴν ἀναταραχὴ καὶ ἐσταμάτησαν τὶς ὁμιλίες τους, κυττάντας τοὺς μαθητὲς μ' ἀπορία. Ὁ Θεοδήγιος, ὁ καθηγητὴς τῆς ἀστρονομίας, ἕνας σεβάσμιος γέροντας, ψηλός, μὲ γαλήνιο μέτωπο καὶ λευκὴ γενειάδα, ἐπροχώρησε πρὸς τοὺς μαθητὲς ποὺ ἀναμέριζαν. Στὴν ἐρωτηματική του τὴ ματιὰ ὁ Μητροφάνης ἀποκρίθηκε πρόθυμα καὶ ἀρκετὰ φωναχτά, γιὰ ν' ἀκούσῃ καὶ ὁ Φώτιος, ἐνῷ, μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια του, ἐπροσκυνοῦσε βαθύτατα:

—Ὁ Σέργιος ὁ μοναχὸς ἐξεθαρρεύτηκε νὰ κακομιλήσῃ γιὰ τὸν ἁγιώτατο δεσπότη καὶ πατριάρχη μας!

Ὅλοι ἐταράχτηκαν. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητὲς ἐχλώμιασαν. Διδάσκαλοι καὶ σπουδαστὲς ἐκάρφωσαν τὰ μάτια τους στὸν πατριάρχη. Μονάχα ὁ Φώτιος ἔμενε ἀτάραχος. Ἐκύτταξε πατρικὰ μέσα στὰ μάτια τὸ Σέργιο, ποὺ τὸν ἐκυττοῦσε κι' ἐκεῖνος ἥσυχα, μὲ σεβασμό, ἀλλὰ μὲ τὸ κεφάλι του ὀλόρθο. Μιὰ προσδοκία ἀνήσυχη ἁπλώθηκε κάτω ἀπὸ τοὺς θόλους τῆς σχολῆς τῆς Μαγναύρας.

* * *

Ξαφνικὰ ὅλοι ἐστράφηκαν κατὰ τὴ μεγάλη τὴ θύρα τῆς σάλλας, ὅπου ἀκούστηκαν βήματα πολλὰ καὶ βαρειά. Τὸ βῆλον ἀνασηκώθηκε ἀπὸ ἕναν ὑπηρέτη τῆς σχολῆς. Δυὸ-τρεῖς σπαθαροκανδιδάτοι παλατιανοὶ ἐμπῆκαν ἐπίσημα, ὕστερα ὁ πρωτοστράτωρ Θεοφιλίτσης καὶ ἀμέσως ἔπειτα ὁ καῖσαρ Βάρδας, ποὺ ἐκηδεμόνευε ἄλλοτε τὸ βασιλέα Μιχαὴλ καὶ ποὺ ἐκυβερνοῦσε τώρα πραγματικὰ τὴ θεοφρούρητη βασιλεία τῶν Ρωμαίων, ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ ἀδιαφοροῦσε, παραδομένος στὴ συντροφιὰ τῶν γελωτοποιῶν του. Μερικοὶ ἐξκουβίτορες τῆς φρουρᾶς τοῦ ἱεροῦ Παλατίου μπήκανε τελευταῖοι καὶ στάθηκαν ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ τὴν ἄλλη τῆς θύρας μεριά, ἀκουμπῶντας μὲ κρότο τὶς λόγχες τους στὶς πλάκες. Ὁ Φώτιος ἐπροχώρησε ἀργὰ γιὰ νὰ δεχτῇ τὸν καίσαρα. Ἐκεῖνος τὸν ἐχαιρέτισε μὲ σεβασμό, ἐνῷ οἱ σπουδαστὲς ἔμεναν σκυμμένοι σὲ ἀτέλειωτο προσκύνημα καὶ ὁ καθηγητὴς Θεόδωρος ἀναφωνοῦσε:

— Τοῦ Βάρδα, εὐτυχεστάτου Καίσαρος, πολλὰ τὰ ἔτη!

— Εἰς πολλὰ ἔτη!—ἀντιφώνησαν οἱ ἄλλοι.

Ὁ Σέργιος ὁ μοναχὸς καὶ ἡ αὐθάδειά του εἴχανε πειὰ ξεχαστῆ. Ὅλα τὰ μάτια ἤτανε τώρα στυλωμένα στὸν καίσαρα Βάρδα. Ὅσο κι' ἂν ἤτανε σκληρὸς καὶ φιλόδοξος, ὅσο κι' ἂν τὸν ἀπορροφοῦσαν οἱ ἐπιδρομὲς τῶν Παυλικιανῶν στὰ θέματα τῆς Ἀσίας καὶ τὸ ὕποπτο ζύγωμα τῶν τροχαντηρίων τῶν ἀθέων Ρὼς ἀπὸ τὴ Μαύρη Θάλασσα πρὸς τὸ Κατάστενο, ὅσο κι' ἂν τὸν ἐνοχλοῦσαν τὰ καμώματα τοῦ Μιχαὴλ καὶ ἡ ἔχθρητα τοῦ πρωτοστράτορα μὲ τὸ πραιπόσιτο τοῦ Παλατιοῦ καὶ οἱ πανουργίες τοῦ παρακοιμώμενου Δαμιανοῦ, ἀγαποῦσε ὡστόσο τὴν παιδεία καὶ τοῦ ἄρεσε νὰ ἐπισκέπτεται τὴ σχολὴ τῆς Μαγναύρας κι' ἐκαμάρωνε ἀληθινὰ τοὺς νέους ποὺ ἔβλεπε νὰ χώνωνται ζῆλο γιὰ τὴ μάθηση. Ὅταν ἦτανε στὰ καλά του, εὕρισκε λόγια ἐγκαρδιωτικὰ γιὰ τοὺς πειὸ διαλεχτοὺς καὶ τὸ Σέργιο τὸ μοναχὸ τὸν εἶχε προσέξει ἀπὸ καιρό. Τοῦ ἄρεσε ἡ τόλμη του, ἡ πνευματικὴ σβελτοσύνη του καὶ ἡ ἐλευθεροστομία του, ἂν καὶ ἡ βαθύτερη σκέψη του ἦταν νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ κάποτε γιὰ τοὺς φιλόδοξους σκοπούς του. Βρισκότανε τόσο σιμὰ στὸ θρόνο καὶ εἶχε κάμει τόσα γιὰ νὰ μείνῃ ὁ Μιχαὴλ δίχως διάδοχο, καταστραμμένος ἀπὸ τὴν ἀκόλαστη ζωὴ ποὺ ἔκανε... Ἔτσι θὰ ξεκλήριζε ἡ γενιά του καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

ΤΟ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν τελευταίαν κατάστασιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὸ εἰς χρυσὸν καὶ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀπόθεμα ἀνέρχεται εἰς 3.646.076.646 δραχμάς, ἤτοι παρουσιάζει αὔξησιν κατὰ 30.851.437 δραχμῶν.

Δὲν παρέρχεται ἑβδομὰς χωρὶς νὰ προστίθεται εἰς τὸ ἀπόθεμα ἕνα μικρὸν ἢ μεγάλον ποσὸν ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος καὶ τὸ ὁποῖον ἔρχεται νὰ καταστήσῃ σταθερώτερον τὸ ἐθνικόν μας νόμισμα.

Ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐν προκειμένῳ ὑπῆρξε πλέον ἐπιτυχής.

Διὰ νὰ κατανοηθῇ πλήρως τὸ τί ἐπετελέσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1936 μέχρι σήμερον διάστημα ἀρκεῖ νὰ ἀναφερθοῦν τὰ ἑξῆς:

1934	= συναλλαγματικὸν ἀπόθεμα	4.107.000.000
Αὔγουστος 1936	» »	2.792.000.000
Δεκέμβριος 1936	» »	3.385.000.000
» 1937	» »	3.646.076.646

Πλησιάζομεν δηλαδὴ νὰ ἀνακτήσωμεν ὅλον τὸ ἀπολεσθὲν ποσὸν τοῦ συναλλάγματος, τὸ ὁποῖον αἱ κομματικαὶ καταστάσεις ἀπὸ τοῦ 1934 μέχρι τοῦ Αὐγούστου 1936 ἐξεμηδένισαν.

Ὄρθρος Κυριακῆς

Τέτοιαν ὥρα τοῦ χρόνου, σὰν ξανάρχεται «ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία», σὰν ξανάρχεται ἡ μεγάλη Κυριακή, ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου ξαλαφρώνει ἀπὸ πολλὲς φροντίδες καὶ ξαναγίνεται πρόσχαρη καὶ ἁπλοϊκὴ καὶ παιδιάτικη καὶ ξαναζῇ τὴ θαυμάσια εὐφροσύνη τῶν πρώτων Ἀναστάσεων. Ἡ μνήμη, μεθυσμένη ἀπὸ βιολέττα καὶ πασχαλιά, ἁπλώνει τὰ χιονᾶτα φτερὰ τῶν Ἀγγέλων πρὸς τοὺς πολυάστρους οὐρανοὺς τῶν θαυμασίων καὶ γιὰ μιὰ στιγμή, μέσ' στὸ τρεμοφέγγισμα μιᾶς ἄσπρης λαμπάδας, ξαναβρίσκει τὸ διάστημα ποὺ πέρασε κι' αἰσθάνεται πὼς μὲ κάποια ὑπομονὴ θὰ μπορέσῃ καὶ τὸ ὑπόλοιπο νὰ περάσῃ. Γιατὶ ὁ Χριστὸς παραστέκει στὰ βήματα τοῦ καθημερινοῦ καμάτου: «μεθ' ἡμῶν ἀψευδὴς γὰρ ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χριστέ», γιατὶ ὑπάρχει πολλὴ καλωσύνη καὶ πολλὴ συμπόνια στὸ μάκρος καὶ στὸ πλάτος τῆς γῆς, ποὺ χάνεται ἀχρησιμοποίητη, γιατὶ ὁ ἄθρωπος δὲ βρίσκει πάντα τὸν τρόπο νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ γιατὶ κοιμᾶται πάντα, στὰ κατάβαθα τοῦ καθενός, ἕνα θαυμάσιο παιδί, μὲ πάμφωτα μάτια, ἕνα παιδὶ ποὺ προσπαθεῖ νὰ γεμίσῃ μὲ τὰ φαιδρά του χαμόγελα τὴ βασανισμένη ἐσωτερική μας ὕπαρξη καὶ δὲν τὸ καταφέρνει παρὰ μονάχα μιὰ φευγαλέα στιγμή, τὴ στιγμὴ τούτη ποὺ ἡ πρόσχαρη ἐκκλησιὰ γεμίζει φῶτα καὶ δάφνες κι' ἡ καμπάνα τῆς Λαμπρῆς δοκιμάζει τὴν ἀντοχὴ τοῦ μετάλλου της μέσα στὴν αἰσιόδοξη ἀστροφεγγιὰ τῆς ἀνοιξιάτικης νύχτας. Θὰ πάρω σήμερα μαζί μου τὸ μακάριο αὐτὸ παιδὶ μὲ τὰ πάμφωτα μάτια καὶ θὰ πᾶμε νὰ σταθοῦμε σ' ἕν' ἀπροσμέτρητα μακρυνὸ σημεῖο τοῦ χρόνου, σ' ἕναν ὄρθρο Κυριακῆς, χαμένον μέσα στὴν ἀπρογιάλωτη ἀχνὴ τοῦ λησμονημένου παραμυθιοῦ...

Θὰ πᾶμε μ' αὐτὸ τὸ παιδὶ στὴν πολιτεία τῶν περασμένων καιρῶν, στὴν ὁλόφεγγη λιμνοθάλασσα τῆς πασχαλινῆς ἐπαρχίας. Καὶ θὰ ἰδοῦμε τὴ νύχτα τῶν θαυμάτων ὁλόφωτη καὶ τὴ θάλασσα τὴν ἀκύμαντη γεμάτη δροσάτους ἀνασασμοὺς καὶ τὰ σπίτια ὁλόχαρα, ὁλάνοιχτα, γεμάτα κίνηση καὶ ἀνησυχία καὶ ταραχή, καὶ τοὺς σκιεροὺς δρόμους τοῦ πρώτου ὄρθρου πλημμυρισμένους ἀπὸ σιωπηλοὺς ἴσκιους ποὺ πορεύονται μὲ τὴ λαμπάδα στὸ χέρι πρὸς τὴν ἀπόχωρη ἐκκλησία.

Θ' ἀφήσουμε τὴ μαννούλα — ποῦ εἶνε τώρα ἡ μαννούλα; — τὴ γλυκύτατη, βασίλισσα τῆς σπιτικῆς φροντίδας, νὰ περιμένῃ τὴν ἐπιστροφή μας ὅλη ζέστα, εὐχὲς καὶ φιλιὰ καὶ μοσκοβολητά. Καὶ θὰ μποῦμε, κρατημένοι ἀπὸ τὸ στέρεο χέρι τοῦ πατέρα — ποῦ εἶνε τώρα ὁ πατέρας; — στὴν ἐκκλησιά, εὐωδιασμένη ἀπὸ τὴ σμυρτιὰ καὶ τὸ βάγι, μισοσκότεινη, βυθισμένη στὴν ἀπαντοχὴ τοῦ θαύματος, καταπλημμυρισμένη ἀπὸ ἀγγελικὰ φτεροκοπήματα καὶ ἀπὸ τοὺς ἐναγώνιους θρήνους τῶν μυροφόρων. Ὁ πανάρχαιος ψάλτης, στὸ στασίδι τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, ὑψώνει μὲ φωνὴ ἄλλου κόσμου, τὸν κανόνα τοῦ Μεγ. Σαββάτου: «Κύματι θαλάσσης τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες» κι' ὅσο προχωρεῖ, τόσο ἡ μελῳδία λιγοστεύει, ἀδυνατίζει, γίνεται πειὸ ἐγκάρδια καὶ πειὸ κατανυκτική, ὡς ποὺ νὰ σβήσῃ σὰν τὴν ἀνάλαφρη ριπὴ τῆς ἀνοιξιάτικης αὔρας σὲ μιὰ θάλασσα ἀπὸ ἁγιοφῶς. Ὕστερα ἔρχεται ἡ μεγάλη στιγμὴ τῆς θείας παρουσίας, τὸ μήνυμα τοῦ θάμβους, ποὺ ἀνεβαίνει ὁλοπρόθυμο πρὸς τοὺς οὐρανοὺς τῶν αἰώνων ἀπὸ τὸν τάφο τῆς Παλαιστίνης. Πῶς νὰ περιγράψῃ κανεὶς τὴ στιγμὴ αὐτὴ ποὺ τὸ παιδὶ τὴν κάνει δική του καὶ τὴν παίρνει μαζί του σὲ ὅλη τὴν κουραστικὴ ὁδοιπορία τοῦ κόσμου τούτου; Ἡ Ἀνάσταση εἶνε κάτι, ποὺ δὲν περιγράφεται καὶ δὲν ἐκφράζεται. Νὰ στοῖβες καὶ στοῖβες χαρτιῶν σωριάζονται κάθε χρόνο, μωροὶ καὶ σοφοὶ στέκονται ἀντίκρυ της, τὴν κοιτάζουν ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ κεῖ, προσπαθοῦν νὰ τὴν ἐννοήσουν, λένε τὸ λόγο τους καὶ προσπερνοῦν. Μακάριοι μονάχα ὅσοι μποροῦν νὰ τὴν αἰσθανθοῦν. Μακάριοι ὅσοι μποροῦν νὰ θρέψουν τὴν ὕπαρξή τους μὲ τὸ φῶς τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς καὶ νὰ κρατήσουν τὴ λαμπαδίτσα τους ἀναμμένη σὲ μιὰν ἀπόμερη κόχγη τοῦ ἑαυτοῦ των, θησαυρὸ καλωσύνης καὶ ἀνεξάντλητη πηγὴ μακροθυμίας καὶ παρηγοριᾶς. Μακάριοι ὅσοι μποροῦν μὲ τὰ πάμφωτα μάτια τοῦ λησμονημένου παιδιοῦ νὰ ξαναβλέπουν μέσα στὴ νύχτα τοὺς φωσφορισμοὺς τῶν Ἀγγέλων καὶ τοὺς ἀρωματισμένους βοστρύχους τῶν Μυροφόρων!

Μὰ ὁ παιδιάτικος ὄρθρος τῆς Ἀναστάσεως δὲν εἶνε μονάχα ἡ ὥρα τῆς θείας παρουσίας. Εἶνε καὶ ἡ ὥρα τῆς σπιτικῆς καλωσύνης. Εἶνε ἡ ὥρα ποὺ ὁ ἄνθρωπος δένεται μὲ τοὺς προγόνους του, μὲ τοὺς γύρω του, μὲ τὸν τόπο του, ποὺ αἰσθάνεται βαθύτερο κ'

(Συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

Ἡ ἀρτιωτέρα, πειὸ ὡραία καὶ πειὸ τελεία
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ
ποὺ ἔγινε μέχρι σήμερον, ἡ ἀναμφισβητήτως κορωνὶς τῶν ἑλληνικῶν ταινιῶν εἶνε τὸ
ΟΤΑΝ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ

ΓΙΑΤΙ ΕΧΕΙ:
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ τοὺς πειὸ δημοφιλεῖς ἠθοποιοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου:
ΜΑΝΟΝ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΝ
ΑΝΝΑ ΚΑΙ ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΟΥΤΑ
ΔΙΑΝΕΛΟΝ - ΤΖΙΝΙΟΛΗΝ Κ.Λ.Π.
ΥΠΟΘΕΣΙΝ σπαρταριστήν, γεμάτην ἐνδιαφέρον, μὲ κωμικὰ ἐπεισόδια καὶ ἀπρόοπτα ποὺ δὲν εἶδεν ἑλληνικὴ ταινία ὡς τώρα.
ΔΙΑΛΟΓΟΝ ἔξυπνο, γεμᾶτον πνεῦμα καὶ χιοῦμορ.
ΗΘΟΠΟΙΪΑ ὅλο ζωή, φυσικότητα, μπρίο!
ΜΟΥΣΙΚΗ γλυκειὰ καὶ τραγούδια ποὺ θὰ τραγουδηθοῦν ἀπὸ ὅλους.
ΦΩΝΟΛΗΨΙΑ τελεία καὶ φυσική.
ΓΙ' ΑΥΤΟ ΕΙΝΕ
ἡ μόνη ὡς τώρα Ἑλληνικὴ ταινία, ποὺ καμμιὰ προηγούμενη δὲν μπορεῖ, οὔτε κατὰ προσέγγισιν, νὰ παραβληθῇ μαζί της.
— ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ —
ΤΙΤΑΝΙΑ
Ἔναρξις ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΤΟ ΠΙΟ ΦΙΝΟ ΑΓΓΛΙΚΟ ΚΑΣΜΗΡΙ
ΦΙΝΤΕΞ
ΜΟΝΟΝ ΑΙΟΛΟΥ 43
POOLE & RIVETT LTD FINTEX WORSTED & SCOTCH SUITINGS LONDON
ENGLISH FINTEX ENGLISH FIN

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗΝ σαιζὸν ὁ οἶκος γουναρικῶν Μιχαὴλ Κ. Παπαθωμᾶ, Καραγεώργη τῆς Σερβίας 5β, παρέλαβε ρενὰρ ἀρζαντέ, ὡς καὶ ρενὰρ διαφόρων χρωμάτων.

ΤΣΕΚΛΕΝΗΣ — ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗΣ Ἑρμοῦ 12 καὶ Βουλῆς. Παρελήφθησαν τὰ νεώτερα ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ὑφάσματα DEMIS - SAISON διὰ φορέματα, παλτὰ καὶ ταγιὲρ εἰς μάλλινα καὶ μεταξωτά.

Ὁ ναὸς τῆς Ἀναστάσεως

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

των τὴν διακοπὴν τῆς ἀνοικοδομήσεως. Εἰς τὰς ἐξ αὐτῶν ἐνοχλήσεις προσετέθη καὶ ἐπανάστασις τῶν Γενιτσάρων τῆς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες ἐπιτεθέντες κατὰ τῶν ἐργατῶν ἐπλήγωσαν πολλούς, ἐφόνευσαν δὲ τὸν ἐργάτην Γαβριήλ.

Ἐν μέσῳ τοιούτων ἀνεκδιηγήτων ἀντιδράσεων, κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον τοῦ 1810, εἶχεν ἤδη συμπληρωθῆ ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ μέρους τοῦ Ναοῦ, τοῦ περικλείοντος τὸ Κουβούκλιον τοῦ Παναγίου Τάφου, καὶ ἐτέθη ἡ ἐπιγραφὴ ὅτι εἶνε κτῆμα καὶ ἀφιέρωμα ἐν Χριστῷ τῶν Ἑλλήνων (Ρωμαίων) εἰδικώτερον δ' ἐπὶ τοῦ Κουβουκλίου ἐγράφη ὅτι ἀνῳκοδομήθη ὅλον ἐκ θεμελίων δι' ἐλέους τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων. Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται σώζονται καὶ σήμερον. Κατὰ μῆνα Αὔγουστον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, συνεπληρώθη καὶ ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ Ναοῦ τοῦ Καθολικοῦ (τῆς ἔναντι τοῦ Κουβουκλίου Βασιλικῆς) καὶ τοῦ Γολγοθᾶ, καθ' ὃν χρόνον οἱ Ἕλληνες ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπέκρουον ὁριστικῶς τὰς ἀξιώσεις τῶν ἑτεροδόξων. Τέλος τὴν 12ην Σεπτεμβρίου 1810 ἔληξαν αἱ ἐργασίαι τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ τὴν ἐπαύριον ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια. Ρῶσος πρόξενος εἰς ἔκθεσίν του δικαίως ἐχαρακτήρισε τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὡς «θαῦμα τῆς πίστεως τῶν Ἑλλήνων».

Ἀλλὰ μετὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο, παρὰ πάσας τὰς συνδρομὰς τῶν ἁπανταχοῦ Ἑλλήνων, ἡ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἁγιοταφιτικὴ Ἀδελφότης εὑρέθη καταχρεωμένη, ἔπρεπε δὲ νὰ ἐξακολουθήσῃ δαπανῶσα πρὸς ἀπόκρουσιν νέων ἐπιθέσεων τῶν ἑτεροδόξων. Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Πολύκαρπος († 1827) κατέβαλεν ὑπερανθρώπους προσπαθείας πρὸς ἐξεύρεσιν χρημάτων παρεκάλεσε δὲ ἐκτὸς ἄλλων τὸν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην καὶ τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν ὅπως ζητήσωσι τὴν βοήθειαν τοῦ Τσάρου Ἀλεξάνδρου Α' (1801 — 1825), ὅστις πράγματι ἔδειξε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον καὶ ὑπεστήριξε τὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ. Ἀλλὰ ταὐτοχρόνως ἐπενέβησαν καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῶν καθολικῶν Δυνάμεων ὑπὲρ τῶν Λατίνων, κατώρθωσαν δὲ οὗτοι ν' ἀποκτήσουν τὸ δικαίωμα τοῦ λειτουργεῖν ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Τάφου μετὰ τοὺς ὀρθοδόξους Ἕλληνας, διὰ Σουλτανικοῦ διατάγματος. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἤρχισεν ὁ ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ Ρωσίας καὶ Γαλλίας διὰ τὰ προσκυνήματα τῆς Παλαιστίνης, ὅστις ἔμελλε ν' ἀπολήξῃ εἰς τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον. Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἡ Ἁγιοταφιτικὴ Ἀδελφότης ὑπέστη μεγάλας ταλαιπωρίας, εὑρέθη δὲ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς βαρυνομένη ὑπὸ τοῦ χρέους τριάκοντα ἑκατομμυρίων γροσίων! Ὁ Σουλτᾶνος Μαχμοὺτ ἔδειξε μεγάλην εὐμένειαν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Ἀδελφότητος εἰς τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους της, ἔδωκε δὲ καὶ δωρεὰν γενναίαν, ἥτις ὅμως τῷ ἐπεστράφη δι' ἄλλης χειρός, ἐβοήθησαν ὁ νέος Τσάρος Νικόλαος Α', ὁ ἡγεμὼν τῶν Σέρβων Μιλὸς Ὀβρένοβιτς, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐβοήθησαν διὰ μυριοστὴν φορὰν οἱ πανέλληνες διὰ γενναίων εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου, πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους του.

Δυστυχῶς οἱ ἀγῶνες δὲν ἐτερματίσθησαν. Ἐκ σεισμοῦ τῷ 1834 ἔπαθον τὰ Προσκυνήματα, ἠξίωσαν δὲ καὶ τὴν φορὰν ταύτην οἱ Ἀρμένιοι νὰ τὰ ἐπισκευάσουν πρὸς ἀπόκτησιν κυριότητος. Τῇ ἐπεμβάσει τῆς Ρωσίας ἐδόθη τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς Ἕλληνας, χωρὶς ὅμως νὰ δυνηθῶσιν οὗτοι ν' ἀνοικοδομήσουν τὸν καταπεσόντα ἐκ τοῦ σεισμοῦ μέγαν θόλον τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἐπηκολούθησεν ὁ ἀξιοθρήνητος Κριμαϊκὸς πόλεμος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐκινδύνευσαν οἱ Ἕλληνες ν' ἀπολέσωσι τὰ ἐπὶ τῶν Προσκυνημάτων δικαιώματά των, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐν Παρισίοις συνθήκης τοῦ 1856 ἀνεγνωρίσθη τὸ κρατοῦν καθεστώς. Τῷ 1862 μετὰ πολλὰς διαπραγματεύσεις διὰ πρωτοκόλλου, ὑπογραφέντος ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου Ἀλῆ πασᾶ καὶ τῶν ἐν Κων)πόλει πρεσβευτῶν Γαλλίας καὶ Ρωσίας ἀπεφασίσθη ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἀνοικοδόμησις τοῦ μεγάλου θόλου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἀπέκτων ἐκ τούτου οἱ συμβαλλόμενοι. Τῷ 1869 ἐπερατώθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ θόλου, αἱ δὲ κλεῖδες αὐτοῦ παρεθόθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ Γάλλου Προξένου εἰς τὸν Τοῦρκον διοικητὴν τῆς πόλεως καὶ οὗτος πάλιν παρέδωσε τὰς κλεῖδας ἐνώπιον τοῦ Ρώσου προξένου εἰς τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Κύριλλον Β'. Ἔκτοτε δὲ ἀπέμεινε τὸ δικαίωμα τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ θόλου εἰς τοὺς Ἕλληνας μοναχοὺς καὶ οὕτω διετηρήθη τὸ καθεστὼς τῶν Προσκυνημάτων καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν τριῶν Δυνάμεων κατασκευὴν τοῦ θόλου. Τοῦτο δὲ εὗρον οἱ Ἄγγλοι ἰσχῦον κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Παλαιστίνης ἐν διαρκείᾳ τοῦ Παγκοσμίου πολέμου. Ὅταν δὲ ἐσχάτως ἐκ σεισμοῦ τοῦ 1927 ἔπαθεν ὁ θόλος τοῦ Καθολικοῦ (τῆς ἔναντι τοῦ Κουβουκλίου Βασιλικῆς) οἱ δὲ Λατῖνοι προέβαλον ἀξιώσεις ἀνοικοδομήσεως, ἀπεκρούσθησαν. Ἡ ἐπισκευὴ ἐγένετο δαπάνῃ τῶν Ἑλλήνων, ἐπιστασίᾳ δὲ τῆς ἀγγλικῆς Ἁρμοστείας.

Ἤδη ὅμως ἀποδεικνύεται ὅτι ἐκ τοῦ τελευταίου σεισμοῦ ἔπαθε τὸ ὅλον οἰκοδόμημα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὰ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τοῦ Πάσχα ληφθέντα ἔκτακτα μέτρα. Ἡ πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ Ναοῦ δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς 150.000 λιρῶν προσεκάλεσε δὲ ὁ Ἄγγλος ἁρμοστὴς τοὺς Ἕλληνας, τοὺς Λατίνους καὶ τοὺς Ἀρμενίους νὰ καταβάλουν ἀνὰ 50.000 λιρῶν, ποσὸν ἀληθῶς μέγα. Ἀλλὰ πάντως ἂν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθῇ ὅ,τι ἐγένετο κατὰ τὸ 1862, διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ μεγάλου θόλου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ γενναιοδωρία τῶν Ἑλλήνων θὰ ἐπαναλάβουν ὅ,τι τοσάκις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔπραξαν ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου θὰ συντρέξουν δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ὀρθόδοξοι, καὶ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις σεβομένη τὸ καθεστὼς τῶν Ἁγίων Τόπων, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ παραβιασθῇ τοῦτο διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν Λατίνων καὶ Ἀρμενίων εἰς τὰς δαπάνας τῶν ἐπισκευῶν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τέχνη καὶ ἠθική

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἄμεση ἐπιρροὴ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἐνστίκτων. Ὅποιος διάβασε τὴ Σαπφώ, τὸν Ἀριστοφάνη, τὸ Βιγιόν, τὸ Βοκκάκιο, τὸ Βερλαίν, τὸν Γκαῖτε τῶν «ρωμαϊκῶν ἐλεγείων» κτλ. κι' ὅποιος ἐπισκέφθηκε τὸ ἐθνικό μας Μουσεῖο, ἂς ὁμολογήσῃ μέσα του πότε διαβάζοντας τὰ ἐρωτικὰ ἔργα αὐτῶν τῶν μεγάλων ἢ κοιτάζοντας τὰ γυμνὰ τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς ἢ γραφικῆς, ἔνοιωσε ποτὲς νὰ ξυπνάῃ μέσα του ἡ ἐρωτικὴ ἐπιθυμία. Οἱ Ἑρμῆδες, οἱ Ἀφροδίτες τῶν ἀρχαίων, οἱ ἄγγελοι, οἱ Εὖες καὶ οἱ Μαγδαληνὲς τῶν χριστιανῶν δὲ μᾶς ἐρεθίζουνε αἰσθητηριακά, μᾶς ἀρέσουν αἰσθητικά. Κι' ἂν μέσα σ' αὐτὴν τὴν ἀρεσιὰ ὑπάρχῃ καὶ ἤσκιος ἐπιθυμίας, αὐτὸς μένει στὴ σφαῖρα τοῦ φανταστικοῦ, δὲν πάει παραπέρα. Γιὰ νὰ μᾶς διαφθείρῃ τὰ ἤθη μας ἡ «ἀνήθικη» τέχνη, πρέπει ἐμεῖς νὰ εἴμαστε ἀπὸ πρὶν διεφθαρμένοι ἢ ἄξεστοι. Ὅμοια ἡ «ἠθική» τέχνη ποτὲς δὲ θὰ μᾶς ἠθικοποιήσῃ, ἂν ἐμεῖς δὲν εἴμαστε ἀπὸ τὰ πρὶν ἠθικοὶ καὶ καλαίσθητοι.

Συμπέρασμα: Μονάχα οἱ «ἀφώτιστοι ἀπ' τῆς Τέχνης τὴν ἀχτίδα» (Μαβίλης), δηλ. οἱ ἀκαλλιέργητοι ἄνθρωποι βλέπουνε τὴν ἀνηθικότητα τῆς Τέχνης ὡς ἀνηθικότητα. Οἱ φωτισμένοι καὶ καλλιεργημένοι αἰσθητικὰ βλέπουνε καὶ νοιώθουνε τὴν Τέχνη ὡς τέχνη καὶ τίποτες ἄλλο.

* * *

Οἱ πρόγονοί μας εἴχανε μεγάλη «κουλτούρα» μὲ τὴν ἔννοια ποὺ δίνει στὸν ὅρον αὐτὸν ὁ Γερμανὸς φιλόσοφος Τσάμπερλαιν. Δηλ. ὅλη τους ἡ ζωὴ ἤτανε θεμελιωμένη ἐπάνω στὸ Ὡραῖο. Ἔτσι δὲ βλέπανε τὴ γύμνια τῶν Θεῶν τους. Βλέπανε τὴν ὀμορφιά τους. Ὅταν οἱ ἀπόγονοι ζητᾶμε νὰ πάρουμε τὴ γλῶσσα τους (οἱ ἀρχαϊστές), ἂς ζητήσουμε νὰ πάρουμε πρῶτ' ἀπ' ὅλα τὴν ψυχή τους, ποὺ δὲν εἶχε τὶς δικές μας προλήψεις. Κι' ὅταν ἀνασταίνουμε τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τους, εἶνε ὑποχρέωσή μας νὰ σεβόμαστε τὸν πολιτισμό τους «κατὰ ἱερὸν λόγον».

Σ.Π.Ε.Σ.

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόσκλησις πρὸς ἅπαντα τὰ Μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ

Καλοῦνται τὰ Μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ τὴν 30ὴν Ἀπριλίου ὥραν 5ην μ.μ. καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας τὴν 7ην Μαΐου 1938 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 5ην μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων (Πλατεῖα Μητροπόλεως), εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

ΘΕΜΑΤΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ:

Ἰσολογισμὸς χρήσεως 1937 καὶ λογοδοσία Διοικητικοῦ Συμβουλίου. — Ἔκθεσις Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου. — Ἀπαλλαγὴ εὐθυνῶν τῶν δύο Συμβουλίων. — Ἐκλογὴ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἀπριλίου 1938

Ὁ Πρόεδρος
ΑΠ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Ὁ Ἐντεταλμ. Σύμβουλος
Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἐκτίθεται εἰς μυστικὴν καθαρὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ κατασκευὴ ἐπίπλων ἑστιατορίου σμηνιτῶν ἀεροπορικῶν βάσεων Λαρίσης καὶ Σέδες.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μέρλιν ἀριθ. 11 Παραρτήματι τοῦ ὑπουργείου Ἀεροπορίας, Διεύθυνσις Δημ. Ἔργων, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς τὴν 14ην Μαΐου, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10.30 π. μ.

Δεκτοὶ γίνονται μόνον ἐπιπλοποιοὶ ἰδιοκτῆται ἐργοστασίου βιομηχανίας ἐπίπλων ἢ ἐπιπλοποιοὶ συμβληθέντες διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως μετὰ ἰδιοκτήτου τοιούτου ἐργοστασίου, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἐργασίας. Ἀπαιτηθησομένη ἐγγύησις δρχ. δέκα ἓξ χιλιάδες (16.000) εἰς μετρητὰ κατατεθησομένη εἰς τι τῶν Δημοσίων Ταμείων ἢ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Κατὰ τὴν δημοπρασίαν θέλουσι προσαγάγει οἱ μειοδόται καὶ τὰ ἑξῆς:

1) Ὑπεύθυνον δήλωσιν ὅτι εἶνε ἰδιοκτῆται ἐργοστασίου βιομηχανίας ἐπίπλων ἢ ἀντίγραφον τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως, δι' ἧς συμβάλλονται μετὰ ἰδιοκτήτου τοιούτου ἐργοστασίου.

2) Τὰ κατεχόμενα τυχὸν παρ' αὐτῶν πιστοποιητικὰ ἐργασιῶν ἐπιπλώσεως μετὰ σαφοῦς δηλώσεως τοῦ χρόνου ἐκτελέσεως καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

3) Πιστοποιητικὸν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς ἢ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῆς χρονολογίας ἐγγραφῆς τοῦ συναγωνιζομένου ὡς ἐπιπλοποιοῦ ἐν τῷ μητρώῳ ἐπωνύμων.

4) Δείγματα ξυλείας, κλείθρων, χειρολαβῶν κλπ., τῶν χρησιμοποιηθησομένων ὑπὸ τοῦ συναγωνιζομένου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας.

Ἅπαντα τὰ σχετικὰ εὑρίσκονται παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημ. Ἔργων ὑπουργείου Ἀεροπορίας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βουλομένων νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ὥραν 12.30—13.30.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20ῇ Ἀπριλίου 1938.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τὴν 9ην τοῦ μηνὸς Μαΐου 1938, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Ἱπποκρατείῳ Νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν (Λεωφόρος Βασιλίσσης Σοφίας 114) δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν εἰδῶν Ἀρτοπωλείου καὶ Γαλακτοπωλείου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Νοσοκομείου διὰ τὸ μέχρι 31ης Μαρτίου 1939 χρονικὸν διάστημα, ὑπὸ ὅρους καὶ συμφωνίας, ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ἱδρύματος κατὰ τὰς ὥρας πληροφοριῶν αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, 21 Ἀπριλίου 1938.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Νοσοκομείου)

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΕΙ: Ἐμπορικὸν καὶ Φορολογικὸν δίκαιον—Πολιτικὴν Οἰκονομίαν—Δημοσιονομίαν—Ἐμπορικὴν Δικονομίαν—Οἰκονομικὴν Γεωγραφίαν—Ἐμπορευματολογίαν—Τραπεζικὰς ἐργασίας—Ἐμπορικὴν ἀριθμητικὴν—Λογιστικήν: (Ἐμπορικὴν—Τραπεζιτικὴν—Ναυτιλιακὴν—Ἀσφαλιστικὴν—Ξενοδοχιακὴν—Οἰκιακὴν—Παραγγελιοδοχικὴν—Γεωργικὴν καὶ Σιδηροδρομικήν)—Ὑποδείγματα χρησιμοποιουμένων ἐγγράφων—Σύγχρονα στατιστικὰ στοιχεῖα—Οἰκονομικοὺς χάρτας ὅλων τῶν κρατῶν τῆς γῆς—Πλῆθος ἐνδιαφερόντων σχεδίων, πινάκων καὶ εἰκόνων.

Ἡ «Ἐμπορικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια» εἶναι συγχρόνως καὶ Ἑλληνογαλλικὸν ἐμπορο-οικονομικὸν λεξικόν.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ: Οἱ πλέον διακεκριμένοι εἰδικοὶ ἐπιστήμονες καὶ ἀνεγνωρισμένοι συγγραφεῖς οἵτινες παρουσιάζουν τὰ ἄρθρα τῆς «Ἐμπορικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας» μὲ πρωτότυπον μορφήν, τονίζοντες κυρίως τὰ σημεῖα ἅτινα ἐνδιαφέρουν περισσότερον τὰ ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ δρῶντα πρόσωπα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ: Οἱ καθηγηταὶ κ.κ. ΔΗΜ. ΚΑΜΒΥΣΙΔΗΣ καὶ ΝΙΚ. ΑΛΙΚΑΚΟΣ.

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

θὰ ἀποτελῆται ἐκ τριῶν τόμων μεγάλου σχήματος βιβλιοδετημένων διὰ δέρματος.

Ἡ τιμὴ ἑκάστου τόμου ὡρίσθη εἰς δρχ. 300.

Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἀποκτήσωσιν τοὺς δύο ἐκδοθέντας καὶ κυκλοφορήσαντας ἤδη τόμους καὶ τὸν ἐκτυπούμενον τρίτον βιβλιοδετημένους, παρέχονται εὐκολίαι πληρωμῆς ὡς κάτωθι:

Ἅμα τῇ δηλώσει ἐγγραφῆς καταβάλλονται δρχ. 100, τοῦ ὑπολοίπου ἐξοφλουμένου διὰ 16 πεντηκονταδράχμων μηνιαίων δόσεων.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπιβαρύνονται μὲ δρχ. 25 κατὰ τόμον δι' ἔξοδα συσκευασίας καὶ ἀποστολῆς.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ
Πρὸς τὸν Ἐκδοτικὸν Οἶκον
ΑΛ. & Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10 - ΑΘΗΝΑΣ

Ἔλαβον γνῶσιν τῶν ὅρων ἀποκτήσεως τῆς «Ἐμπορικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας» (βιβλιοδετημένης διὰ δέρματος ἐκ τριῶν τόμων) καὶ πρὸς τούτοις ἐμβάζω ἡμῖν (διὰ ταχυδρ. ἢ τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς)

δρχ...
ὡς πρώτην δόσιν καὶ παρακαλῶ ὅπως μὲ ἐγγράψητε συνδρομητήν.
Ὀνοματεπώνυμον.............................
Ἐπάγγελμα..................................
Διεύθυνσις.................................
Πόλις.................. τῇ 1938

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΑΛ. & Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 21.122

ΑΛΜΑ

ΠΑΣΧΑ
ΜΗΝΥΤΩΡ
μὲ παγωτά ΕΒΓΑ
ΔΡΑΧΜΩΝ 6.
ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.
ΕΒΓΑ
ΠΑΓΩΤΑ
ΔΡ. 14
ΔΡ. 25
ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.
Παγωτά
Παρασκευασμένα μὲ τὸ Παστεριωμένον Γάλα
ΕΒΓΑ

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 24)4)38. Ὥρα Ἀθηνῶν.

6.15 μ.μ. ΙΤΑΛΙΑ. Συναυλία μὲ σολίστ τὸν κ. Χοῦμπερμαν. Συνθέσεις Μότσαρτ, Ντεσπόρτ, Μέντελσον. 7.25 μ.μ. ΒΕΡΟΜΥΝΣΤΕΡ. Σονάτες γιὰ βιολοντσέλλο τοῦ Μποκερίνι. 9 μ.μ. ΒΙΕΝΝΗ. Συμφωνικὴ συναυλία. Ἀποσπάσματα ἀπὸ γνωστὲς γερμανικὲς καὶ ἰταλικὲς ὄπερες. 11 μ. μ. ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ συνθέσεις κλασσικῆς καὶ νεωτέρας μουσικῆς.

* * *

Εἰδήσεις μεταδίδουν:
Γαλλιστί: Οἱ σταθμοὶ Παρί—Π. Τ. Τ. 8 καὶ 11.30 μ.μ., Παρί—Ραντιὸ 10.45 μ.μ. Στρασβοῦργον 8.45 καὶ 11.30 μ.μ. Ἀγγλιστί: Ὁ Ἀγγλικὸς Ἐθνικὸς Σταθμὸς καὶ τὸ Λονδῖνον τὴν 9.45 μ.μ. Γερμανιστί: Ὅλοι οἱ γερμανικοὶ σταθμοὶ 8 καὶ 11 μ.μ.

* * *

ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ (κ.χ. 1500, μ. 200). 6.20 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. 7.30 μ.μ. Τραγούδια. 7.55 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ χορῳδία.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904, μ. 332). 6 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8.10 μ.μ. Ράγκερ: Ρωμάντσα ἐκ τοῦ ἔργου ἀριθ. 6. Λίστ: Φαντασία καὶ φοῦγκα. 9 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 11.30 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὸν γερμανικὸν πομπόν.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224, μ. 1339). 5.05 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. Σκαρλάττι: Πρέστο εἰς ρὲ ἐλ. Ἀλλέγρο εἰς ρὲ μείζ. Μπετόβεν: Σονάτα εἰς λὰ μείζ. ἀριθ. 2. 6 μ. μ. Ποικίλη μουσικὴ 8.40 μ.μ. Δίσκοι. 10.15 μ.μ. Ποικίλη μετάδοσις. 11 μ.μ. Συνθέσεις Βάγνερ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (κχ. 686, μ. 437). 5.45 μ.μ. Λαϊκὴ μουσική. 6.45 μ.μ. Τραγούδια. 7.15 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Ποικίλη βραδυά. 11.20 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 357). 5 μ. μ. Κλέμους Γιοκόζα: Εἰσαγωγή. Σοῦμπερτ: Ἰμπρομπτοῦ. Μασκάνυι: Χορὸς ἐξωτικός. Νικολάι: Μελῳδίες ἀπὸ τὶς «Εὔθυμες γυναῖκες τοῦ Οὐίνδσωρ». 6 μ.μ. Ἀπογευματινὸ κοντσέρτο (Ἀμβοῦργον). 8.25 μ.μ. Συναυλία. 9 μ.μ. Ἀπὸ κοντσέρτα καὶ ὄπερες. 11.30 μ.μ. Μουσικὴ καὶ χορός.

ΒΕΡΟΜΥΝΣΤΕΡ (κχ. 556, μ. 540). 6.45 μ.μ. Τρίο. 7.25 μ.μ. Σονάτες τοῦ Μποκερίνι διὰ βιολοντσέλλο. 7.05 μ.μ. Ἐλβετικὰ στρατιωτικὰ ἐμβατήρια. 9.05 μ. μ. Τραγούδια. 9.20 μ.μ. Γαλλικὴ μουσική. 10.30 μ.μ. Μουσικὴ βιολιοῦ. 11.05 μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592, μ. 507). 7 μ. μ. Συναυλία ἀπὸ τὸν γερμανικὸν πομπόν. 9 μ.μ. Χάϊντελ: Εἰσαγωγὴ καὶ Λάργκο ἀπὸ τὸν «Ξέρξην». Μότσαρτ: Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τοὺς «Γάμους τοῦ Φιγκαρώ». Ἀποσπάσματα «Δὸν Ζουάν». Ροσσίνι: Μουσικὴ μπαλλέτου ἀπὸ τὸν «Γουλιέλμον Τέλλον». Καβοτίνα ἀπὸ «Στάμπατ Μάτερ». Σοῦμπερτ: Μουσικὴ μπαλλέτου ἀπὸ «Ροζαμούντε». Ράφ Ταραντέλλα ἀπὸ «Ἰταλικὴν σουΐτα». Τσαϊκόφσκυ: Ἄριες, βάλς καὶ Πολωναὶζ ἀπὸ τὸν «Εὐγένιον Ὀνέγγιν» κ. ἄ. 11.30 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 646 μ. 550). 5 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ κιθάρας. 8 μ. μ. Τραγούδια. 11 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. Μποκερίνι: Μενουέττο. Λάννερ: Αὐλικὸς χορός. Σζαμπάντος: Παλαιοὶ οὑγγρικοὶ χοροί. Σαὶν Σάνς: Γκοβότ. 12.20 π. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (κχ. 620, μ. 484). 5 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδια 6.05 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 6.20 μ.μ. Μουσικὴ βιολιοῦ. 8.15 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας βιολιοῦ καὶ τραγούδια. Σ. Στράους: Εἰσαγωγή: «Ἡ Νυκτερίδα». Σαὶν Σάνς: Χαβανέζα. Λεονκαβάλλο: Πρόλογος ἀπὸ «Μπογιάτσο». Μπιζέ: Ἄρια ἀπὸ τοὺς «Ἁλιεῖς μαργαριτῶν». Πιερνέ: Μουσικὴ μπαλλέτου. Μασσενέ: Ἄριες ἀπὸ «Ἡρωδιάς». Ντελίμπες: Ἄριες ἀπὸ «Λακμέ». 10.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 11.10 Ποικίλη μουσική.

ΛΕΙΨΙΑ (κχ. 785 μ. 382). 6 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8.10 μ.μ. Ροσσίνι: Εἰσαγωγὴ «Ταξίδι στὸ Ρέμς». Χόφφερ: Παλαιὰ γερμανικὴ σουΐτα δι' ὀρχήστραν κ. ἄ. 10 μ.μ. Μουσικὴ καὶ τραγούδια. 11.30 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὸν γερμανικὸν πομπόν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 877, μ. 342). 6 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 7 μ.μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 7.15 μ.μ. Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. Βάγκνερ: Εἰδύλλιον Σίγκφριντ. Ντὲ Φράϊτος: Ποίημα. Ντεμπυσσύ-Ραβέλ: Σαραμπάντε καὶ χορός. Ρ. Στράους: Βάλς. 10.50 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ τραγούδια.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 6.15 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ βιολὶ ἀπὸ τὸ θέατρον Ἀδριανοῦ. Σολὶστ Μπρούνισλαβ Χοῦμπερμαν. Μότσαρτ: Κοντσέρτο βιολιοῦ εἰς λὰ μείζ. Μέντελσον: Κοντσέρτο βιολιοῦ εἰς μὶ ἐλ. 8.45 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 10 μ.μ. Βαριετέ. 10.50 μ.μ. Ἱσπανικὰ τραγούδια. 11.20 μ.μ. Χορῳδία 12.15 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΜΙΛΑΝΟ (κχ. 536, μ. 560). 6.30 μ.μ. Μουσικὴ τσίτερ. 9.30 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ σολίστ. Χερουμπίνι: Εἰσαγωγὴ «Ἀλῆ Μπαμπά». Βερατσίνι-Μολινάρι: Λάργκο διὰ βιολοντσέλλο, ἔγχορδα καὶ ἁρμόνιο. Ντβόρζακ: Κοντσέρτο βιολοντσέλλου εἰς σὶ ἐλ. Τσαϊκόφσκυ: Ἀπὸ «Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα» (φαντασία καὶ εἰσαγωγή). 12.15 π.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΜΠΑΡΙ (κχ. 1059, μ. 283). Εἰς τὰς 8.53 μ.μ. Μετάδοσις διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΜΟΝΑΧΟΝ (κχ. 740, μ. 405). 5 μ. μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 7.30 μ.μ. Μουσικὴ καὶ τραγούδια. 9 μ.μ. Ποικίλη μετάδοσις. 11.30 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὸν γερμανικὸν πομπόν.

ΠΑΡΙ Π. Τ. Τ. (κχ. 695, μ. 431). 7.30 μ.μ. Τζάζ. 11.45 μ.μ. Δίσκοι. 12 μεσονύκτιον μουσικὴ χοροῦ.

ΠΑΡΙ — ΡΑΝΤΙΟ (κχ. 182, μ. 1648). 6 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 8.30 μ.μ. Τραγούδια. 9.15 μ.μ. Τραγούδια. 9.30 μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική, χορῳδία καὶ σολίστ. 12 μεσονύκτιον μουσικὴ χοροῦ.

ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 6.10 μ. μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 8.10 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Τραγούδια. 10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ μουσικὴ πιάνου. Μονιοῦσκο: Εἰσαγωγή. Σοπέν: Πολωναίζ. Ρίμσκυ-Κορσακὼφ: Ἱσπανικὸ καπρίτσιο. 11.25 μ.μ. Δίσκοι.

ΣΤΟΥΤΤΓΑΡΔΗ (κχ. 574, μ. 523). 5 μ.μ. Ρίτσαρτς: Μικρὰ μουσικὴ μπαλλέτου κ. ἄ. 7 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9 μ.μ. Μουσικὴ καὶ τραγούδια. 11.30 μ.μ. Μουσικὴ καὶ χορός. 1 π.μ. Συναυλία (Φρανκφούρτη).

ΦΡΑΝΚΦΟΥΡΤΗ (κχ. 1195, μ. 251). 6 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9 μ.μ. Μότσαρτ: Εἰσαγωγή. Σοῦμπερτ: Εἰσαγωγὴ «Φιεραμπρὸς» Μπράμς: Εἰσαγωγὴ «Ὁ διευθυντὴς τοῦ θεάτρου». Σοῦμαν: Κοντσέρτο διὰ πιάνο καὶ ὀρχήστραν εἰς λὰ ἐλ. ἔργον 54.

ΔΕΥΤΕΡΑ 25)4)38

5.30 μ.μ. Ἀγγλικὸς [illegible] Σονάτα εἰς τὸ ἐλ. [illegible] πρελούδια τοῦ Ραχμάνινωφ. 9 μ.μ. Βερολῖνον [illegible] τοῦ Βάγκνερ. 10 μ.μ. Βαρσοβία [illegible] Πουτσίνι κατὰ μετάδοσιν [illegible] τοῦ Μιλάνου. 10.20 μ.μ. Μόναχον [illegible] εἰς σὶ ὕφ. ἐλ. τοῦ [illegible] 1 π.μ. Στουττγάρδη [illegible] θέσεις Μποκερίνι [illegible] καὶ κουαρτέττο ἐγχόρδων [illegible] φωνία εἰς μὶ ὕφ. [illegible] (Λίντερ), Ρουσσέλ κ. ἄ.

* * *

Εἰδήσεις μεταδίδουν: Ἑλληνιστί: Τὸ Βελιγράδιον [illegible] Γαλλιστί: Οἱ σταθμοὶ [illegible] τὴν 8 μ.μ. Παρὶ-Ραντιὸ [illegible] Στρασβοῦργον τὴν 8 καὶ [illegible] ζῆς τὴν 11 μ.μ. Ἀγγλιστί: Ὁ Ἀγγλικὸς [illegible] θμὸς τὴν 7 καὶ 10 [illegible] τὴν 8 καὶ 11.15 [illegible] Γερμανιστί: Ὅλοι οἱ [illegible] θμοὶ τὴν 8 καὶ 11 μ.μ.

* * *

ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΟΣ (κχ. 1500, μ. 200) 5.30 [illegible] ντια τοῦ Μπετόβεν [illegible] τοῦ Ραχμάνινωφ [illegible] μουσική. 7.20 μ.μ. Τραγούδια [illegible] κίλη ὥρα. 8.50 μ.μ. [illegible] σική 10.35 μ.μ. Μουσικὴ [illegible] μ.μ. Μουσικὴ δωματίου [illegible] μουσικὴ χοροῦ.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904 [illegible]) 5 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὸν [illegible] πόν. 8.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ [illegible] τγάρδη) 10.15 μ.μ. Ποικίλη [illegible] 30 μ.μ. Μουσικὴ καὶ χορός.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224 [illegible]) 5.15 μ.μ. Μπρεντανάντερ [illegible] θέσεις. Λίντεμαν: Ποτπουρί [illegible] Σοῦμπερτ-Μπερτέ: [illegible] κοριτσιῶν». 6.15 μ.μ. [illegible] λου. 7.10 μ.μ. Δίσκοι. 9 [illegible] τοῦ χοροῦ 10 μ.μ. «Τόσκα» [illegible] Πουτσίνι ἀπὸ τὴν Σκάλα [illegible]

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (κχ. 686 [illegible]) 6.05 μ.μ. Τραγούδια [illegible] τραγούδια. 7 μ.μ. Δίσκοι [illegible] σικὴ βιολοντσέλλου. 9 [illegible] γούδια. 10.15 μ.μ. Χορῳδία [illegible] Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841 [illegible]) 6 μ.μ. Σμετάνα: Σκηναὶ [illegible] τόκ: Εἰκόνες ἀπὸ τὴν [illegible] μπριέ: Ἱσπανικὴ ραψῳδία [illegible] μος μουσική. 9 μ.μ. [illegible] τοῦ Ρ. Βάγκνερ. 12.30 π.μ. [illegible] χορός.

ΒΕΡΟΜΥΝΣΤΕΡ (κχ. 556 [illegible]) 5.30 μ.μ. Δίσκοι. 6 μ.μ. [illegible] κή. 8.10 μ.μ. Τραγούδια [illegible] δήσεις ἀπὸ τὴν Ζυρίχην.

ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592 [illegible]) Ἀπογευματινὸ κοντσέρτο [illegible] νικὸ πομπό. 9 μ.μ. Συναυλία [illegible] εὐθύνσει Μάξ Σέγχερ. Εἰσ[illegible] ώνιο βάλς. Ποτπουρρὶ ἀπὸ [illegible] δίες. 10 μ.μ. Ρεσπίγκι [illegible] «Μπελφαγγόρ». Γκρὴκ: [illegible] ἐρ Γκύντ». Μπερλιόζ: [illegible] «Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα» [illegible] σαγωγὴ «Αἱ εὔθυμοι γυναῖκες [illegible] σωρ» Μουσόργσκυ: «Μία νύκτα [illegible] γυμνὸ βουνό» συμφωνικὸν [illegible]

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546 [illegible]) 6 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου. [illegible] σουΐτα. Σοπέν: Ἰμπρόμπτου [illegible] μείζ. Ντονάνυι: Ραψῳδία [illegible] Μπαρτόκ: Ροντὸ εἰς ντὸ μείζ. [illegible] 7 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας [illegible] Σουΐτα καρναβαλιοῦ. Κερέ[illegible] ρὶ Σοῦμπερτ: Μουσικὴ στιγμή [illegible] Δίσκοι. 9.15 μ.μ. Συμφωνικὴ [illegible] Μότσαρτ: Συμφωνία εἰς σολ [illegible] μουσικὴ νυκτός. Μπετόβεν: [illegible] ρίθ. 3. («Ἡρωϊκή»). 11.15 μ.μ. [illegible] Τσιγγάνων. 12.05 π.μ. Μουσικὴ [illegible]

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 823 [illegible]) 6 μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσικὴ [illegible] Ἐλαφρὰ μουσική. 8 μ.μ. Χορῳδία [illegible] μ.μ. Δίσκοι. 9.15 μ.μ. «Βοκκάκιος» [illegible] ρέττα τοῦ Σουπέ.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (κχ. 620 [illegible]) 6 μ.μ. Δίσκοι. 6.20 μ.μ. Μουσικὴ [illegible] τίου 6.35 μ.μ. Ἄριες. 6.45 μ.μ. [illegible] δωματίου. 7.15 μ.μ. Δίσκοι. 7.45 [illegible] Μουσικὴ πιάνου τοῦ Μὰξ-Ντιββά [illegible] μ.μ. Δίσκοι. 9.30 μ.μ. Γαλλοβελγικὴ [illegible] διοφωνικὴ μετάδοσις.

ΛΕΙΨΙΑ (κχ. 785 μ. 382). [illegible] Ἀπογευματινὸ κοντσέρτο ἀπὸ τὸν [illegible] νικὸν πομπόν. 7.20 μ.μ. Μουσικὴ [illegible] Σοῦμπερτ: Ἰμπρόμπτου εἰς φὰ ἐλ. [illegible] 142. Λίστ: Γονδολιέρα. Ντεμπυσσύ [illegible] εὐτυχισμένη νῆσος. 8.10 μ.μ. Ἐπὶ τῇ [illegible] ἐπετείῳ τῆς γεννήσεως τοῦ ποιητοῦ [illegible] χεντόρφ. 9.05 μ.μ. Σοῦμαν: Πρώτη [illegible] σις ἀπὸ τὴν συμφωνίαν εἰς σὶ μείζ. [illegible] 1. (ἐαρινὴ συμφωνία). Χάϊντν: [illegible] ἀπὸ «Αἱ ὧραι τοῦ ἔτους». Μπετόβεν: [illegible] σματα ἀπὸ «Φιντέλιο». Τσαϊκόφσκυ: [illegible] καὶ βαριασιὸν διὰ μεγάλην ὀρχήστραν [illegible] Μασκάνι: Ἄσματα ἀπὸ «Καβαλερία [illegible] Ρουστικάνα». Βέμπερ: Ἀποσπάσματα [illegible] «Ὀμπερον». Βάγκνερ: Χορῳδία ἀπὸ [illegible] Ἱπτάμενος Ὀλλανδὸς» καὶ ἀπόσπασμα [illegible] «Σίγκφριντ».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 877, μ. [illegible]) 5 μ.μ. Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. 5.30 [illegible] Ποικίλη ὥρα. 7 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ [illegible] 15 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία ἀπὸ τὸ [illegible] ἦνς Χώλ. Μπράμς: Εἰσαγωγή. Μπετόβεν: [illegible] Κοντσέρτο πιάνου ἀριθ. 4 εἰς σολ [illegible] 10.05 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 11.40 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΛΥΩΝ (κχ. 648, μ. 463). [illegible] Ἐλαφρὰ μουσική. 9.15 μ.μ. Ποικίλη [illegible] 9.30 μ.μ. «Ἡ ὡραία Ἑλένη» ὀπερέττα τοῦ Ὄφφεμπαχ.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 6.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8.40 μ.μ. [illegible] σκοι. 11.20 μ.μ. Μουσικὴ βιολιοῦ καὶ [illegible] νου. 12.15 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΜΙΛΑΝΟΝ (κχ. 536, μ. 560). 6.15 [illegible] Μουσικὴ πιάνου. 9.30 μ.μ. Μουσικὴ [illegible] χόρδων. 11.10 μ.μ. Χορῳδία καὶ μουσικὴ [illegible] χοροῦ.

ΜΠΑΡΙ (κχ. 1059, μ. 283). Εἰς τὰς 8.53 μ.μ. μετάδοσις διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΜΟΝΑΧΟΝ (κχ. 740, μ. 405). 5 μ.μ. Νταλαπίκολλα: Ὕμνοι. Ζέκι: [illegible] εἰς φὰ μείζ. 6.10 μ.μ. Σαΐφερ: [illegible] νάτα. Ντὲ Μικέλι: Σερενάτα. [illegible] Δύο σπουδαί. Σκέρτσο εἰς μὶ δίεσις [illegible] ντι: Φαντασία ἀπὸ «Τραβιάτα». [illegible] Εἰσαγωγή. «Ἡ βωβὴ τοῦ Πορτίτσι» [illegible] 20 μ.μ. Τσαϊκόφσκυ: Μουσικὴ πιάνου [illegible] σὶ ἐλ.

ΠΑΡΙ — Π. Τ. Τ. (κχ. 695, μ. 431). 5 μ.μ. Μουσικὴ ἁρμονίου. 5.45 μ.μ. Τραγούδια. 6.15 μ.μ. Δίσκοι. 7.30 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου καὶ τραγούδια τοῦ [illegible] μπρεχτ. 9 μ.μ. Μετάδοσις ἀπὸ τὴν [illegible] τικὴν ὄπερα.

ΠΑΡΙ ΡΑΝΤΙΟ (κχ. 182, μ. 1648). 5.15 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου. 6 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9.15 μ.μ. Τραγούδια. [illegible] μ.μ. Γαλλοβελγικὴ μουσική.

ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). [illegible] Μουσικὴ δωματίου 6.40 μ.μ. Δίσκοι. [illegible] 15 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. [illegible] Συναυλία ὀρχήστρας. 10.05 μ.μ. [illegible] κὴ μουσική. Μπέλλα: Ρομ. [illegible] Κοντσέρτο.

ΣΤΟΥΤΤΓΑΡΔΗ (κχ. 574, μ. 523). 5 μ.μ. Ἀπογευματινὸ κοντσέρτο ἀπὸ τὸν γερμανικὸν πομπόν. 8.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9.15 μ.μ. Ποικίλη μουσική. [illegible] 30 μ.μ. Εὔθυμος μουσική. 1 π.μ. [illegible] ρίνι: Κουϊντέττο διὰ κιθάρας καὶ [illegible] τέττο ἐγχόρδων. Μότσαρτ: Συμφωνία [illegible] μὶ ὕφ. μείζ. Σοῦμαν: Εἰσαγωγὴ «Γενο[illegible] βέφα». Φράνκ: Σονάτα διὰ βιολὶ καὶ [illegible] ἄνο κ. ἄ.

ΦΡΑΝΚΦΟΥΡΤΗ (κχ. 1195, μ. 251). 5 μ.μ. Σουπέ: Εἰσαγωγὴ «Βοκκάκιος». Στράους: Ποτπουρρὶ ἀπὸ «Νυχτερίδα» Γκουνώ: Βάλς ἀπὸ «Φάουστ». Λέχαρ: Εἰσαγωγὴ «Ἔρωτες Τσιγγάνων» κ. ἄ. [illegible] μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΧΙΛΒΕΡΣΟΥΜ. (κχ. 160, μ. 1875). 9.55 μ.μ. Μουσικὴ πνευστῶν ὀργάνων. [illegible] κολούθως: δίσκοι. Βέμπερ: Εἰσαγωγὴ «Πρεστιόζα». Μάγεμπεργκ: Ἐμβατήριο. Ροὺχ: Ἐλβετικὸ ἐμβατήριο κ. ἄ. 12 μεσονύκτιον μουσικὴ δωματίου.

ΤΟ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς διαγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας δι' ἐγγράφων καὶ ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ προμήθεια τῶν κάτωθι εἰδῶν.

500 μετρητῶν ὕδατος.
200 τεμαχίων χυτοσιδηρῶν φρεατίων.
10 τεμαχίων ἀεριστήρων.

Ὁ Διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 25ην Μαΐου 1938 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐν Κερκύρᾳ καὶ ἐνώπιον τῆς Διοικούσης τὸ Ὑδραγωγεῖον Κερκύρας Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ὅροι τῆς διακηρύξεως εὑρίσκονται κατατεθειμένοι εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ Γραφεῖον τοῦ Ὑδραγωγείου καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 19ῃ Ἀπριλίου 1938.

Ὁ νομάρχης, ὡς πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς Ὑδραγωγείου καὶ ἁ. α. ὁ διευθυντὴς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ φιλολογίας πεπειραμένη καὶ μὲ ἀρίστας συστάσεις ἀναλαμβάνει μαθήματα κατ' οἶκον. Γράψατε Σ. Μ. «Πρωΐα».

ΚΑΤ/ΣΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
Κομπινεζόν
Κυλλότες
Υποδήματα
Πασούμια
Κορσέδες
Σουτιέν
Κομβία
Εκλαίρ
Δ. ΚΟΡΑΚΗΣ
Κάλτσες
Τσάντες
Γάντια
Καπέλλα
Γιαμαδάκια
Δαντέλλες
Μανδ. Μουσσελίν
Εὐαγγελιστρίας 16.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΔΩΜΑΤΙΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ — Κλῖναι Α', Β', Γ' θέσεως Σόλωνος 78 — ΤΗΛΕΦ.: 23-485

Τὸ ἐπιβλητικώτερο καὶ μεγαλοπρεπέστερο θέαμα ποὺ παρουσίασε μέχρι σήμερα ἡ ὀθόνη

ΤΟ ΕΓΧΡΩΜΟ ΘΑΥΜΑ

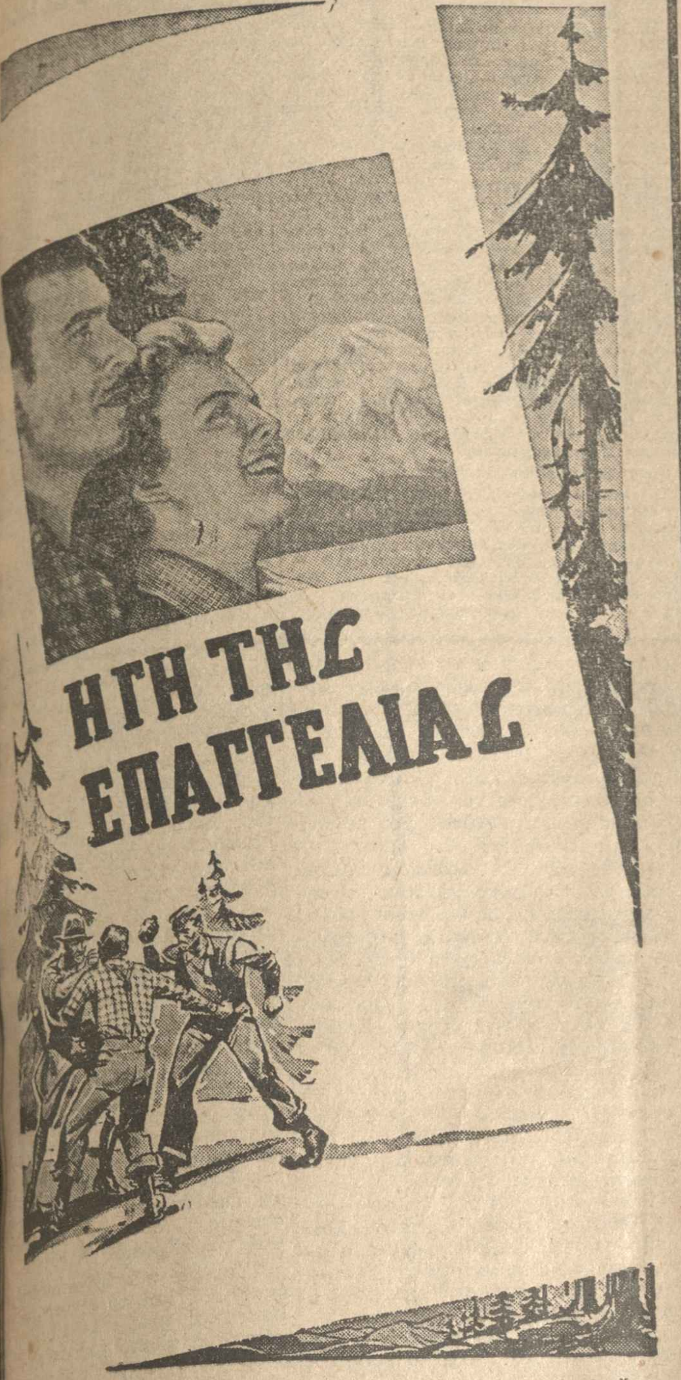

Μία συνταρακτικὴ καὶ ἀγωνιώδης περιπέτεια μέσα στὸ ἄγριο μεγαλεῖο τῶν παρθένων δασῶν τοῦ ΚΑΝΑΔΑ

Ἕνα πρωτότυπο ἐρωτικὸ ρομάντσο ποὺ γεννήθηκε καὶ γιγαντώθηκε μέσα ἀπὸ τὸ πειὸ φοβερὸ ΜΙΣΟΣ

Σκηνοθεσία:
τοῦ σκηνοθέτου τοῦ Πρίγκηπος καὶ Πτωχοῦ
ΓΟΥΪΛΙΑΜ ΚΕΪΛΥ

Πρωταγωνιστοῦν:
ΖΩΡΖ ΜΠΕΒΕΡΛΥ
ΜΠΡΕΝΤ ΡΟΜΠΕΡΤΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς

ΟΡΦΕΥΣ

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 158ον τεῦχος τοῦ οἰκογενειακοῦ περιοδικοῦ

"ΔΙΑΒΑΣΕ ΜΕ"

μὲ τὸ ἐξαιρετικὸ μυθιστόρημα:
ΦΛ. ΜΠΑΡΚΛΕΫ
Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΕΡΧΕΤΑΙ...
καὶ ἄλλην ἐκλεκτὴν αὐτοτελῆ ὕλην.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία Δρχ. 310 ἑξάμ. 155
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία Σελλ. 38 ἑξάμ. 20
ΕΚΔΟΤΑΙ: ΑΛ. & Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Λυκούργου 10. Ἀθῆναι
«ΑΛΜΑ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τῆς ἐν Βαυαρίᾳ Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Συνδικάτου τῶν Ἡνωμένων Ἐργοστασίων
PH. ROSENTHAL & Co, A. G.

Rosenthal

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐσχάτως οἶκοι τινὲς ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰδικῶς ἐν Ἀθήναις προσπαθοῦν νὰ εἰσάγουν καὶ νὰ προσφέρουν εἰς τὴν κατανάλωσιν δι' ἀντικανονικοῦ τρόπου ἢ δι' ἐμμέσου ὁδοῦ ΠΡΟΪΟΝΤΑ τῶν ἡμετέρων Ἐργοστασίων. Δηλοῦμεν ρητῶς ὅτι ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων μας ἐν Ἀθήναις, ἔχουν μόνον τὰ δύο ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ, τὰ ὁποῖα εἶνε ἐξουσιοδοτημένα παρὰ τοῦ Γενικοῦ ἐν Ἑλλάδι Ἀντιπροσώπου μας κ. Ἀγγ. Ἀγγ. Καντόρου.

α') ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΑΓ. ΚΑΝΤΟΡΟΣ — ROSENTHAL» ὁδὸς Σταδίου 36 καὶ

β') «ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΟΡΣΕΛΛΑΝΗΣ ROSENTHAL» ὁδὸς Σταδίου 37.

Διὰ τὰ ἤδη προσφερόμενα προϊόντα εἰς τὴν κατανάλωσιν τὰ εἰσαχθέντα διὰ τῆς ἀνωμάλου ταύτης ὁδοῦ καὶ τὰ πωλούμενα παρὰ Καταστημάτων μὴ ἐξουσιοδοτημένων παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου μας, οὐδεμίαν ἀναλαμβάνομεν εὐθύνην, οὐδὲ ἐγγυώμεθα διὰ τὴν ποιότητα τῆς ὕλης καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν διακόσμησιν ἢ ἀντοχὴν τῶν ἀποτυπωμένων σχεδίων καθ' ὅσον ταῦτα ἔχουν ἐκτελεσθῆ παρὰ ἐργοστασίων ξένων πρὸς τὰ Ἐργοστάσια τοῦ ἡμετέρου Συνδικάτου.

(ΕΚ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ)
«ΔΙΤΣ»

Τὸ μέγα πρόβλημα τῶν αἰώνων

Γυναῖκες, ἔρως καὶ γάμος

Αἱ γνῶμαι τεσσάρων προσωπικοτήτων

Ὁ Μπέρναρ Σῶ εὑρίσκει τὰς γυναῖκας πολὺ ἰσχυράς

—Αἱ γυναῖκες εἶνε τὸ ἰσχυρότερον φῦλον καὶ τὸ ἐπίστευα πάντοτε αὐτό. Δὲν ἔχουν ὅμως, ἰδέαν τῆς δυνάμεώς των. Δι' αὐτὸ ὑποστηρίζω ὅτι κάθε γυναῖκα πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα παιδί, ἀκόμη καὶ ἂν τῆς τὸ πάρουν μόλις γεννηθῇ, μόνον καὶ μόνον διὰ ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν ἑαυτόν της τί δύναται νὰ κάμῃ. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν θὰ αἰσθάνεται τὸν ἑαυτόν της ἀδύνατον καὶ μικρόν. Ἡ μητρότης εἶνε τὸ μεγαλύτερον ἀγαθὸν διὰ μίαν γυναῖκα.

—Αὐτὴ εἶνε προειδοποίησις πρὸς τὰς ἀνισχύρους γυναῖκας τῆς ἐποχῆς μας; ἠρώτησα τὸν Μπέρναρντ Σῶ, τὸν περιφημότερον δραματογράφον τῆς ἐποχῆς μας.

—Ναί μοῦ ἀπήντησε μὲ σταθερότητα, κινῶν τὴν μακρὰν λευκὴν γενειάδα του. Ἡ μητρότης δύναται νὰ εἶνε τοὐλάχιστον ἕνα προσωρινὸν ἐπάγγελμα. Τὰ περισσότερα παιδιὰ πηγαίνουν τώρα εἰς τὸ σχολεῖον ἀπὸ ἡλικίας ἑπτὰ ἐτῶν καὶ σχεδὸν δὲν μένουν πλέον καθόλου εἰς τὸ σπίτι, ἑπομένως ἡ μητρικὴ μέριμνα δὲν εἶνε πλέον ἐπάγγελμα ἀποκλειστικόν.

«Ἐνθυμοῦμαι, προσέθεσεν, ὅτι συνεζήτησα τὸ θέμα αὐτὸ μὲ ἕνα μεγάλον φίλον, τὸν δημοσιογράφον Σάμουελ Μπάτλερ. Ἠρώτησα τὸν Μπάτλερ: «Ποῖος εἶνε ὁ καταλληλότερος διὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα τῶν παιδιῶν;». «Οἱοσδήποτε ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς γονεῖς των, ἀπήντησεν ὁ Μπάτλερ.

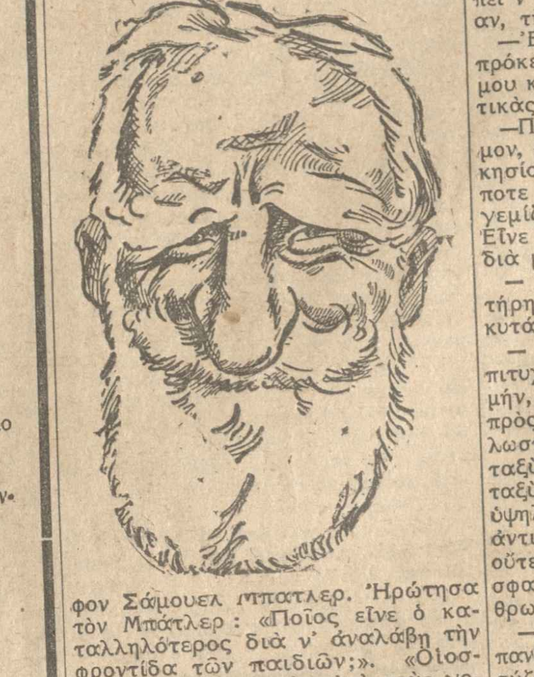

—Διότι οἱ γονεῖς δὲν εἶνε ἐπαρκῶς ἀμερόληπτοι; ἠρώτησα τὸν Σῶ.

—Ναί, μοῦ ἀπήντησε. Παραχαϊδεύουν τὰ παιδιά των καὶ προσπαθοῦν νὰ τὰ προστατεύσουν καὶ νὰ τὰ βοηθήσουν εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς. Ἔτσι τὰ κάνουν ἀνίκανα ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν ζωήν. Τὰ κάνουν τελείως ἄχρηστα ἀνθρώπινα ὄντα.

—Εἰς τὸ ἔργον σας «Πολὺ ἀληθὲς ὥστε νὰ μὴ εἶνε ὡραῖον» λέγετε ὅτι τὰ κορίτσια δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν μητέρας. Διατί; ἠρώτησα τὸν μέγαν δραματογράφον.

—Αὐτὸ σημαίνει, μοῦ ἐξήγησεν ὁ Σῶ, ὅτι αἱ μητέρες ὀφείλουν ν' ἀφήνουν τὰ κορίτσια των μόνα. Καὶ μποροῦν νὰ τὸ κάμουν.

—Ἡ μητέρα, παρετήρησα, ἀντιμετωπίζει ἕνα πρόβλημα. Θέλει νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της ἔναντι τῶν τέκνων της καὶ θεωρεῖ καθῆκον της νὰ φροντίζῃ δι' αὐτά.

—Τὸ καθῆκον τῆς μητέρας τελειώνει μόλις γεννηθῇ τὸ παιδί, ἐπέμεινεν ὁ Σῶ. Οἱ γονεῖς πρέπει ν' ἀφήνουν τὰ παιδιά των ν' ἀναπτυχθοῦν μόνα των.

Αἱ καταιγίδες τῶν τόσων ἐτῶν δὲν ἄφησαν ἴχνη εἰς τὸ λεπτὸν ἐρωματικὸν πρόσωπόν του. Αὐτὸ μὲ ἠνάγκασε νὰ τοῦ πῶ:

—Δὲν σᾶς φανταζόμουν τόσον ρωμαλέον, κ. Σῶ. Σᾶς ἐνόμιζα ἕνα εὐπαθῆ καὶ σκυφτὸν πλέον ἀνθρωπάκον.

Ὁ συγγραφεὺς ὕψωσε τὸ ἀτελείωτον ἀνάστημά του τῶν ἓξ ποδῶν:

—Πῶς ἐσχηματίσατε αὐτὴν τὴν ἰδέαν;

Ἐσήκωσα τοὺς ὤμους μου:

—Οἱ περισσότεροι διανοούμενοι ἀμελοῦν τόσον τὴν ἄσκησιν τοῦ σώματός των.

Ὁ Σῶ ἔχωσε τὰ δάκτυλά του μέσα εἰς τὰ λευκὰ μαλλιά του.

—Τὸ ἀνάστημα, εἶπε, δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὰς διανοητικὰς ἱκανότητας. Ἕνας ἀπὸ τοὺς εὐφυεστέρους ἀνθρώπους ποὺ ἔχω γνωρίσει, ὁ φιλόσοφος κόμις Καϊζερλιγκ, εἶνε ὑψηλὸς — σχεδὸν γίγας.

Ἐχαμογέλασε καὶ ἐσυνέχισεν:

—Ὅλοι λέγουν ὅτι τὸ πρόσωπόν μου εἶνε ροδαλόν. Παλαιότερον μὲ περιέγραφον ὡς χλωμόν. Αὐτὸ συνέβαινε διότι εἶχα κόκκινα μαλλιά — ὄχι τελείως, ἀλλὰ πυρόξανθα. Μὲ τὴν ἀντίθεσιν αὐτὴν θὰ ἐφαινόμην ὠχρός. Τώρα ὅμως ποὺ τὰ μαλλιά μου εἶνε ἄσπρα, λέγουν, ὅτι εἶμαι ροδαλός. Πρόκειται περὶ τῆς αὐτῆς περιπτώσεως.

— Ἀλλὰ διατηρεῖσθε τόσον καλά! Ἀκόμη καὶ αἱ βασίλισσαι τῆς καλλονῆς θὰ σᾶς ἐζήλευαν.

Ἐσήκωσε τοὺς ὤμους του.

— Δὲν ἐννοῶ διατί. Οὐδέποτε ἐσκέφθην αὐτὸ τὸ ζήτημα. Δὲν χρησιμοποιῶ σαπούνι εἰς τὸ πρόσωπόν μου. Σκύβω ἐπάνω ἀπὸ τὴ λεκάνη καὶ ρίπτω γρήγορα νερὸ στὸ πρόσωπό μου. Καὶ ἀνοίγω πάντοτε τὰ μάτια μου εἰς τὸ νερό. Τὰ μάτια πρέπει νὰ πλένωνται ὅπως μ' ἐδίδαξεν ὁ πατέρας μου.

—Δὲν ξέρω τί ζηλεύω περισσότερον σὲ σᾶς, τὸ παράστημά σας ἢ τὸ πρόσωπόν σας, παρετήρησα καθὼς ἡ συνομιλία μας ἔπαιρνε ἕνα ἀπροσδόκητον, ἐλαφρότερον τόνον.

— Τὸ παράστημά μου; ἐξεπλάγη ὁ Σῶ. Ἀλλὰ δὲν κάνω τίποτε δι' αὐτό. Ἁπλῶς βγάζω τὰ λίπη.

—Ἄ! αὐτὸ εἶνε τὸ ἀξιοθαύμαστον κατόρθωμα, κ. Σῶ. Βγάζετε τὰ λίπη. Ἀλλὰ πῶς; Ἂν μπορούσατε νὰ δώσετε στὰς γυναῖκας αὐτὸ τὸ μυστικὸ θὰ ἀποκτούσαμε ἕνα ἑκατομμύριον λίρες — χωρὶς νὰ γράψετε πλέον οὔτε μίαν λέξιν.

— Περπατῶντας ἓξ μίλια πρὶν ἀπὸ τὸ πρόγευμα. Πῆτε το στὰ κορίτσια, ἀπήντησε χαμογελῶν ὁ Τζώρτς Μπέρναρντ Σῶ, enfant terrible τοῦ φιλοσοφικοῦ κόσμου.

Ἡ «ἰδεώδης γυναῖκα» κατὰ τὴν μαρκησίαν Μαρκόνι

Ἡ μαρκησία Μαρκόνι, χήρα τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἀσύρματον εἰς τὸν κόσμον καὶ μητέρα τῆς ἑπταετοῦς Ἠλέκτρας, ἡ ὁποία ἐπῆρε τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀπὸ τὸ περίφημον γιὼτ τοῦ πατρός της, ἔχει φαίνεται σκεφθῆ πολὺ αὐτὸ τὸ θέμα, δεδομένου ὅτι ἀμέσως ἀπήντησε:

—«Τὸ ἰδεῶδες κορίτσι τὸ φαντάζομαι ὑγιές, νὰ διάγῃ τὸν περισσότερον χρόνον τῆς ζωῆς του εἰς τὸ ὕπαιθρον καὶ ν' ἀγαπᾷ τὰ σπόρ. Πρέπει νὰ εἶνε ἱκανὴ ἀθλήτρια καὶ νὰ εἶνε καλῶς ἀνεπτυγμένη ἀπὸ σωματικῆς ἀπόψεως. Πρέπει νὰ τρώγῃ ὑγιεινὰς τροφὰς καὶ νὰ γνωρίζῃ τὰ χημικὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ἑκάστης ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ σώματός της. Πρέπει νὰ ὁμοιάζῃ μὲ τὰς νεαρὰς Ἀγγλίδας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸ πρότυπον τῆς σημερινῆς γυναικός».

—Τί σχέδια κάνετε διὰ τὸ μέλλον τῆς κόρης σας ἐπὶ παραδείγματι; Ἠρώτησα τὴν εὐγενῆ αὐτὴν γαλανομάτα Ἰταλίδα.

Εἰς ἀπάντησιν συνέχισε τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν προσόντων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχῃ ἡ νέα τῆς ἐποχῆς.

—Δὲν πρέπει νὰ εἶνε φιλόδοξος ὑπὸ τὴν καθιερωμένην σημασίαν τῆς λέξεως. Μόνος της σκοπὸς ἂς εἶνε τὸ νὰ γίνῃ καλὴ γυναῖκα. Πρέπει ν' ἀσχολῆται μὲ τὴν φιλολογίαν, τὴν τέχνην καὶ τὴν ἱστορίαν.

—Ἐάν, ἠρώτησα, μίαν γυναῖκα πρόκειται νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ γάμου καὶ ἐπιδόσεως εἰς ἐπαγγελματικὰς ἀσχολίας;

—Πρέπει νὰ προτιμήσῃ τὸν γάμον, συνεβούλευσεν ἡ ὡραία Μαρκησία. Μία σταδιοδρομία, ὁσονδήποτε ἐπιτυχὴς καὶ ἂν ἀποβῇ, δὲν γεμίζει τὴν ζωὴν μιᾶς γυναικός. Εἶνε ἀσυγκρίτως προτιμότερος διὰ μίαν γυναῖκα ὁ γάμος.

— Ὁ γάμος εἶνε λαχεῖον, παρετήρησα, ἡ ἐπιτυχία ὅμως εἶνε γλυκυτάτη.

— «Τὸ γνωρίζω, ἀπεκρίθη. Ἡ ἐπιτυχία διαρκεῖ μόνον μίαν στιγμήν, εἶνε δὲ ἀπολύτως ἄσχετος πρὸς τὴν εὐτυχίαν. Συνήντησα ἄλλοτε περισσοτέραν εὐτυχίαν μεταξὺ τοῦ ταπεινοῦ λαοῦ παρὰ μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι κατέχουν ὑψηλὰς θέσεις. Εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ ἀντισταθμίσματα τῆς ζωῆς τὸ ὅτι οὔτε τὸ χρῆμα, οὔτε ἡ θέσις ἐξασφαλίζουν τὴν εὐτυχίαν εἰς τὸν ἄνθρωπον».

— Ὅταν ἡ ἰδεώδης αὐτὴ κόρη ὑπανδρευθῇ, θέλετε νὰ βοηθῇ τὸν σύζυγόν της, ἢ ν' ἀσχολῆται μόνον μὲ τὸν ἑαυτόν της καὶ τὴν ζωήν της;

Ἡ μαρκησία ἐδίστασε πρὸς στιγμήν.

— «Καὶ ναὶ καὶ ὄχι, ἀπήντησε τελικῶς. Ναὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον τρέφει μία γυναῖκα διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ ἀνδρός της, ὄχι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάμιξιν εἰς τὴν ἐργασίαν του. Πολλοὶ ἄνδρες ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ κάθε λεπτὸν τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν των, αἱ σύζυγοί των δὲ ἴσως ἠμποροῦν νὰ τοὺς βοηθήσουν πολὺ περισσότερον μὴ ἀπασχολοῦσαι καμμίαν ἀπὸ τὰς στιγμάς των.

»Παρὰ ταῦτα, αἱ γυναῖκες ἠμποροῦν νὰ βοηθήσουν τοὺς συζύγους των, δεικνύουσαι ἐνδιαφέρον εἰς τὰς καθημερινὰς ἐνασχολήσεις των. Ἀκόμη καὶ ἂν μία γυναῖκα δὲν ἐννοῇ τὰς ἐργασίας τοῦ ἀνδρός της, πάλιν ἠμπορεῖ νὰ συμμετέχῃ εἰς τὰ ὄνειρα καὶ τὰς ἐλπίδας του».

— Ποία, κατὰ τὴν γνώμην σας, εἶνε ἡ καλὴ μητέρα; Ἐκείνη ἡ ὁποία εἶνε αὐστηρὰ ἀπέναντι τῶν παιδιῶν της, ἢ ἐκείνη ἡ ὁποία εἶνε ἐπιεικής;

— «Οὔτε ἡ μία, οὔτε ἡ ἄλλη! Πιστεύω ὅτι πρέπει ν' ἀφίνωμεν τὰ παιδιά μας ν' ἀκολουθοῦν τὴν κλίσιν των. Τὸ μόνον εἶδος πειθαρχίας τὸ ὁποῖον τοὺς ζητῶ, εἶνε ἡ ὑπακοὴ πρὸς τοὺς γονεῖς τους.

— Πότε, τὴν ἠρώτησα ἐν τέλει, αἱ γυναῖκες τοῦ κόσμου θὰ ἑνώσουν τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς διαρκοῦς εἰρήνης;

— «Ὅλαι αἱ μητέρες, ἐπιθυμοῦν τὴν εἰρήνην, μοῦ εἶπε. Ἀσκοῦν δὲ μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς νεολαίας τοῦ κόσμου. Ἀκούουν ὅμως οἱ κυβερνῆται τὴν φωνὴν τῶν μητέρων; Ἴσως κάποτε... Διδάσκοντες τὰ παιδιά μας τὴν φρίκην τοῦ πολέμου, ἠμποροῦμεν νὰ τὰ κάμωμεν νὰ ἀγαπήσουν εἰλικρινῶς τὴν εἰρήνην. Ἴσως δὲ ἡ μέλλουσα γενεά, γαλουχουμένη μὲ τὸ ἰδεῶδες αὐτὸ ν' ἀναλάβῃ τὴν προσπάθειαν δημιουργίας ἑνὸς κόσμου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ πόλεμος θὰ λείπῃ τελείως.

Ἡ γνώμη τοῦ Ἀγᾶ-Χάν, τοῦ ἡγέτου τῶν Ἰνδῶν Μουσουλμάνων

— Προσπαθῶ νὰ κατευθύνω τὴν ζωὴν τῶν νεανίδων μας πρὸς νέους δρόμους. Προσπαθῶ νὰ μεταφυτεύσω τρεῖς ἀρετὰς τῶν «μοντέρνων γυναικῶν» σας εἰς τὰς Ἰνδίας. Αὐταὶ εἶνε ἡ φροντὶς τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πνεύματός των, ἡ προσπάθεια νὰ δημιουργήσῃ μόνη τὸν ἑαυτόν της καὶ τὰ εὐρύτατα ἐνδιαφέροντά της. Μὲ τὰς ἀντιλήψεις αὐτὰς προσπαθῶ νὰ καθοδηγήσω τὰς νέας μας πρὸς τελείως νέους δρόμους.

»Θέλω νὰ τὰς κάμω ἱκανὰς νὰ κερδίζουν τὴν ζωήν των μὲ τὴν ἐργασίαν των, ὥστε νὰ πάψουν νὰ ἐξαρτῶνται οἰκονομικῶς ἀπὸ τὸν γάμον οὔτε νὰ εἶνε βάρη τῶν πατέρων των ἢ τῶν ἀδελφῶν των.

»Ἡ πρώτη ἐνέργειά μου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἦτο ἡ ἵδρυσις σχολείων θηλέων εἰς τὰς περισσοτέρας πόλεις. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο μία συγχρονισμένη ἀντιμετώπισις τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων. Τώρα οἱ Ἰνδοὶ γονεῖς δὲν δύνανται πλέον νὰ μνηστεύουν καὶ νὰ νυμφεύουν τὰ κορίτσια των παρὰ τὴν θέλησίν των.

»Ἂν καὶ ἡμεῖς οἱ Μωαμεθανοὶ δὲν εἴχομεν ποτὲ παιδικοὺς γάμους — ὅπως οἱ τῆς ἰνδικῆς θρησκείας — τὰ κορίτσια μας εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θὰ νυμφεύωνται εἰς ἡλικίαν δέκα τεσσάρων ἐτῶν, ἀλλὰ μόνον ὅταν συμπληρώσουν τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἡ προῖκα δὲν παίζει μεγάλην σημασίαν, ἀλλὰ πολλοὶ νέοι ὑπολογίζουν ἐπ' αὐτῆς. Ἡ προῖκα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν θέσιν τῆς νύμφης καὶ συνήθως ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἐνδύματά της ἢ οἰκιακὰ σκεύη καὶ ἔπιπλα.

»Κατόπιν πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ ἕνα σύστημα οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας ὥστε νὰ δύνανται νὰ νυμφευθοῦν ὁποῖον θέλουν καὶ ὁπότε θέλουν. Μέχρι τοῦδε, μία νέα ἔπρεπε νὰ νυμφευθῇ μικρὴ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ζωήν της, ἀντιλαμβανομένη τὴν ζωήν της ὡς ἰσόβιον διατροφήν. Ἡ οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία θὰ καταρρίψῃ τὰ ταξικὰ ἐμπόδια. Αἱ γυναῖκες ποὺ θὰ δύνανται νὰ κερδίσουν τὴν ζωήν των δὲν θὰ φοβοῦνται τίποτε. Αἱ χῆραι δὲν θὰ εἶνε βάρος τῆς κοινωνίας.

»Τὸ ἀποτέλεσμα, ἐλπίζω, θὰ εἶνε ν' ἀποκτήσωμεν εὐτυχεστέρας γυναῖκας. Διότι ὅταν θὰ δύνανται καὶ τὰ δύο μέλη νὰ συνεισφέρουν διὰ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας θὰ βελτιώσουν ἀσφαλῶς τὰς συνθήκας τῆς ζωῆς των.

Ὁ Μαχάτμα Γκάντι ζητεῖ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸν ἀργαλειόν

— Οὐδέποτε θὰ εὐτυχήσῃ ἡ γυναῖκα, ἐφόσον δὲν ἐπανέλθῃ εἰς τὸν ἀρχικόν της ρόλον», εἶπεν ὁ Μαχάτμα Γκάντι, ὁ ὁραματιστὴς τῶν Ἰνδιῶν.

— Εἶνε δυστυχὴς καὶ καθιστᾷ τὸν κόσμον δυστυχῆ ἀκριβῶς, διότι ἐγκατέλειψε τὸν παλαιὸν ρόλον, προσέθεσεν ἐπεξηγηματικῶς, ρίπτων ἕνα βλέμμα πρὸς μίαν ἀνέμην, ἡ ὁποία εὑρίσκετο ἐκεῖ πλησίον.

— Καὶ ποῖος εἶνε ὁ ἀρχικὸς ρόλος τῆς γυναικός; Ἠρώτησα.

— «Τὸ πλέξιμο», ἀπήντησε καὶ πρόσθεσε: «Ἐὰν ἡ σύγχρονος Εὔα περιορισθῇ εἰς τὴν ἀνέμην, καὶ τὸν ἀργαλειόν, τότε καὶ ὁ Ἀδὰμ θὰ λάβῃ τὴν δικέλλαν καὶ θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς. Οὕτως, αἱ ἐργασίαι των θὰ ἀλληλοσυμπληροῦνται, καὶ ἀμφότεροι θ' ἀνατρέφουν μαζὶ τὰ παιδιά των, συμβάλλοντες τοιουτοτρόπως εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ κόσμου. Διότι, ἀκριβῶς, ἡ τέχνη τοῦ διαπαιδαγωγεῖν τὰ παιδιά, εἶνε αὐτὴ αὐτὴ ἡ τέχνη τοῦ προάγειν τὸν πολιτισμὸν τοῦ κόσμου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνατεθῇ σήμερον εἰς ξένους μισθωτούς».

Ἐκίνησε μελαγχολικὰ τὸ κεφάλι του, καὶ συνέχισε: «Ἀπὸ τὰς μητέρας μας καὶ ὄχι ἀπὸ τὰς ὑπηρετρίας μας διδασκόμεθα τὰ πράγματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ

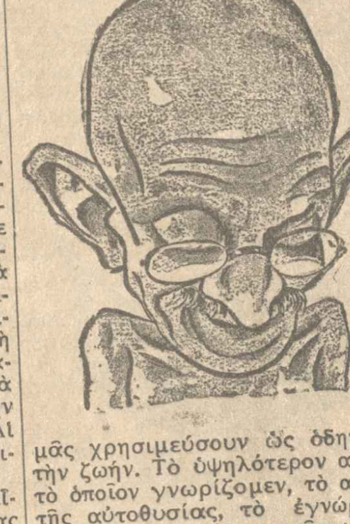

μᾶς χρησιμεύσουν ὡς ὁδηγοὶ εἰς τὴν ζωήν. Τὸ ὑψηλότερον αἴσθημα τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν, τὸ αἴσθημα τῆς αὐτοθυσίας, τὸ ἐγνώρισα ἐπάνω εἰς τὰ γόνατα τῆς μητέρας μου».

— Ποίας ἐλπίδας τρέφετε ἀναφορικῶς μὲ τὰς γυναῖκας τῆς χώρας σας;

— Ὅτι θὰ λάβουν θέσιν παραπλεύρως τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα. Ἴσως διὰ πρώτην φορὰν θὰ ἠμπορέσῃ νὰ γράψῃ ἡ ἱστορία ὅτι αἱ γυναῖκες μιᾶς χώρας ἔπαιξαν πρωτεύοντα ρόλον κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα τῆς πατρίδος των. Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς, πιστεύω ὅτι αἱ γυναῖκες τῶν Ἰνδιῶν εἶνε ἱκαναὶ νὰ τὸ κάμουν».

— Θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ προετοιμάσωμεν τὰς γυναῖκας μας δι' ἄλλα ἐξωοικιακὰ ἔργα;

— Ὄχι, δὲν ἠμποροῦν ν' ἀσχοληθοῦν μὲ κανένα καλύτερον ἔργον ἀπὸ αὐτό. Θὰ ἠμποροῦσαν ἴσως, ἀκόμη, ἑκατομμύρια ἀπὸ αὐτάς, νὰ ὑπάγουν εἰς τοὺς ἀγροὺς μὲ δικέλλας καὶ νὰ ἐργασθοῦν ἐκεῖ. Πιθανόν, τὰ κτυπήματά των νὰ εἶνε ἰσχυρότερα ἀπὸ τὰ τῶν συζύγων των».

— Πότε προβλέπετε ὅτι αἱ γυναῖκες τῶν Ἰνδιῶν θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον μὲ τοὺς συζύγους των;

— Δεδομένου ὅτι μαγειρεύουν καὶ ἀνατρέφουν τὰ παιδιά των, εὑρίσκονται ἤδη εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον μὲ τοὺς ἄνδρας των. Τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ μῦθον, ἀλλὰ πραγματικότητα ἀφορῶσαν εἰς τὰς Ἰνδίας ἕνα τοὐλάχιστον ἑκατομμύριον αὐτῶν. Μόνον ὅταν πηγαίνουν εἰς τὰς πόλεις μεταβάλλονται αἱ γυναῖκες εἰς κούκλας».

— Ἀλλ' αἱ γυναῖκες εἰς τὰς πόλεις μας, ἐργάζονται, παρετήρησα.

— Ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν κάμνουν τὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία τοὺς ἁρμόζει, δι' αὐτὸ καὶ δὲν εἶνε εὐτυχεῖς, ἀλλ' εἶνε διαρκῶς ἀνήσυχοι καὶ ἀσταθεῖς».

Πασχαλινὰ λαϊκὰ ἔθιμα

Ἡ Μεγάλη Λαμπρὴ στὰ χωριά

Μιὰ φορὰ κ' ἕναν καιρό...

Τὰ παλιότερα χρόνια ἡ Μεγάλη Λαμπρή, σὰν πρωτοχορευτὴς ποὺ ἔκανε ἀρχὴ στὸ πανηγύρισμα καὶ στὸ γλέντι, ἄνοιγε τὴν περίοδο τῶν πανηγυρικῶν ἡμερῶν, ποὺ εἶνε σκορπισμένες στὸ διάστημα τοῦ καλοκαιριοῦ — ἀπ' Ἀγιωργιοῦ σ' Ἀγιοδημήτρη — ὅπως οἱ κόκκινες παπαροῦνες εἶν' ἀκανόνιστα φυτρωμένες μέσα στὴν πράσινη χλόη. Κι ὁ πρωτοχορευτὴς αὐτὸς κουβαλοῦσε μαζί του δυνατὸ κι ἀνεξάντλητο κέφι, γιατὶ ἐρχότανε κατόπιν ἀπὸ μιὰ μακρόχρονη νηστευτικὴ περίοδο, ποὺ τὴν ἀποτελοῦσαν ὁλάκερες ἑφτὰ βδομάδες ἀναμεταξὺ ἀποκριᾶς καὶ Πάσχα. Θεωρητικὰ βέβαια τὰ ἴδια γίνονται καὶ τώρα. Μὰ ἡ νηστεία τοῦ παλιοῦ καιροῦ ἤτανε πραγματικὴ ἀποχὴ ἀπὸ κάθε πασχαλινὸ φαγώσιμο. Κανένας δὲν ἔτρωγε κρέας οὔτ' ἀπὸ σφαχτό, οὔτ' ἀπὸ κυνήγι. Μὰ δὲν ἔβαζαν στὸ στόμα τους οὔτε αὐγὰ ἢ γαλατερὰ προϊόντα. Ὡς ἐκεῖ τοὺς κατάντουσε ἡ νηστευτική τους μανία!

Φυσικὰ ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἐκείνη ἀποχή τους ἤτανε θεληματικὴ κι ὄχι «νηστεύει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, γιατὶ δὲν ἔχει τί νὰ φάει!» καθὼς τὸ λέει ὁ λόγος κι ὅπως γίνεται τώρα. Στ' ἀληθινὰ ὅμως ἡ θεληματικὴ ἐκείνου τοῦ καιροῦ νηστεία ἐπικρατοῦσε πέρα γιὰ πέρα σ' ὅλα τὰ χωριὰ καὶ στὸ μεγαλύτερο πλῆθος τῆς κάθε πολιτείας. Ἡ ὀλιγάρκεια ποὺ ἐπέβαλλε βαστοῦσε ὁλάκληρη τὴ μεγάλη σαρακοστὴ κ' ἔκανε τὴ ζωή τους στερεμένη περισσότερο ἀπὸ τὸ συνηθισμένο. Πολύωρη καὶ βαρειὰ ἐξαντλητικὴ ἐργασία καὶ λίγο φαγητὸ — νὰ ποιὰ ἦταν ἡ συνηθισμένη κατάστασή τους. Τὴ μεγάλη ἑβδομάδα ὅμως ἡ κακοπέραση ἔφτανε στὸ κορύφωμά της. Αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἡ ζωή τους ἔμοιαζε μὲ πραγματικὴ ἀσκητικὴ διαβίωση, καθὼς ἔτρωγαν «ψωμὶ μὲ ψωμί», ὅπως λὲν ὅταν δὲν χρησιμοποιοῦν προσφάι, (τὸ λένε καὶ «ψωμὶ μὲ σουγιά!») ἢ γιὰ μοναδικὸ βοηθητικὸ τοῦ ξεροῦ ψωμιοῦ εἶχαν τὸ ξίδι, γιατὶ δὲν εἴχανε κι ἄλλο προσφάι, μὰ κ' ἐπειδὴ τὸ πρόσφεραν γιὰ ξεδιψαστικὸ στὸ σταυρωμένο Χριστὸ οἱ Ἑβραῖοι.

Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους, λοιπόν, ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίαση τῆς καρδιᾶς τους ἦταν ἀνέκφραστη μόλις ἐφτάναν οἱ χαρούμενες γιορτὲς τοῦ Πάσχα, τὰ Πασχαλόγιορτα ὅπως τὰ ἔλεγαν: γιὰ μιὰ ἑβδομάδα τὸ χωριατολόι δὲ θὰ δούλευαν, μὰ καὶ θὰ χόρταιναν φαγητὰ ὅλες αὐτὲς τὶς ἡμέρας.

Τὴ χαρά τους τὴ μεγάλωναν κι ἄλλοι λόγοι. Ἀνάμεσα στοὺς σπουδαιότερους εἶνε: ἡ ἀφθονία τῶν τροφίμων, ποὺ ὑπάρχει τέτοιον καιρὸ στὸν τόπο καὶ τοὺς ἐξασφαλίζει τὸ φαγοπότι, πολυπόθητο πιὰ ἔπειτ' ἀπὸ τόση στέρεψη κι ἀποχὴ καὶ νηστεία, ἡ ἱκανοποίηση τῆς ἀνάγκης ποὺ αἰσθάνεται πάντα κάθε ζωντανὸς ὀργανισμὸς γιὰ τὴν ἀλλαγὴ καὶ τὴν ποικιλία, ὁ καλὸς καιρὸς ποὺ εὐνοοῦσε τὰ γλέντια ἔξω στὶς «δροσιὲς καὶ στὰ χορτάρια» καὶ τελευταῖα ἡ ἄνοιξη μὲ τὸ διάκοσμο ποὺ σκορποῦσε. Καθὼς εἶχε ντύσει τὴ γῆ μὲ λαμπρὰ κ' εὐωδιασμένα πολύχρωμα φορέματα ἔδινε σ' ὅλα γύρω τὴν πιὸ χαρούμενη ὄψη. Παραστατικὰ τὸ ἐκφράζει καὶ τὸ ἀκόλουθο τραγοῦδι τῆς Πασχαλινῆς περιόδου:

«Τώρα μεγάλη Πασκαλιά
τώρα καλὸς μας χρόνος!
Τώρα καὶ ἡ γῆς στολίζεται
μ' ἐννιὰ λογιῶν λελούδια:
μὲ πράσινα, μὲ κόκκινα,
μ' ἄξια καὶ μὲ γαλάζια!»

Ὅμοια γιορτερὴ διακόσμηση προσπαθοῦσαν νὰ καταφέρουνε στὰ σπίτια τους καὶ οἱ νοικοκυράδες. Γιαυτὸ τέτοιες ἡμέρες ὅλα ἦσαν ὅσο μποροῦσε πιὸ καλὰ στολισμένα. Λαμποκοποῦσαν ἀπὸ καθαριότητα καὶ τὰ πατώματα καὶ οἱ τοῖχοι.

Παντοῦ δηλαδὴ μοσκοβολιὰ καὶ γλύκα.

Κάμποσες μέρες καὶ ἰδιαίτερα τὴ μεγάλη Παρασκευὴ γύριζε κι ὁ νοικοκύρης φορτωμένος μὲ ψώνια: φαγώσιμα καὶ φορέματα, τὰ Λαμπριάτικα. Κουβαλοῦσε ἀπ' ὅλα ὅσο κι ἂν ἀνέβαινε ὁ λογαριασμός, γιατὶ μιὰ τέτοια γιορτὴ ἔπρεπε νὰ μὴν τοὺς λείπει τίποτα, συνήθιζαν νὰ τάχουν ὅλα καινούρια. Τὸ θεωροῦσαν μεγάλη γρουσουζιὰ νὰ φορέσουν παλιὸ ροῦχο ἢ παπούτσι τέτοια λαμπρινὴ μέρα. Τελευταῖα, τὸ ἀπόγιομα τοῦ μεγάλου Σαββάτου, ἑτοίμαζε τὸ πασχαλινὸ ἀρνί, τὸ Λαμπριάτη, κ' ἔφερνε καὶ τὶς πασχαλινὲς λαμπάδες.

Ἔτσι «πάνοπλοι» περίμεναν μὲ ἀνυπομονησία τὴ νυχτερινὴ λειτουργία τῆς Ἀνάστασης, ποὺ τὴ λέγανε «Καλολόγο» σὲ πολλὰ μέρη. Ἀπὸ τὴ λαχτάρα ποὺ εἶχαν ἐνόμιζαν ὅτι διπλιάζε ὁ καιρός, ὅτι μεγάλωναν — ἀβγάταιναν — οἱ ὧρες καὶ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νύχτας.

Ἐπὶ τέλους μετὰ τὰ μεσάνυχτα τοῦ μεγάλου Σαββάτου οἱ καμπάνες σκορποῦσαν ὁλόγυρα τοὺς διαστικοὺς χαρούμενους ἤχους. Ὁ γλήγορος, ἐπίμονος μὰ καὶ γεμᾶτος ἁρμονία ρυθμὸς τῆς φωνῆς τους ἀντιλαλοῦσε μέσα στὴν καρδιὰ τῶν ἀνθρώπων, ποὺ κρατοῦσαν ἀνοιχτὲς τὶς πόρτες της ἡ ἀναμονὴ καὶ ἡ ἐπιθυμία. Αὐτὲς εἴχανε κάμει κάποιο θάμα: γιαυτὸ οἱ μελωδικοὶ ἀντίλαλοι στὴ στιγμή τους ξεσήκωναν ὅλους ἀπὸ τὸν ἐπιθυμητὸ ὕπνο τῆς ἀνοιξιάτικης κονταυγῆς.

Ἀμέσως καὶ δίχως ἀργοπορία καθόλου ντυνόσανε καὶ ξεκινοῦσαν. Βάδιζαν βιαστικά, δίχως νὰ κοιτάνε γύρω τους τῆς νύχτας τὰ μάγια. Ἄδικα τ' ἀστέρια σκορποῦνε σπίθες καθὼς τρεμολάμπουνε στὸν οὐράνιο θόλο, σὰ νὰ χορέβουν ἀπὸ τὴ χαρά τους. Τίποτα! Ἐκεῖνοι τὰ μάτια τους στῆς ἐκκλησιᾶς τὰ φῶτα καρφωμένα. Θὰ λεγε κανεὶς ὅτι τοὺς εἶχε πιάσει ἀνησυχία μὴ δὲν προφτάσουνε στὴν ὥρα ποὺ πρέπει σὰ νὰ ἦτανε γιὰ νὰ κλείσουν ἀργότερα οἱ πόρτες τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ νὰ μείνουν ἀπόξω ἐκεῖνοι ποὺ θάργοῦσαν!

Γέμιζε λοιπὸν ὁ κόσμος τὶς ὁλόφωτες ἐκκλησίες. Λαμπρόφωτες ἦσαν αὐτές, ὅπως κι ὁ κόσμος ἦταν ὁλοστόλιστος καὶ λαμπροφορεμένος. Στὴ λάμψη, ποὺ ἔχυναν τὰ τόσα καντήλια τῆς ἐκκλησιᾶς, τὰ ὁλόγιομα μανουάλια καὶ οἱ πολυέλαιοι, καθὼς καὶ οἱ λαμπάδες, ποὺ κρατούσανε μικροὶ καὶ μεγάλοι στὰ χέρια τους, ξεχώριζαν πιὸ καλὰ τὰ καινούρια τους φόρια κι' ἀντιλάμπιζαν ὅλα: πρόσωπα, μάτια, πετράδια...

Πρὶν ξημερώσει ἀκόμα ἔσβυναν ὅλα τὰ φῶτα καὶ γιὰ λίγο ἔμεναν στὸ σκοτάδι. Ἔπειτα σήκωναν τὴν Ἀνάσταση. Ξεπρόβαινε ὁ παπᾶς μὲ τὸ Ἀναστάσιμο φῶς καὶ σταματοῦσε στὸ κέντρο. Ἐκεῖ ἐρχότανε ἕνας ἕνας, φιλοῦσαν τὸ εἰκόνισμα ποὺ κρατοῦσε ὁ παπᾶς, ἄναβαν τὴ σβυσμένη λαμπάδα τους ἀπὸ «τ' ἁγιοφῶς» κ' ἔπειτα δίνανε σ' ὅλους μὲ τὴν ἀράδα τὸν ἀσπασμὸ τῆς Ἀγάπης.

Κι ἄκουγες:

— Χριστὸς Ἀνέστη!... Γιώργη, Παῦλο, Θανάση.

(Συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ Η ΑΘΗΝΑ ΘΑ ΔΗ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΦΙΛΜ «ΓΚΡΑΝ - ΓΚΙΝΙΟΛ»

Ἡ τύχη τῆς ἀνθρωπότητος στὰ χέρια ἑνὸς μεγαλοφυοῦς καταδίκου, ποὺ διψᾷ γιὰ ἐκδίκηση!...

Ὁ θάνατος ὑπὸ μορφὴν παιχνιδιοῦ!... Σατανικὴ ἐφεύρεσις ἑνὸς σοφοῦ, ποὺ τὸ μυαλό του εἶχε χάσει τὴν ἰσορροπία του!

ΚΟΥΚΛΕΣ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ

Κοῦκλες χωρὶς συνείδηση, ἀλλὰ μὲ ζωή... ποὺ σκοτώνουν!... Καταπληκτικό! Φοβερό! Παράδοξο! Ἀνατριχιαστικό!

Τὸ πειὸ ἐξαιρετικὸ φίλμ ΤΡΟΜΟΥ καὶ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ τοῦ ὁποίου τὸν τραγικὸ ἥρωα ἐνσαρκώνει ὁ μεγάλος καλλιτέχνης τῆς Ὀθόνης

ΛΥΟΝΕΛ ΜΠΑΡΡΥΜΟΡ

καὶ τὸν ρομαντικὸ ρόλο ἡ συμπαθὴς Στὰρ

ΜΟΡΙΝ Ο' ΣΟΥΛΙΒΑΝ

Σκηναὶ ποὺ φέρνουν τὸν ἴλιγγο τῆς ΑΓΩΝΙΑΣ καὶ ΦΡΙΚΗΣ γι' αὐτὸ καὶ συνιστᾶται, εἰς ὅσους δὲν ἀντέχουν στὶς μεγάλες συγκινήσεις νὰ μὴ τὸ παρακολουθήσουν ἂν καὶ γι' αὐτοὺς θὰ ὑπάρχῃ τὸ ἀντίδοτον

Οἱ ἀχώριστοι φίλοι μας

ΧΟΝΔΡΟΣ
ΚΑΙ
ΛΙΓΝΟΣ

στὴν τελευταία καὶ γιὰ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΟΥΣ

ΟΙ ΜΠΟΥΡΛΟΤΙΕΡΗΔΕΣ

ποὺ ὡς κλόουν Ἱπποδρομίου θὰ χαρίσουν μιᾶς ὥρας ΑΝΕΞΑΝΤΛΗΤΗΝ ΕΥΘΥΜΙΑΝ ΚΑΙ ΧΑΡΑΝ καὶ θὰ θυμίσουν παλιὲς ἀλησμόνητες δόξες τους!

Ἐπὶ πλέον ὅλα τὰ παγκόσμια γεγονότα στὸ ΦΟΞ ΜΟΥΒΙΤΟΝ ΝΙΟΥΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
Τὸ πρωτοφανὲς γιὰ Κινηματογράφο ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΡΕΞ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟΝ
Πρωϊναὶ παραστάσεις μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας.

«ΔΙΤΣ»

LEO
Ἀφοὶ Δανηλάτοι
ἀξία θαυμασμοῦ εἶναι ἡ συλλογὴ τῶν μεταξωτῶν Ἐμπριμὲ ποῦ παρουσιάζουν τὰ Κατ/τα Ἀφῶν Δανηλάτου
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΚΑΛΤΣΕΣ
Βίκα

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΑΥΡΙΟΝ ΑΓΕΙ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΟΥ Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΩ ΝΑΩ

ΘΑ ΨΑΛΗ ΤΗΝ 10.30 Π.Μ. ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ Α.Β.Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ

Αὔριον Δευτέραν θὰ ἑορτασθῇ ἐν Ἀθήναις μὲ πᾶσαν μεγαλοπρέπειαν ἡ ὀνομαστικὴ ἑορτὴ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως. Οὕτως, εἰς τὰς 10.30΄ π.μ. θὰ ψαλῇ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ δοξολογία, εἰς ἣν θὰ παραστῇ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι, εἶτα δέ, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς θὰ δεχθῇ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν Ἀνακτόρων τὰς εὐχὰς τῶν Αὐλικῶν κατὰ πρῶτον, τῶν ἐπισήμων κατόπιν, εἶτα δὲ τῶν μελῶν τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν Μεγαλοσταύρων, τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν κλπ. Ἡ ἀστυνομικὴ διεύθυνσις, ἐξέδωκε χθὲς μακρὰν ἐγκύκλιον καθορίζουσαν τὰ τῆς διαδρομῆς τῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐπισήμων, καθὼς καὶ τὰς τροποποιήσεις τὰς ἐπενεχθείσας εἰς τὰ δρομολόγια τῶν λεωφορείων κατὰ τὴν ὥραν τῆς δοξολογίας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β΄

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιψ Γεώργιος

Ἐπίσης εἰς τὸν ἐν Πειραιεῖ ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος θὰ τελεσθῇ δοξολογία, εἰς ἣν θὰ παραστοῦν πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τῆς γείτονος, τὰ προεδρεῖα τῶν διαφόρων ὀργανώσεων κλπ. Τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸν Τινάνειον κῆπον, θὰ γίνῃ λαϊκὸς ἑορτασμὸς ἐπὶ τῇ βασιλικῇ ἐπετείῳ.

Ἐπίσης, αὔριον ἄγει τὴν ὀνομαστικήν του ἑορτὴν ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιψ Γεώργιος, δευτερότοκος υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α΄ καὶ θεῖος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Ἁρμοστὴς τῆς Κρήτης πρὸ τῆς ἑνώσεώς της μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀνάκτορον τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, θ' ἀνοιχθῇ βιβλίον συγχαρητηρίων.

Η ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΑΦΘΕΙΣΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.). — Καίτοι οἱ ὅροι τῆς ἐπελθούσης μεταξὺ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἄϊρε (Ἰρλανδίας) συμφωνίας δὲν θὰ δημοσιευθοῦν πρὸ τῆς ὑπογραφῆς, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ τὴν Δευτέραν, ὅλαι αἱ ἐφημερίδες σχολιάζουσαι σήμερον τὸ γεγονὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χθεσινῆς ἀναγγελίας ἀναμένουν ὅτι τὸ περιεχόμενον αὐτῆς θὰ εἶνε πολὺ περισσότερον ἐκτεταμένον παρ' ὅσον ἐφαίνετο κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων περὶ τὰ μέσα Ἰανουαρίου.

Ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» πιστεύει ὅτι τὸ κυριώτερον σημεῖον, ἤτοι τὸ ζήτημα τῆς διαιρέσεως τῆς Ἰρλανδίας, δὲν ἐπετέλεσε προόδους ὅτι δὲ ὁ κ. Ντὲ Βαλέρα διατηρεῖ ἀπόψεις, τὰς ὁποίας ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐλάχιστα δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ. Τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄμυναν καὶ τὰς σχέσεις τῆς Ἰρλανδίας μὲ τὸ ἀγγλικὸν Θησαυροφυλάκιον ἐπετέλεσαν ἀρκετὰς προόδους καὶ πρέπει νὰ περιμένωμεν, γράφει ἡ ἐφημερίς, νὰ μάθωμεν τὰς λεπτομερείας, διὰ νὰ κρίνωμεν κατὰ πόσον αἱ δύο χῶραι θὰ ἐπωφεληθοῦν οἰκονομικῶς, μολονότι δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι διὰ τῆς συμφωνίας βελτιοῦνται σημαντικῶς αἱ πολιτικαὶ σχέσεις των.

Αὔριον ὁ κ. Ντὲ Βαλέρα συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου κ. Λεμᾶς, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μακέντι καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Ράϋαν, θὰ φθάσῃ εἰς Λονδῖνον καὶ τὴν Δευτέραν οἱ ὡς ἄνω θὰ παρακαθήσουν εἰς τὸ πρόγευμα, τὸ ὁποῖον θὰ παραθέσῃ εἰς τὸ πρωθυπουργικὸν μέγαρον ὁ κ. Τσάμπερλαιν, ὅστις καὶ θὰ λάβῃ κατ' αὐτὸ τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλήσῃ μὲ τὸν κ. Ντὲ Βαλέρα, τοὺς ὑπουργούς του καὶ τοὺς Ἄγγλους ὑπουργοὺς καὶ ἄλλους, οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις. Αἱ ἐφημερίδες πιστεύουν ὅτι τὸ κείμενον τῆς συμφωνίας θὰ δημοσιευθῇ τὴν Τρίτην.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΤΑΛΑΝΤΙΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Νταλαντιὲ ὁμιλῶν σήμερον εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ Τύπου ἐδήλωσεν, ὅτι ἐπεράτωσε τὴν μελέτην τοῦ σχεδίου τῆς οἰκονομικῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ δημοσιονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας. Ὁ κ. Νταλαντιὲ ἐβεβαίωσεν, ὅτι τὸ σχέδιον θὰ ἐγκριθῇ ὁριστικῶς ἀπὸ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

«Βασικὴ ἰδέα τοῦ νομοσχεδίου —εἶπεν— εἶνε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν συναλλαγῶν. Αὔξησις τοῦ ρυθμοῦ καὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς γαλλικῆς ἐργασίας, ἰδοὺ τὸ καθῆκον, τὸ ὁποῖον προέχει παντὸς ἄλλου. Θὰ ἤθελον νὰ προσθέσω ὅτι παρὰ τὰς φήμας τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τὰς ψευδεῖς πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι μεταδίδονται εἰς Παρισίους καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ Κυβέρνησις ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν ἰδίαν θέλησιν, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἰδίων ἰδεῶν. Οὐδεμία ποτὲ διαφωνία ἀνεφύη μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν. Ἡ Κυβέρνησις ὁμοφωνεῖ εἰς τὸ ζήτημα τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς καὶ ὁμοφώνως βεβαιοῖ καὶ πάλιν τὴν πίστιν της πρὸς τὴν τριμερῆ νομισματικὴν συμφωνίαν. Εἴμεθα, μήπως, ὑπερβολικοὶ ζητοῦντες νὰ μᾶς ἀφίσουν νὰ ἐργασθῶμεν ἐν ἠρεμίᾳ καὶ σιγῇ; Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Κοινοβουλίου καὶ τοῦ ἔθνους καὶ ἔχει συγχρόνως τὴν θέλησιν νὰ φανῇ ἀνταξία τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῆς διὰ τῶν πράξεών της. Θέλει νὰ γίνῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς καθολικῆς καὶ ὁριστικῆς ἀνασυγκροτήσεως, τὴν ὁποίαν ἠθέλησεν ἡ χώρα. Καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχῃ διὰ τῆς ἐμπίστου συνεργασίας ὅλων τῶν γαλλικῶν ἐνεργειῶν».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Εἰς ἐκτέλεσιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ προσφάτως συνελθόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, θὰ συνέλθουν ἐντὸς τοῦ Μαΐου ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωποι τῶν οἰκείων ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἱδρυμάτων τῆς Νοτιοσλαυΐας, Τουρκίας, Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδος, ἵνα μελετήσουν τὸ ζήτημα τῆς μεγαλυτέρας προωθήσεως τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν τῶν τεσσάρων κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς τοιαύτης συναντήσεως τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συναλλαγῶν παραγόντων εἶχεν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἥτις ἤδη θὰ προσκαλέσῃ αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας.

Εἰς τὴν συγκροτηθησομένην διάσκεψιν θὰ μετάσχουν οἱ διευθυνταὶ τῶν ὀργανισμῶν ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου ἤ, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, οἱ προϊστάμενοι ἄλλων παρεμφερῶν ὀργανισμῶν. Ἐπίσης θὰ μετάσχουν ἐκπρόσωποι τῶν Ἑνώσεων τῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἐμπορικὴν διάσκεψιν θὰ μελετηθοῦν τὰ μέτρα, δι' ὧν θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνάπτυξις τῶν συναλλαγῶν, μετὰ προηγουμένην συστηματικὴν ἔρευναν τῆς ἀμοιβαίας εἰσαγωγικῆς καὶ ἐξαγωγικῆς κινήσεως τῶν τεσσάρων κρατῶν, τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς των καὶ τῶν καταναλωτικῶν ἀναγκῶν ἑκάστου. Τὰ προκριθησόμενα μέτρα θὰ περιληφθοῦν εἰς εἰδικὰς μελέτας, αἵτινες θὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῶν κυβερνήσεων τῶν τεσσάρων χωρῶν.

Ἐπίσης ἡ διάσκεψις θὰ μελετήσῃ τὴν συστηματικωτέραν ὀργάνωσιν διαβαλκανικῶν ἐκθέσεων καὶ τακτικῶν πανηγύρεων.

Ἐκ τῶν σημαντικωτέρων μελετῶν τῆς διασκέψεως θὰ εἶνε τέλος ἡ καθιέρωσις στενῆς ἐπαφῆς καὶ τακτικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν τῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν.

Η ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΙΚΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος, ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκίπισσα Φρειδερίκη, αἱ Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. αἱ πριγκίπισσαι Εἰρήνη καὶ Αἰκατερίνη καὶ αἱ Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. οἱ πρίγκιπες Γεώργιος καὶ Χριστόφορος, παρηκολούθησαν τὴν προχθεσινὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου τῆς Μητροπόλεως ἐκ τῆς οἰκίας Βούρου, ἐπὶ τῆς γωνίας τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ πλατείας Συντάγματος.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΖΕΛΑΛ ΜΠΑΓΙΑΡ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΜΕΤΑΞΑΝ

Τὸ κείμενον τοῦ εὐχαριστηρίου τηλεγραφήματος τὸ ὁποῖον ἀπηύθυνεν ὁ Τοῦρκος πρωθυπουργὸς πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶν εἰς ἀπάντησιν συλλυπητηρίου διὰ τὰς ἐν Τουρκίᾳ καταστροφὰς ἐκ τῶν σεισμῶν, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Εὐχαριστῶ ζωηρῶς ὑμετέραν Ἐξοχότητα διὰ τὸ φιλικὸν μέρος ὅπερ εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ λάβῃ εἰς τὸ πένθος τὸ πλῆξαν τὸν τουρκικὸν λαόν. Ἐκ μέρους τοῦ φίλου καὶ συμμάχου ἔθνους ἐκδηλώσεις συμπαθείας μᾶς εἶνε ἰδιαιτέρως πολύτιμοι καὶ ἔχουν βαθεῖαν ἀπήχησιν εἰς τὴν καρδίαν ὅλων τῶν Τούρκων».

ΑΥΡΙΟΝ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΔΙ' ΑΘΗΝΑΣ Ο κ. ΤΖΕΛΑΛ ΜΠΑΓΙΑΡ

ΑΓΚΥΡΑ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.). —Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μπαγιάρ, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρουσδὴ Ἀρὰς καὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἀκολουθίαν των — μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ πρακτορείου τῆς Ἀνατολῆς κ. Μουβαφὰκ Μενεμεντζόγλου — ἀνεχώρησαν διὰ Κωνσταντινούπολιν ὅπόθεν τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας θ' ἀναχωρήσουν δι' Ἀθήνας ἐπιβαίνοντες εἰδικῆς ἁμαξοστοιχίας.

Ὁ κ. Τζελὰλ Μπαγιὰρ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρουσδὴ Ἀρὰς καὶ τῶν συνοδευόντων αὐτοὺς ἐπισήμων, θὰ φθάσουν ἐνταῦθα τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης.

Εἰς τὸν σταθμὸν θὰ ὑποδεχθοῦν αὐτοὺς ὁ κ. πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως. Ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς θ' ἀνακρούσῃ κατὰ τὴν ἄφιξιν τῆς ἁμαξοστοιχίας τὸν τουρκικὸν καὶ τὸν ἑλληνικὸν ἐθνικὸν Ὕμνον, μεθ' ὃ οἱ ξένοι ἐπίσημοι θὰ ἐπιθεωρήσουν παρατεταγμένον πρὸ τῆς ἀποβάθρας στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα.

Τὴν 4ην ἀπογευματινὴν τῆς ἰδίας ἡμέρας θὰ ὑπογραφῇ μεταξὺ τῶν πρωθυπουργῶν τῶν δύο χωρῶν τὸ πρὸ διμήνου μονογραφηθὲν ἐν Ἀγκύρᾳ συμπληρωματικὸν ἑλληνοτουρκικὸν σύμφωνον, τὴν ἑσπέραν δὲ τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ παραθέσῃ ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τοὺς Τούρκους ἐπισήμους, μεθ' ὃ θὰ ἐπακολουθήσῃ δεξίωσις.

Τὴν 11ην πρωϊνὴν τῆς Πέμπτης ὁ κ. Τζελὰλ Μπαγιὰρ θὰ καταθέσῃ στέφανον εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, τὴν ἑσπέραν δὲ θὰ παρακαθίσῃ εἰς γεῦμα ἐν τῇ τουρκικῇ πρεσβείᾳ. Μετὰ τὸ γεῦμα τοῦτο θὰ ἐπακολουθήσῃ μεγάλη δεξίωσις.

Ὁ κ. Τζελὰλ Μπαγιὰρ καὶ ἡ ἀκολουθία του, θ' ἀναχωρήσουν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 7ην ἑσπερινὴν τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου.

Ο κ. ΚΟΤΖΙΑΣ ΕΞΕΔΡΑΜΕΝ ΕΙΣ ΦΑΙΣΤΟΝ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, 23. (Τηλεγραφικῶς).— Ὁ ὑπουργὸς κ. Κοτζιᾶς ἐξέδραμε σήμερον εἰς Φαιστόν. Καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν ἐγένετο ἀντικείμενον θερμῶν ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιφερείας, ὅστις εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαδηλώσῃ τὰ αἰσθήματα ἀγάπης του πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς κυβερνήσεως. Ὁ κ. Κοτζιᾶς, ἀπαντῶν εἰς τὰς συγκινητικὰς προσφωνήσεις τῶν ἀγροτῶν, ἐξεδήλωσε ζωηρὰν συγκίνησιν διὰ τὰς προσγενομένας τιμάς, ἐτόνισε δὲ ὅτι θὰ παραμείνῃ βαθύτατα χαραγμένη εἰς τὴν ψυχήν του ἡ ἀδελφικὴ ὑποδοχὴ τῶν ἀγαπημένων του Κρητῶν.

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ, ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΝΟΠΛΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἀπηύθυνε διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὰς κάτωθι εὐχάς:

«Γεμᾶτος ἀπὸ εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν πλήρη καὶ ὁμόθυμον ὑποστήριξιν, τὴν ὁποίαν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς παρέχει εἰς τὸ ἔργον τῆς ὑπ' ἐμὲ κυβερνήσεως καὶ ἔχων ἀπόλυτον πίστιν εἰς τὴν ἀναγέννησιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος, εὔχομαι εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ τὰς Ἑλληνίδας καθὼς καὶ εἰς τὴν νέαν γενεὰν τῆς χώρας μας νὰ διέλθωσι μὲ χαράν, μὲ ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν τὸ Ἅγιον Πάσχα».

Ἐπίσης ὁ κ. Μεταξᾶς διεβίβασε τὰς ἀκολούθως εὐχάς:

Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ

Πρὸς ἅπαντα τὰ ὑπουργεῖα, ὑφυπουργεῖα καὶ τὰς Γενικὰς Διοικήσεις.

«Εἰς ἅπαντας τοὺς ὑφ' ὑμᾶς ὑπαλλήλους καὶ τὰς οἰκογενείας των εὔχομαι ὅπως διέλθουν τὸ Ἅγιον Πάσχα ἐν εὐτυχίᾳ».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ
Πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως

Ὁ κ. Μεταξᾶς ἀπηύθυνεν ὡσαύτως πρὸς τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον τὰς ἀκολούθους εὐχάς:

«Εἰς ἅπαντας τοὺς βαθμοφόρους καὶ ὁπλίτας τοῦ στρατοῦ, τοῦ στόλου, τῆς ἀεροπορίας, τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ἀστυνομίας πόλεων καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν εὔχομαι νὰ διέλθουν τὸ Ἅγιον Πάσχα ἐν εὐτυχίᾳ».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ
Πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΔΕΝ ΕΔΟΚΙΜΑΣΕ ΚΡΙΣΙΝ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, ἀπηύθυνε τὰς κατωτέρω εὐχὰς πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν:

«Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς πανηγυρίζει μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν τὸ Πάσχα, τὴν ἑορτὴν ἑορτῶν καὶ πανήγυριν πανηγύρεων, ὅπως τὴν ὀνομάζει ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Ἐνῷ οἱ δυτικοὶ λαοὶ ἐξαίρουν μᾶλλον τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ μετ' αὐτοῦ οἱ λοιποὶ ὀρθόδοξοι λαοὶ ἐξαίρουν μᾶλλον τὸ Πάσχα καὶ τὸ ἑορτάζουν μὲ ἰδιαιτέραν ἀγαλλίασιν. Προφανῶς τὸ μέγα θαῦμα καὶ ταυτοχρόνως τὸ μέγα γεγονὸς τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἐμποιεῖ ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, διότι εἰς αὐτὸ συγκεντροῦται ὅλη ἡ ἀλήθεια τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ Σωτῆρος, ἡ διδασκαλία, τὰ θαύματά του, αἱ ἐπαγγελίαι του, ἡ σταύρωσίς του κατανοοῦνται διὰ τῆς Ἀναστάσεως. Ὅλα εἰς αὐτὴν κατέτειναν καὶ δι' αὐτῆς διεφωτίσθησαν.

Ὅθεν, ὁ μέγιστος τῶν Ἀποστόλων ὁ Παῦλος τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν παρίστα συνδεδεμένας ἀδιαρρήκτως ἔγραφε δὲ πρὸς τοὺς Κορινθίους: «εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγείγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν... ματαία ἡ πίστις ἡμῶν». Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον καὶ τὴν βάσιν τῆς ἁγίας ἡμῶν θρησκείας, λέγων δὲ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς «Χριστὸς Ἀνέστη», ἐκφράζει ὁλόκληρον τὸ περιεχόμενον τῆς πίστεώς του.

Ἀλλ' ἡ πίστις καὶ ἐν γένει ἡ θρησκεία δὲν πρέπει νὰ εἶνε τι ἐξωτερικόν. Πρέπει νὰ ἐκπηγάζῃ ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ψυχῆς, νὰ ἐναρμονίζωνται δὲ πρὸς αὐτὴν ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς ζωῆς, καὶ αἱ ἐξωτερικαὶ ἐκδηλώσεις νὰ ἀποτελοῦν εἰλικρινῆ ἀπήχησιν τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν ἐποχὴν παρετηρήθη πανταχοῦ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τῆς θρησκείας, τοῦτο δὲ ἐπεδίωξαν οἱ εἰσηγηταὶ τῶν ὑλιστικῶν ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν. Ἀλλὰ σήμερον εἶνε καταφανὴς ἡ ἀντίδρασις κατὰ τοιούτων ἰδεῶν, πανταχοῦ δὲ καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς ἀναζωογόνησιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος. Εἰς τὸν πολὺν ἑλληνικὸν λαὸν δὲν παρετηρήθη θρησκευτικὴ κρίσις. Ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς ὡρισμένας τάξεις, αἱ ὁποῖαι δὲν κατενόησαν τὴν ὑπέροχον σημασίαν τῆς θρησκείας διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰς ὁποίας χαρακτηρίζει, δυστυχῶς, θρησκευτικὴ ἀδιαφορία, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μένει πιστὸς εἰς τὰς θρησκευτικάς του παραδόσεις, χρειάζεται δὲ μόνον μᾶλλον ἐνσυνείδητος ὁμολογία καὶ ἄσκησις τῆς θρησκείας, διὰ θρησκευτικῆς μορφώσεως καὶ ἀγωγῆς. Εἰς τοῦτο καταβάλλονται πολλαὶ προσπάθειαι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων γενικωτέρων προσπαθειῶν πρὸς ἀναγέννησιν καὶ ἀνάπλασιν τοῦ λαοῦ.

Εὐχόμεθα ὅπως κατὰ τὰς χαρμοσύνους αὐτὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς αἰσθανθῇ βαθύτερον τὴν πνοὴν τῆς ἁγίας θρησκείας, ἡ ὁποία ὑπῆρξε πάντοτε εἰς τὸ παρελθὸν ἡ βάσις τῆς ἀληθινῆς ζωῆς καὶ ἡ πηγὴ πάσης δυνάμεως, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ πρὸς τὴν εὐτυχίαν διὰ τῆς ἐναρέτου ζωῆς, τῆς τιμιότητος, τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τῆς ἀλληλεγγύης, δι' ὅλων ἐκείνων τῶν ἀρετῶν, αἱ ὁποῖαι ἐχαρακτήρισαν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τὸν ἀνέδειξαν μεταξὺ τῶν λαῶν. Ἂς θελήσουν οἱ ἀδιάφοροι πρὸς τὴν θρησκείαν νὰ τὴν προσέξουν καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ στραφοῦν πρὸς αὐτὴν καὶ θὰ γίνουν καλὸν παράδειγμα διὰ τοὺς ἁπλουστέρους. Ἂς ἐνστερνισθοῦν τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ διδάγματα τοῦ Χριστοῦ, τὰ τόσον πολύτιμα καὶ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἀληθινὴν ζωήν. Ἔχει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὴν μεγαλυτέραν καὶ πολυτιμοτέραν πνευματικὴν κληρονομίαν ἀπὸ τὸ παρελθόν. Εὐχόμεθα δὲ νὰ φανῇ ἄξιος αὐτῆς καὶ νὰ διανύσῃ καὶ πάλιν στάδιον ἀκμῆς καὶ δόξης ὑπὸ τὰς πτέρυγας πάντοτε τῆς ἁγίας ὀρθοδόξου χριστιανικῆς θρησκείας. Χριστὸς Ἀνέστη».

ΔΕΝ ΗΡΧΙΣΕΝ ΑΚΟΜΗ Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΙΑΠΩΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΤΙΟΝ ΣΑΝΤΟΥΝΓΚ

ΝΕΥΡΙΚΟΤΗΣ ΚΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Σαγγάης ὅτι νέαι κινεζικαὶ δυνάμεις ἐστάλησαν εἰς τὸ νότιον Σαντοῦνγκ εἰς τὸν βορείως τοῦ Ταϊερτσουάνγκ τομέα, ὅπου ἡ μάχη ἔχει προσλάβει ἐξαιρετικὴν σφοδρότητα παρὰ τὸ χωρίον Χουνγκουατοὺν ἐγγὺς τοῦ Γὶ Σιέν. Ὑπολογίζεται ὅτι οἱ Κινέζοι ἔχουν ἑτοίμους πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὴν μάχην 300 χιλιάδας ἀκόμη ἀνδρῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Κινέζοι ἐπωφελούμενοι τῆς ἐξασθενήσεως ἐκ τῆς ἰαπωνικῆς πλευρᾶς ὅλων σχεδὸν τῶν ἄλλων μετώπων λόγῳ τῆς ἀποστολῆς ἐνισχύσεων εἰς τὸ νότιον Σαντοῦνγ, ἐξαπέλυσαν μὲ νέας δυνάμεις σφοδρὰν ἐπίθεσιν νοτίως τῆς Σαγγάης εἰσελάσαντες εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Χανγκτσόου, μὲ σκοπὸν νὰ ἀποκόψουν τὰς χερσαίας συγκοινωνίας τῆς πόλεως. Οἱ Ἰάπωνες ἀγγέλλουν σχετικῶς ὅτι αἱ δυνάμεις των κατώρθωσαν νὰ ἐκμηδενίσουν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν κινεζικὸν ἀπόσπασμα ἐκ 1000 ἀνδρῶν.

Ἄλλα τηλεγραφήματα ἀναφέρουν ὅτι ἡ μεγάλη σύγκρουσις μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπάλων δὲν ἤρχισεν ἀκόμη, αἱ γινόμεναι δὲ ἔχουν χαρακτῆρα προπαρασκευαστικόν. Κυρίως οἱ Ἰάπωνες φαίνεται ὅτι ἐπιδιώκουν πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἐλευθερώσουν τὴν πολιορκουμένην φρουρὰν τοῦ Γὶ-Σιέν, ὑπάρχει δὲ τηλεγράφημα ἰαπωνικῆς πηγῆς ἀναφέρον ὅτι τοῦτο ἐπετεύχθη σήμερον τὴν πρωΐαν. Ὁπωσδήποτε οἱ Ἰάπωνες φαίνεται ὅτι λαμβάνουν ἤδη ὅλα τὰ μέτρα ὥστε καὶ ἡ νέα των προσπάθεια νὰ μὴν σημειώσῃ ἀποτυχίαν. Ἀνησυχίας προκαλεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ κινεζικὴ ἀντίστασις ἐνισχύεται διαρκῶς, συνεχῶς δὲ καταφθάνουν εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς δεκάδες χιλιάδων νέων ἀνδρῶν. Λέγεται ὅτι ἂν παραστῇ ἀνάγκη, οἱ Κινέζοι δύνανται νὰ ρίψουν ἐναντίον τῶν Ἰαπώνων εἰς τὸ νότιον Σαντοῦνγκ δύναμιν 500.000 ἀνδρῶν. Ἐξ ἄλλου, ἂν τελικῶς ὑποκύψουν οἱ Κινέζοι εἰς τὰς σημερινὰς των γραμμὰς θὰ ὑποχωρήσουν τελικῶς ὄπισθεν τῆς μεγάλης διώρυγος, τὴν ὁποίαν ἔχουν καταστήσει ἀπόρθητον διὰ σειρᾶς ὀχυρώσεων.

Τηλεγραφήματα ἐκ Τόκιο ἀναφέρουν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Σουτζιγιάμα ἀπεκόμισεν ἐκ τῆς τελευταίας ἐν Κίνᾳ περιοδείας του δυσμενεῖς ἐντυπώσεις διὰ τὴν θέσιν τῶν μαχομένων ἐκεῖ ἰαπωνικῶν στρατευμάτων. Λέγεται ὅτι ἡ εὐθύνη τῆς δημιουργηθείσης διὰ τοὺς Ἰάπωνας δυσμενοῦς καταστάσεως βαρύνει κυρίως τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἐπιχειρήσεων, οἱ ὁποῖοι, ὑποτιμήσαντες ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀντίστασιν, ἐφήρμοσαν τακτικὴν ὁδηγοῦσαν μοιραίως εἰς τὰ τωρινὰ ἀποτελέσματα. Μέγιστον σφάλμα θεωρεῖται ἰδίως ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιμήκυνσις τῶν γραμμῶν συγκοινωνιῶν.

Οἱ Ἄγγλοι ἀνταποκριταὶ τηλεγραφοῦν, ὅτι αἱ πρῶται συνέπειαι ἐκ τῆς παρατάσεως τοῦ πολέμου ἤρχισαν νὰ ἀναφαίνωνται εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ὅπου παρατηρεῖται ἔλλειψις ὡρισμένων εἰδῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Οὕτω, καθ' ἃ ἀναγράφει ἡ ἐφημερὶς τοῦ Τόκιο «Κοκουμίν», ἀπὸ τοῦ Μαΐου θὰ ἐφαρμοσθοῦν δελτία διὰ τὴν κατανάλωσιν τῆς βενζίνης.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς συνησπισμένης ὁμοσπονδίας τῶν Ἄγγλων οἰκοδόμων καὶ ἐργατῶν ἐμπορίου, ἐδημοσίευσεν ἀπόφασιν διαμαρτυρίας ἐναντίον τῆς ἰαπωνικῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐπιδρομῆς ἐν Κίνᾳ καὶ τῆς συστηματικῆς βαρβάρου σφαγῆς τοῦ ἀμάχου κινεζικοῦ πληθυσμοῦ.

Ὁ ἰαπωνικὸς τύπος πληροφορεῖται ἐκ Σαγγάης ὅτι ἡ ἰαπωνόφιλος κινεζικὴ κυβέρνησις τοῦ Νανκὶν ἀπεφάσισε νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν τελωνείων τῆς Σαγγάης, χωρὶς νὰ ἀναμένῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διεξαγομένων ἐν Τόκιο ἀγγλοϊαπωνικῶν συνομιλιῶν. Εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἤχθησαν οἱ ἐν Νανκὶν διότι ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι οἱ Ἄγγλοι παρατείνουν τὰς συνεννοήσεις ἀδικαιολογήτως. Πιστεύεται ἐπίσης ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου θὰ μειωθῇ καὶ ὁ δασμὸς τῶν εἰσαγομένων ἐξ Ἰαπωνίας προϊόντων. Αἱ δύο αὐταὶ ἀποφάσεις προκαλοῦν ζωηρὰν δυσφορίαν ἐν Ἀγγλίᾳ, δὲν ὑπάρχουν ὅμως ἀκόμη ἐπίσημοι πληροφορίαι περὶ τῆς στάσεως, τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις.

ΟΙ ΝΟΤΙΟΣΛΑΥΟΙ ΙΑΤΡΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τοὺς ἀφιχθέντας προχθὲς ἐνταῦθα 104 Νοτιοσλαύους καθηγητὰς καὶ ὑφηγητὰς τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βελιγραδίου καὶ ἰατροὺς διαφόρων πόλεων τῆς Νοτιοσλαυΐας ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ὁ καθηγητὴς κ. Μπένσης ἐκ μέρους τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ κ. Περάκης, πρόεδρος τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου, ὁ κ. Κοφινᾶς, πρόεδρος τοῦ Ἑλληνο-νοτιοσλαυϊκοῦ Συνδέσμου, ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων ὁ κ. Μπέτος, τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὁμὰς ἰατρῶν ὁρισθέντων ὡς ξεναγῶν.

Οἱ Νοτιοσλαῦοι ἰατροὶ θὰ ἐπισκεφθοῦν τὰς ἀρχαιότητας καὶ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος ἵνα γνωρίσουν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν χώραν μας καὶ θὰ ἀνταλλάξουν γνώμας μὲ τοὺς Ἕλληνας συναδέλφους των ἐπὶ τῆς ὑγειονομικῆς πολιτικῆς τῶν δύο χωρῶν.

Κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν των, ὁ κ. Ἄντιτς, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βελιγραδίου καὶ ἰατρὸς τῶν Ἀνακτόρων καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Τοντόροβιτς, θὰ δώσουν δύο διαλέξεις εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν «περὶ τῆς παθολογίας τοῦ νοτιοσλαυϊκοῦ λαοῦ» καὶ «περὶ ἰαματικῶν πηγῶν καὶ ἑλωδῶν πυρετῶν».

Πρὸς τιμὴν τῶν Νοτιοσλαύων ἰατρῶν θὰ παρατεθοῦν γεύματα καὶ τέϊα ἐκ μέρους τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων, τῆς ἐπιτροπῆς δεξιώσεως καὶ διαφόρων βιομηχάνων.

Οἱ Νοτιοσλαῦοι ἐκδρομεῖς θὰ ἀναχωρήσουν ἐντεῦθεν μεθαύριον Τρίτην ἐπιστρέφοντες εἰς Βελιγράδιον.

Ἀπὸ τῆς προχθὲς εὑρίσκεται ἐπίσης ἐνταῦθα ὁμὰς Βουλγάρων νομικῶν, οἵτινες εἶχον ἐπισκεφθῇ τὴν Θεσσαλονίκην φιλοξενηθέντες ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ Συνδέσμου.

ΣΦΟΔΡΑ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΤΕΡΟΥΕΛ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΦΑΣΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ ἐν Τερουὲλ ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι τὰ ἐθνικιστικὰ στρατεύματα ἐξαπέλυσαν σήμερον τὴν πρωΐαν, ἐπίθεσιν εἰς τὸ κέντρον τοῦ μεγάλου τόξου, τὸ ὁποῖον σχηματίζει τὸ ἐθνικιστικὸν μέτωπον μεταξὺ Τερουὲλ καὶ θαλάσσης. Ὁ ἀνταποκριτὴς προσθέτει ὅτι κατὰ τὴν πρώτην κροῦσιν διεσπάσθη εἰς τινα σημεῖα τὸ κυβερνητικὸν μέτωπον. Νοτιώτερον, εἰς τὴν παραλίαν ὅπου ἐπιτίθενται αἱ δυνάμεις τοῦ στρατηγοῦ Ἀράντα μὲ γενικὴν κατεύθυνσιν πρὸς τὸ Καστελιὸν ἡ κατάστασις ἐμφανίζεται ὡς κατωτέρω. Οἱ ἐθνικισταὶ εἶχον ἐπιτεθῇ εἰς δύο διάφορα σημεῖα, σφοδραὶ δὲ συγκρούσεις ἐγένοντο ἰδίως εἰς τὸν τομέα Τιριγκάτι νοτιοδυτικῶς τοῦ Σὰν Ματέο, ἐγγὺς τῆς Τορτόσα. Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν οἱ κυβερνητικοὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰ ὑψώματα Θέρρο Γκόρντο, ἐνῷ οἱ ἐθνικισταὶ ἀπεπειράθησαν νὰ προελάσουν νοτιώτερον κατὰ τοῦ Ἀλμποκαθέρ.

Εἰς τὴν παραλίαν οἱ κυβερνητικοὶ ἀμύνονται μὲ πρωτοφανὲς πεῖσμα πρὸ τῆς Ἀλκαλὰ ντὲ Τσισβέρτ. Οἱ κυβερνητικοὶ ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ Ἀλμποκαθὲρ καὶ τοῦ Ἀλκαλὰ ντὲ Τσισβέρτ, διότι ἡ κατοχή των ἐκ μέρους τῶν ἐθνικιστῶν, θὰ ἀνοίξῃ τὸν δρόμον πρὸς τὸ Καστελιόν. Ὁ στρατηγὸς Μιάχα, μολονότι τὰ στρατεύματά του κρατοῦν πρὸς τὸ παρὸν τὰς θέσεις των, λαμβάνει ἐν τούτοις δρακόντεια μέτρα διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς περαιτέρω ἀμύνης τοῦ Καστελιόν.

Γενικῶς πιστεύεται, ὅτι ἡ πρώτη φάσις τῆς μεγάλης ἐθνικιστικῆς ἐπιθέσεως, ἡ ὁποία ἀπέληξεν εἰς τὴν κάθοδον εἰς τὴν Μεσόγειον, ἐτερματίσθη καὶ ἑτοιμάζεται ἡ νέα φάσις, ἡ ὁποία καὶ θὰ εἶνε πιθανῶς ἡ ἀποφασιστική, ἐφ' ὅσον ἀναμένεται ὅτι αἱ προσεχεῖς ἐπιχειρήσεις θ' ἀναπτυχθοῦν εἰς μεγάλην μάχην, εἰς τὴν ὁποίαν διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου θὰ συγκρουσθοῦν οἱ ὄγκοι τῶν ἀντιπάλων στρατῶν.

Ἡ μάχη αὐτὴ θὰ δοθῇ εἰδικῶς εἰς τὴν περὶ τὸ Καστελιὸν περιοχήν, γενικώτερον δὲ μεταξὺ Τερουὲλ καὶ θαλάσσης. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὰ μέτωπα τῆς Καταλανίας ἐπικρατεῖ ἀπόλυτος σχεδὸν ἠρεμία. Οἱ κυβερνητικοὶ ὠχυρωμένοι ὄπισθεν τῶν ποταμῶν Ἔμπρο καὶ Σέγκρε, κρατοῦντες δὲ βορειότερον ἐπὶ τῶν Πυρηναίων φύσει ὀχυρὰς δυσπορθήτους θέσεις, θεωροῦν ἑαυτοὺς πρὸς τὸ παρὸν ὡς ἀσφαλεῖς.

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ 800 ΜΕΛΗ ΤΗΣ «ΣΙΔΗΡΑΣ ΦΡΟΥΡΑΣ»

ΒΟΥΡΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων, οἱ συλληφθέντες ὀπαδοὶ τῆς «Σιδηρᾶς Φρουρᾶς», ἥτις ὡς κόμμα ἔλαβε τὸ ὄνομα «Ὅλα ὑπὲρ τῆς Πατρίδος», ἀνέρχονται εἰς 800. Ἐκ τούτων οἱ τετρακόσιοι ἀπεστάλησαν εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Σμάνα, πλησίον τῆς Κραγιόβα. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως Κοντρεάνου ἔχει μεταφερθῇ εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς τῆς Τζελάβα.

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ

ΒΑΣΙΓΚΤΩΝ, 23. (Ἀθ. Πρακτ.). —Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν πολιτικῶν κύκλων, ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τοῦ Μεξικοῦ ἔλαβεν ἐντολὴν τῆς κυβερνήσεώς του ὅπως προέλθῃ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ἀμερικανικὰς Ἑταιρείας πετρελαίων, τῶν ὁποίων αἱ ἐργασίαι ἐσταμάτησαν κατόπιν τῶν ληφθέντων ἐν Μεξικῷ γνωστῶν μέτρων. Αἱ ἐν λόγῳ διαπραγματεύσεις ἀρχίζουν ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΤΑΛΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΝΑΨΕΙ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΡΩΜΗ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τὸ πρακτορεῖον Στέφανι μετέδωκεν εἰς εἰδικὴν ἐκπομπὴν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου του τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ κ. Μεταξᾶ πρὸς τὸν Ἰταλὸν συνάδελφόν του κ. Μουσσολίνι:

«Ἐν τῇ ἰδιότητί μου ὡς ἐν ἐνεργείᾳ προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, σπεύδω νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὰ θερμότερα συγχαρητήρια ἐξ ὀνόματος τῶν τεσσάρων κρατῶν μελῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως διὰ τὸ αἴσιον ἀποτέλεσμα τῶν ἰταλο-βρεταννικῶν συνομιλιῶν. Ἡ ἐπιτευχθεῖσα συμφωνία μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων μεσογειακῶν Δυνάμεων δὲν δύναται παρὰ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν πλέον εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς εἰρήνης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον χαροποιεῖ ἰδιαιτέρως τὰ μέλη τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

Ι. Μεταξᾶς»

Ο κ. ΜΠΕΛΙΣΑ ΣΥΝΗΝΤΗΘΗ ΧΘΕΣ ΕΝ ΡΩΜΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΡΩΜΗ, 23. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Χὸρ Μπελίσα, ὁ ὁποῖος ἀφίκετο χθὲς ἐνταῦθα ἐπεθεώρησε σήμερον τοὺς Ἰταλοὺς γρεναδιέρους εἰς τοὺς στρατῶνας τοῦ 2ου συντάγματος γρεναδιέρων, ὅπου τὸν ὑπεδέχθη ὁ στρατηγὸς Ἀλβέρτος Παριάνι, ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ὁ κ. Μπελίσα ἐπρογευμάτισε παρὰ τῷ κ. Παριάνι καὶ παρέστη τὸ ἀπόγευμα εἰς τοὺς ἱππικοὺς ἀγῶνας. Ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Ντοῦτσε εἰς τὸ Παλάτζο Βενέτσια καὶ τὴν νύκτα παρεκάθησεν εἰς ἐπίσημον γεῦμα ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρεσβείᾳ. Ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς φαίνεται ὅτι θὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα μακρότερον χρόνον τοῦ προϋπολογισθέντος καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν θὰ ἀναχωρήσῃ αὔριον τὴν πρωΐαν.

ΔΕΝ ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ Ο ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Κατὰ πληροφορίας τοῦ ἐν Καΐρῳ ἀνταποκριτοῦ τοῦ πρακτορείου «Ρώϋτερ» ὁ πρωθυπουργὸς Μωχαμὲντ Μαχμοὺτ πασᾶς, ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῇ λόγῳ διχογνωμιῶν, αἱ ὁποῖαι προέκυψαν κατὰ τὴν συζήτησιν ὡρισμένων ζητημάτων.

Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις περιλαμβάνει 6 γερουσιαστάς, τρεῖς βουλευτάς, ἓξ πολιτικοὺς ἐκτὸς τοῦ κοινοβουλίου.

Ἡ διαφωνία προέκυψεν ἐκ τοῦ ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς ἐπιθυμεῖ νὰ σχηματίσῃ τὴν νέαν κυβέρνησιν κατὰ τρόπον, ὥστε ν' ἀντιπροσωπεύεται ἐν αὐτῇ ἡ πλειοψηφία, ἡ ὁποία προῆλθεν ἐκ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Ἀθ. Πρακτ.). —Νεώτερα τηλεγραφήματα ἐκ Καΐρου πρὸς τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ ἀναφέρουν, ὅτι τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐπῆλθε συμφωνία μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Οἴκου τοῦ Βασιλέως, οὕτω δὲ ἀπεσοβήθη ἡ παραίτησις τοῦ κ. Μωχαμὲτ Μαχμοὺτ πασᾶ.

ΟΙ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟΙ ΞΕΝΟΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23 (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» ἀναφερόμενος εἰς τὰ ἐσχάτως ἀποφασισθέντα μέτρα πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς Γαλλίας ἀπὸ διάφορα ἀνεπιθύμητα ξένα στοιχεῖα, γράφει ὅτι προσεχῶς θὰ ἀπελαθοῦν τέσσαρες Λευκορρῶσοι στρατηγοί. Οὗτοι εἶνε ὁ στρατηγὸς Σατίλωφ, πρώην ἐπιτελάρχης τῆς στρατιᾶς τοῦ Βράγκελ εἰς τὴν Κριμαίαν, πρόεδρος τῶν Ρώσων πολεμιστῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ συνεργάτης τῶν ὑπὸ τραγικὰς συνθήκας ἐξαφανισθέντων στρατηγῶν Μίλλερ καὶ Κουτιέπωφ. Πρό τινων μηνῶν ὁ στρατηγὸς Σατίλωφ εἶχε προτείνει εἰς τὸν στρατηγὸν Φράνκο νὰ στρατολογήσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν μίαν μεραρχίαν Λευκορρώσων καὶ νὰ τὴν ἀποστείλῃ εἰς τὴν ἐθνικιστικὴν Ἱσπανίαν, χωρὶς ὅμως νὰ λάβῃ εὐνοϊκὴν ἀπάντησιν.

ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΖΕΤΑΙ Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΣΟΦΙΑ, 23. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Κατὰ πληροφορίας ἐξ ἐγκύρου πηγῆς, ὁ κ. Κιοσεϊβάνωφ, πρὸ τῆς ἐνώπιον τῆς Σοβράνιε ἐμφανίσεως τῆς κυβερνήσεως θὰ προβῇ εἰς ἀνασχηματισμόν της.

Ἤδη ἐζητήθη ἡ συγκατάθεσις τῆς κυβερνήσεως τῆς Ρώμης διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἄχρι τοῦδε ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δόκτορος Νικολάϊεφ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτοῦ τῆς Βουλγαρίας.

Ἀντ' αὐτοῦ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διορίζεται ὁ ἄχρι τοῦδε ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ τέως γενικὸς διοικητὴς Πλέβνας κ. Νικηφόρωφ, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου διορίζεται ὁ ἄλλοτε ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως Λιάπτσεφ κ. Στόϊτσο Μοσάνωφ.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΑΓΚΥΡΑ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.). —Ἐπὶ τῇ σημερινῇ 18ῃ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς μεγάλης Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Ἀγκύρας, ὅλαι αἱ πόλεις τῆς Τουρκίας εἶνε σημαιοστολισμέναι.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΥΤΟΥΒΑΛΗ

Μὲ θερμὰς ἐκδηλώσεις πένθους ἐγένετο χθὲς τὴν 3.30 μ. μ. ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Α΄ Νεκροταφείου ἡ κηδεία τοῦ ἐκλιπόντος δημοσιογράφου Ἀνδρέου Κουτούβαλη.

Εἰς τὴν κηδείαν παρέστησαν τὸ προεδρεῖον τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν», πλεῖστοι δημοσιογράφοι καὶ φίλοι τοῦ μεταστάντος.

Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτισαν δι' ὀλίγων ὁ κ. Παπαστρατηγάκης, ἐκ μέρους τοῦ ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολούδη καὶ ὁ κ. Ν. Λάσκαρης ἐκ μέρους τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν».

Στεφάνους κατέθεσαν εἰς τὴν σορὸν μεταξὺ τῶν ἄλλων, τὸ ὑφυπουργεῖον Τύπου καὶ ἡ «Ἕνωσις Συντακτῶν».

Β' ΕΚΔΟ

Η ΓΑΛΛΟ-ΙΤΑΛΙΚΗ ΣΥ
ΘΑ ΕΠΕΛΘΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΣΥ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ

Ο ΑΞΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἰδιαιτέρα ὑπη
τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ὁ ἐκεῖ ἐπιτε
Γαλλίας κ. Μπλοντὲλ συνηντήθη ἐκ
μὲ τὸν κόμιτα Τσιᾶνο. Ὡς γνωστὸν
σινὴν πρώτην ἐπαφὴν ὁ κ. Μπλοντέλ
τῶ λεπτομερῶν ὁδηγιῶν, τὰς ὁποίας
ρους τοῦ Κὲ ντ' Ὀρσαί, ἔθεσε ὑπ' ὄ
λοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τὰς
τάσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὸ καθεστὼς τῆς
ἱσπανικόν, τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν καὶ
συμφέροντα ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ. Ὁ κ. Τσιά
χθη νὰ διατυπώσῃ τὰς ἰταλικὰς ἀντιπρ
θότι ἐπεθύμει νὰ συνεννοηθῇ προηγουμ
τοῦ κ. Μουσσολίνι, τοῦ ὁποίου νὰ λάβ
σιν καὶ τὴν προσωπικήν του γνώμη
Κατόπιν τούτου ἀπεφασίσθη νὰ λάβῃ
ρον νέα συνάντησις, καθ' ἣν ἀνεπτύχ
λικαὶ ἀπόψεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ζητη
Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγνώσθη χθὲς τὴν
πρωθυπουργὸς κ. Νταλαντιὲ ἐζήτησε
μέρους τῆς Μόσχας σαφεῖς ἐγγυήσεις ὅ
ἐτ δὲν πρόκειται νὰ παρεμβάλλουν
πρὸς τορπιλλισμὸν τῆς προσεγγίσεως
Λονδίνου — Παρισίων μετὰ τῆς Ἰταλ
λος πρωθυπουργὸς ἐζήτησε τὰς ἐγγυ
διότι εἶχε βασίμους πληροφορίας ὅ
σχα θὰ ἀντέδρα, ἐπιδιώκουσα τὸν τορπιλ
ὁριστικῆς προσεγγίσεως τῶν δύο δυνάμ
Ὁ «Ἐλεύθερος Ἄνθρωπος» ἀναφερ
τὰς γαλλο-ἰταλικὰς συνομιλίας παρατη
Ρώμη καθίσταται ἤδη τὸ σημεῖον τῆς
τῶν δύο ἀξόνων: τῶν ὁλοκληρωτικῶν κα
μοκρατικῶν κρατῶν εἰς τρόπον ὥστε
ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη νὰ συνεργασθ
κοινὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης, ἀνεξαρτή
λιτεύματος, τὸ ὁποῖον διέπει ἕκαστον ἐξ
Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» γράφει τὰ
«Ἡ ἀτμόσφαιρα, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἄρχον
λο-ἰταλικαὶ συνομιλίαι εἶνε ἀπὸ τὰς πλε
καὶ κρατεῖ ἡ γνώμη τόσον ἐνταῦθα, ὅσο
Ρώμῃ, ὅτι καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε
ἡ συμφωνία θὰ ἐπέλθῃ πρὸ τῆς 9ης Μαΐου
Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. θὰ κληθῇ ὅπως
διὰ τὸ αἰθιοπικὸν ζήτημα. Ἐπὶ τοῦ
αὐτοῦ ὑπάρχει εἰς Παρισίους ἡ πληροφορία
ἡ προσφυγὴ τοῦ πρώην Νεγκοῦς, οὔτε τοῦ
Βάγιο αἱ ἐνέργειαι θὰ ἐκτρέψουν τὴν ὑπὸ
γαθοὺς οἰωνοὺς ἀρξαμένην πορείαν τῶν
Ἡ ἐφημερὶς «Ὄρντρ» δημοσιεύει ἄρθρον
Ἐμὶλ Μπυρέ, ὅστις τονίζει τὰ ἑξῆς: «Εἶμ
πεπεισμένος, ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ τύχη
ρώπης καὶ τοῦ κόσμου κρίνεται εἰς τὴν
Θὰ προέλθῃ εἰρήνη ἢ πόλεμος; Τοῦτο ἐξαρτ
τὸ κατὰ πόσον ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία θὰ
ἄξιαι ἢ ἀνάξιαι τοῦ εἰρηνοποιοῦ ρόλου τ
πραγματεύονται σήμερον αἱ δύο αὐταὶ
ἐντὸς ἀτμοσφαίρας ἀκόμη νεφελώδους. Δὲν
κλείεται συνεπῶς νὰ ἐκραγῇ ἐξαφνα ἀνάμεσ
τὰ νέφη ὁ κεραυνός. Ἐν τέλει ὁ ἀρθρογράφ
φράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ Φύρερ καὶ ὁ Ντοῦτσε
συνεργασθοῦν διὰ τὴν ἐπίτευξιν ἱκανοποιητ
ποτελέσματος.
Ὁ κ. Ντοναντιὲ γράφει εἰς τὴν «Ἐποχὴν» τ
κόλουθα: «Ἀπὸ τὰ δημοσιευόμενα εἰς τὸν γερμ
κὸν Τύπον προκύπτει σαφῶς, ὅτι ἡ Γερμανία θ
σήμερον εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τὸ ἀποικ
ζήτημα, ἐπιδιώκουσα — ὡς λέγει — νὰ ἐπανακτ
τὴν θέσιν της ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐν τῇ Ἀφρικῇ. Ἡ
λωσις ὅμως αὐτὴ τοῦ Φύρερ, ἐπὶ τῆς ὁποίας στ
ζεται ἡ γερμανικὴ ἀρθρογραφία τῶν τελευταίων
μερῶν, ἐγένετο πρὸ τῆς γαλλο-ἀγγλο-ἰταλικῆς π
σεγγίσεως. Σήμερον δὲν εἶνε νοητὸν τὸ ὅτι θὰ ἀ
πειραθῇ ὁ κ. Μουσσολίνι θὰ ὠθήσῃ τὴν Γερμαν
εἰς σύρραξιν μετὰ τῆς Γαλλίας. Οὔτε εἶνε δυνατ
νὰ ζητήσῃ ὁ Χίτλερ καὶ ἄλλας παραχωρήσεις
τὴν Ἰταλίαν χάριν εἰς τὴν οὐδετερότητα τῆς
ας προσήρτησε τὴν Αὐστρίαν. Χωρὶς νὰ περνᾷ
τὸν νοῦν μας ἡ ἰδέα νὰ διασπάσωμεν τὸν ἄξ
Ρώμης — Βερολίνου ὀφείλομεν νὰ ἐπιδιώξωμεν
μεγαλυτέραν δυνατὴν ἀγγλο-γαλλικὴν συνερ
σίαν».

ΖΩΗΡΑΙ ΖΥΜΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗ
ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙ

ΠΡΑΓΑ, 23. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τὸ συ
δριον τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Χενλάϊν κόμματος τῶν Γερ
νῶν Σουδητῶν, ἤρχισε σήμερον τὴν 2αν μ.μ. τὰς
γασίας του εἰς Κάρλσμπαντ, ὅπου συνεκεντρώ
σαν ἤδη οἱ σύνεδροι, ἀσκεπεῖς, μὲ φαιὰς περισκ
δας καὶ ὑποδήματα καὶ βαδίζοντες συντεταγμ
Ἡ ἐθνικοσοσιαλιστικὴ ἐφημερὶς «Τσάϊτ» εἰς ἄρθ
της ἐκθειάζει τὸν καγκελλάριον Χίτλερ, ὑποσχεθ
τα νὰ προστατεύσῃ τὰς γερανικὰς μειονότητας
ἐξωτερικοῦ. «Τὸ πρόβλημα τῶν μειονοτήτων —λέ
—ἀπέβη πρόβλημα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, μολον
τι ἡ ἄμεσος ἐπέμβασις εἰς τινας ἐσωτερικὰς ὑπο
σεις ἄλλων κρατῶν εἶνε ἐκτὸς συζητήσεως. Ἡ Κ
Τ.Ε. δὲν προστατεύει πλέον τὰς μειονότητας, ἀλλ
αἱ μητέρες πατρίδες ἐξασφαλίζουν τὴν προστασ
τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων, αἱ ὁποῖαι ζοῦν εἰς ἄλλας χ
ρας. Τοῦτο δὲν ἀφορᾷ μόνον τὸν γερμανικὸν λα
ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἔθνη». Ἡ ἐφημερὶς καταλήγ
γουσα ὅτι ἡ βελτίωσις τῶν τσεχογερμανικῶν σχ
σεων, ἐξαρτᾶται ἀπολύτως ἀπὸ τὴν ρύθμισιν τοῦ
προβλήματος τῶν μειονοτήτων.
Ἀφ' ἑτέρου, ἡ διευθύνουσα ἐπιτροπὴ τοῦ τσεχο
σλοβακικοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος, συνῆλ
θε χθὲς Παρασκευὴν εἰς μακρὰν σύσκεψιν, μετὰ τὸ
τέλος τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἀνακοινωθὲν καταγγέλλον
τὰς παρανόμους ἐνεργείας τοῦ κόμματος τῶν Γερ
μανῶν Σουδητῶν καὶ συνιστῶν τὴν ταχεῖαν διακα
νόνισιν τοῦ ζητήματος τῶν ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ἐ
θνικοτήτων μὲ βάσιν τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἀπαραβ
άστου τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τοῦ κράτους,
σότητα δικαιωμάτων μεταξὺ τῶν Τσεχοσλοβάκων
πολιτῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς διαφόρους ἐθνικότητ
κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐν Ἑλβετίᾳ σύστημα, καὶ σεβ
σμὸν τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων. Προστίθεται
τὸ ἀνακοινωθὲν ὅτι θὰ ἦτο εὐκταία ἡ ἐπέκτασις
οἰκητικῆς ἀποκεντρώσεως ἐπεκτεινομένης καὶ
τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἐπίπεδον.
Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ πολωνικαὶ ἐφημερίδες δημοσι
εύουν σήμερον τηλεγράφημα τοῦ πολωνικοῦ π
κορείου «Πὰτ» ἐκ Πράγας, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπικρίν
ται ζωηρῶς τὰ μέτρα κατὰ τῆς πολωνικῆς μει
τητος ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ. Κατὰ τὸ τηλεγράφ
τοῦ πρακτορείου πολλοὶ Πολωνοὶ ἐργάται ἀπελ
σαν ἀπὸ τὰ τσεχοσλοβακικὰ ἐργοστάσια
τατ», ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἀπηγορεύθη ἡ ἵδρυσις «
τοῦ Πολωνοῦ Ἐργάτου». Συγχρόνως τὸ ὄργ
τῆς πολωνικῆς μειονότητος «Ντζιενὶκ Πόλσκι»,
σχέθη δεκατέσσαρας φορὰς ἐντὸς εἰκοσαημ
διὰ δεκαπέντε διαφόρους πληροφορίας τὰς ὁ
ἐδημοσίευσε.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ ἡμι
σημον γερμανικὸν πρακτορεῖον μεταδίδει δημο
γραφικὰς πληροφορίας, ἀνεξακριβώτους μέχρι
στιγμῆς, καθ' ἃς θὰ ἐξασκηθῇ πίεσις οἰκον
φύσεως ἐπὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἐν ᾗ περιπτ
πρόεδρος τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας
Μπένες δὲν ἱκανοποιήσῃ τὰς νομίμους ἀξιώσεις
Σουδητῶν.

ΑΙ ΓΑΛΛΟΒΡΕΤΑΝΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). —
πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ὡς πρὸς
ἀγγλογαλλικὰς συνομιλίας, αἱ ὁποῖαι ἀρχίζουν
τὸ Λονδῖνον τὴν 29ην τρέχοντος μὲ τὴν ἐκεῖ μετά
σιν τῶν κ.κ. Νταλαντιὲ καὶ Μποννέ, ὅτι αὗται θὰ
ριστραφοῦν ἰδιαιτέρως εἰς τὸν συντονισμὸν τῶν
λεμικῶν δυνάμεων τῶν δύο χωρῶν καὶ εἰς τὸ π
βλημα τῆς ἑνιαίας διοικήσεως τῶν δυνάμεών τ
Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος
γαλλικὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ λάβῃ ἀπο
σεις ὡς πρὸς τὴν στάσιν τῆς Γαλλίας κατὰ τὰς ἐ
κειμένας συνομιλίας καὶ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Γαλλ
ὑπουργῶν εἰς Λονδῖνον. Ἐπίσης καὶ τὸ ἀγγλικὸν
πουργικὸν συμβούλιον — κατὰ τὰς ἐκ Λονδίνου π
ροφορίας — θὰ συνέλθῃ διὰ νὰ λάβῃ ἀνάλογους
παφάσεις.